உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுரவேநம:

திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீ மாணிக்கத்தியாகேசர்

ஸ்தௌத்யாஷ்டகம்.

ஸ்ரீதிரிபுரசுந்தரி பஞ்சரத்நம்.

ஸ்ரீ சுப்ரமணியர் பஞ்சரத்நம்.

—:o:—

இவை

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

குன்றத்தூர் - மாணிக்கமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு.

அவரது நண்பராகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

மணவூர் - முநிசாமிமுதலியாரால்

—:o:—

சென்னை

ஹிந்துருயல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

௧௮௮௨.

உ

சிவமயம்.

திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீ மாணிக்கத்தியாகேசர்

ஸ்தௌத்யாஷ்டகம்.

விநாயகர்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

சீர்மேவுமொற்றித்திருப்பதிவாழ்நின்றந்தை
யேர்மேவுமன்னையிளையார்மேற் - பேர்மேவும்
பாமாலைசாத்துதற்குப்பண்பார்குணலையநற்
கோமானேநீதுணைசெய்கொண்டு

ஆசிரிய விருத்தம்.

உலகுயிர்மேற்கொண்டபெருங்கருணையாலே
யோங்குருவங்கொடுகோயிலுகந்துவாழும்
நிலவணியெம்பெருமானேயாதியந்தம்
நேருயர்வொன்றில்லானேநிலவுஞ்சீர்த்தித்
திலகநுதற்பார்வதியோர்பாகங்கொண்ட
தேவனேயென்மிசைநின்றிருக்கண்வைப்பாய்
மலர்பொதுளுஞ்சோலைகள்சூழொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாலிலோனே

உ ஸ்ரீமாணிக்கத்தியாகேசர் ஸ்தோத்ராஷ்டகம்.

பத்தியிலாப்பதகனிவனென்றேயென்னைப்
பரமநீகைவிட்டாற்பரவைசூழ்ந்த
வித்தராமீதந்தோயாறுய்யுமார்க்கம்
ஏதேனும்வேறுளதோவெந்தாய்சொல்லாய்
கத்தியழுந்தேவர்தமைக்காளமுண்டு
காத்தவருட்பெருங்கடலேகொன்றையோடு
மத்தமணிந்திடுசிவனேயொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே

மகவின்மாட்டன்னையினுந்தொண்டர்பாலே
மல்குறுநற்கருணையுளங்கொண்டுகாக்கும்
நிகரறுபேரருளோனேமறைகளேத்தும்
நின்மலனேநித்தியனேநெடியமாலுந்
திகழுறுபங்கயத் தோனுந்தேடிக்காணாச்
சின்மயனேயென்னையாள்வாய்தேவதேவா
வகைமிகுதெங்கரம்பைகள்சூழொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே

எண்ணறுவெம்பிறவியெடுத்திந்நாண்மட்டும்
ஏழையேன்பட்டதுயரெந்தாய்போதும்
புண்ணியமெய்யன்பர்குழாம்வாழுமுந்தன்
பூங்கமலப்பாதநிழற்பொருந்தவைப்பாய்

கண்ணுதலேதொண்டர்கடங்குறைதீர்த்தாளுங்
கங்கைநெடுஞ்சடையானேகௌரிநேசா
வண்ணமலர்த்தடம்புடைசூழொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே (௪)

மார்தர்கண்மேற்கொண்டலையுமாசைதன்னின்
மதியிலேன்கோடியிலோர்பங்கேனும்முன்
பாதமிசைவைத்திடுவேனாயிலென்போற்
பாக்கியமிக்கோர்களுமிப்பாரிலுண்டோ
தீதுமிகப்பயின்றழலென்னெஞ்சையுந்தன்
திருவடியிற்சேர்த்தருளவாய்தெண்ணீர்ஞால
வாதனைதீர்த்தன்பரையாளொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே (ரு

தொல்லுலகின்மனைமக்கள்பெற்றார்மற்ற
சுற்றத்தார்பொன்புவியைத்துகளாயெண்ணி
யல்லணிகண்டச்சிவனேநின்றனொன்றே
யருநிதியாய்ப்பற்றவெனக்கறிவளிப்பாய்
கொல்லுழுவைத்தோலணிந்தகோலத்தோனே
கோமானேமுக்கணனே குன்றவில்லோய்
மல்லன்மிகும்பணைபலசூழொற்றியூர்வாழ்
மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே (

தஞ்சமெனநின்னடியைநாளுந்தாழாத்
　　தலையுமுனதஞ்செழுத்தைச்சாற்றுநாவும்
விஞ்சுநலந்தருமுனதுசரிதங்கேளா
　　வீண்செவியுமுனைக்காணுவிழியுமன்னே
யஞ்சலியாக்கையுமுந்தன்கோயில்சூழா
　　வடியுமுனைநினைந்துருகாவகமுமிந்த
வஞ்சகனுக்கேனளித்தாயொற்றியூர்வாழ்
　　மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே (எ)

காசினியிற்செல்வமிகப்பெற்றாரேனுங்
　　கண்ணனையாரேனுமுனைக்கைகூப்பாரேல்
மாசுறுமன்னோர்நட்பைமதியாதுந்தன்
　　மாணடியார்கூட்டத்தேமருவவைப்பாய்
நாசமன்றனையுதைத்தபாதாமுக்கட்
　　பகவனேபரஞ்சுடரேபத்தநேசா
வாசமலர்ச்சோலைகள்சூழொற்றியூர்வாழ்
　　மாணிக்கத்தியாகேசாமாசிலோனே (அ)

முற்றிற்று.

திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி பஞ்சரத்நம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

கடல்புடைசூழ்வையமெலாமுய்யவந்த
காழியர்தம்பெருமாற்குக்காதல்கூர்ந்து
மிடலுறுமெய்ஞ்ஞானப்பாலன்றளித்த
வித்தகியேயம்பிகையேவிமலனன்பே
யிடனுறுபல்லுலகுமகட்டொருங்கேஈதந்த
வீஸ்வரியேயிதுததிவந்தென்னையாள்வாய்
திடமுறுபத்தர்கள்பரவுமொற்றியூர்வாழ்
திரிபுரசுந்தரியென்னுஞ்செல்வவாழ்வே (௧)

மலையரசன்றவத்துதித்தமணியேமுக்கண்
வான்கரும்பின்வாமத்தேபடருந்தெய்வ
நலமிகுநற்பசுங்கொடியேநாடற்கொண்ணா
நான்மறையினுச்சிதனினடனஞ்செய்யுந்
தலைமைபெறுங்களிமயிலேதாயேயென்றுந்
தமியேனைக்காத்தருளவாய்தரணிமங்கைத்
திலதமெனப்பொலிவுறுநலலொற்றியூர்வாழ்
திரிபுரசுந்தரியென்னுஞ்செல்வவாழ்வே (௨)

பங்கயமாதிருவருநின்னேவல்செய்யப்
பணித்தினிதின்வீற்றிருக்கும்பரையேமிக்க
துங்கநிறுதருள்வெள்ளத்தடியேன்மீதோர்
துளிபொழியிற்சாலாதோதுகளைப்போக்கி

யிங்கு ஏகத்தன்னியனாய்ப்புனிதமெய்தற்
கென்னேநீயதுபுரியாதின்னஞ்சொல்லாய்
திங்களுலாநீண்மதில் சேரொற்றியூர்வாழ்
திரிபுரசுந்தரியென்னுஞ்செல்வவாழ்வே (௩)

தந்தையினுந்தாய்மக்கண்மீதேமிக்க
தண்ணளியுள்ளாளென்பர்தாலத்துள்ளோர்
அந்தமொழிக்குன்னிடையான்பேதங்கண்டேன்
அந்தோவீததிசயமேயன்றோவெந்தன்
முந்தையவல்வினைவலியோவன்றென்முக்கண்
முன்னவனார்கட்டளையோமொழியாயன்னே
சிந்தனைசெய்பவர்க்கருளுமொற்றியூர்வாழ்
திரிபுரசுந்தரியென்னுஞ்செல்வவாழ்வே (௪)

உள்ளத்தேயன்பணுவுமுளனல்லேன்
உன்னடியைத்தொழுதறியேனோர்காலத்தும்
எள்ளளவேனுந்தருமமியன்றமட்டில்
எண்ணிலேன்செய்திடவேயென்றாலந்தோ
விள்ளருநற்கதியதனைப்பெறுமாறேதோ
விளம்புவாய்மெய்யருள்கொண்மேனியாளே
தெள்ளியஞானத்தவர்சேரொற்றியூர்வாழ்
திரிபுரசுந்தரியென்னுஞ்செலவவாழ்வே (௫)

முற்றிற்று

திருவொற்றியூர்

ஸ்ரீசுப்ரமணியர் பஞ்சரத்நம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

ஓரோங்குமம்பிகையாண்மகிழுஞ்செல்வச்
செம்மலேபிரசமிகுந்தேங்கடப்பந்
தாரோங்குமார்பகனேயன்பருளத்
தாமரையேகோயிலெனச்சததம்வைகும்
ஏரோங்குமேனியனேயெல்லாம்வல்ல
வெந்தையேயருண்முகிலேயென்னையாள்வாய்
ஊரோங்குபல்வளனுமொருங்கேபெற்ற
ஒற்றிநகர்ச்சண்முகனேயும்பர்கோனே (க)

மெய்யடியார்வேட்டவெலாம்விருப்பினல்கு
மேதகுநற்கற்பகமேவேதத்தோங்கும்
துய்யபரம்பொருளேவிட்டோவாஜீவத்
துணையேவெஞ்சனனமெனுந்தொல்கடற்கோர்
செய்யநலப்பெரும்புணையேயுள்ளத்தென்றுந்
தெவிட்டாததெள்ளமுதேதேனேபாகே
உய்யவெனக்கோர்நெறியைக்காட்டியாள்வாய்
ஒற்றிநகர்ச்சண்முகனேயும்பர்கோனே (உ)

பூதலத்திற்சாணகட்டைவளர்ப்பான்வேண்டிப்
புல்லியர்தங்குற்றேவற்புரிவேனல்லான்
மாதவர்களவந்திக்குமுந்தன்சீத
மலர்க்கழலையொருபோதுமனத்துமுள்ளேன்

ஏதமிகுமென்னையருட்கண்ணுேக்கி
யீடேற்றவேண்டுவதுன்கடனேயெந்தாய்
ஓதமடங்குறவடியார்துதிமிகவோங்கும்
ஒற்றிநகர்ச்சண்முகனேயும்பர்கோனே (௩)

தண்ணுளத்தம்புயமேல்வாசனுக்குந்
தாரகமெய்ப்பொருடந்தோயாயிரஞ்சூழ்
கண்ணுனுக்கடலசுரர்பயத்தைத்தீர்த்துக்
கற்பகநாடளித்தருள்செய்கருணையோனே
பண்ணுஞ்சொல்வள்ளிதெய்வயானைப்
பாகத்தோயென்னைகடைக்கண்பார்பன்னற
கொண்ணுதபெரும்புகழுக்குறையுளாகும்
ஒற்றிநகர்ச்சண்முகனேயும்பர்கோனே (௪)

ண்டமணப்புல்லர்குழாந்தன்னைவென்று
பத்திமைசேர்சைவத்தைப்பரிபாலித்த
ண்டிறலோயிந்நாளிற்பிரமந்தாமே
தெய்வமேதின்றெனவுஞ்செருக்கிப்பேசுந்
ண்டகரைச்சீர்படுத்தியடிமைகொள்வான்
கருணையுளத்துனக்கிலையோகழறுயோதம
ண்டிரையாங்கரங்கொடுநன்மலர்தாய்வாழ்த்தும்
ஒற்றிநகர்ச்சணமுகனேயும்பர்கோனே (௫)

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பழமலையந்தாதி.

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர்

செய்த பதவுரையுடன்

புதுவை - சுப்பு

அருணாசலகுருக்களவர்களது

லக்ஷ்மீவிலாஸசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௵ அக்ஷய ஆகஸ்டு மீ

சென்னை

சந்த்ரமௌலிப்ரஸ்.

ரிஜிஸ்டர்காபி.

கணபதி துணை.

பழமலையந்தாதி

பதவுரை.

காப்பு.

சீரதங்கோட்டு முனிகேட்ட நூறபடி செங்கரும்பா
லேரதங்கோட்டு வயல்சூழ்முதுகுன் றிறையவனைப
பூரதங்கோட்டு மலையானைப்பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங்கோட்டு நதியாலெழுதிய பண்ணவனே.

இதன்பொருள்.

சீர் - சீர்த்திபெறற—அதஙகோட்டுமுனி - அதஙகோட்டு மாமுனிவன்—கேட்ட நூறபடி-கேளவிபபட்டுலகத்து விளங்குந் தொல்காபபிய விலககணபபடியே—செங்கரும்பால் - பள்ளருழுமபோது சிவந்தகரும்பாகிய தாறறுககோலினால்—ஏரது - உழும்பகடானதை—அங்கு - அநதப பூமியினிடத்தில்—ஓட்டும் - அடித்து நடத்தாநின்ற—வயல்சூழ்-கழனிகள் புடைவளைநத—முதுகுன்றிறையவனை - பழமலையென்னுந் தலத்தில்வாழுங் கருத்தனை—பூரதம் - பூமியாகிய விரதத்தையும்—கோட்டுமலையானை-வில்லாகவளைத்த மேருமலையையு முடையவனை—பாட - யான் றமிழினாலே பாடு

தந்து—புரந்தருளும் - இடையூறுவாராமற் காத்து ரட்சிக்கும்—பாரதம் - ஐந்தாமறையென்னும் பாரதக்கதையை—கோட்டு நுதியால் - தனது கொம்பு நுனியாகிய வெழுத்தாணிக்கூரினாலே—எழுதிய பணவனே - மேருகிரியென்னு மேட்டிற் சிலாசாதனமாக வெழுதிவைத்த தெய்வம்—என்றவாறு.

கோட்டு நுதியா லெழுதியவென்னும் வினையால் கணபதியென்பதாயிற்று. செங்கரும்பாமோர் சங்கோட்டென்னவே உழுவை வருவிக்கப்பட்டது. இஃது - விராயசந்துதி.

—— ௫ ——

திருவருந் தங்க வருங்கலிமாற்றுஞ் சிறப்புவருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென வுளங் கனாந்துறைந்திற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனனை
யிருவருந் தங்க டலையாலிறைஞ்சு மிறைவனையே.

இ-ள். திருத்தங்கவரும் - ஸ்ரீதேவியுந் தங்கியிருக்கும்படி வாராநின்றவள்—தங்கவருங்கலிமாற்று - கலைவாணியுந் தங்கியிருக்கும்படி குடியாகவந்துசேர்வாள்—சிறப்புதங்கவரும்-எல்லாருமெண்ணங்கத்தக்கவிசேடமானமேன்மைகளெல்லாமுவந்துசேரும் - கரு - கரு பாசயத்தில—வருந்து—துன்பத்தையடைந்துபிறக்கும்—அங்கம்-உடம்பு—நிலையாதென்று—நிலையல்லவென்று ஞானாசிரியர் விசாரித்துத் தெரிந்து—உளம்—மனது—கனாத்தும் - அனாதியாய் வலிமைகெட்டு உருகி நீராய்க்குழை

ந்து—இறைஞ்சில்-வணங்கினால்—பொருவரும்-நிகரில்லாது பூலோகத்தி லுயர்ந்த—தங்கமலைபோலும் - மேருகிரியைப போலும் பொன்னிறம்படைத்த—குனறைபபுராதனனை-ப ழமலைநாதனை—இருவரும் - தனனோடு கூட்டி மூவரொன்று புகலுங் கணககிற றன்னைநீகக விருவரொனறு சொலலுங் கணககுபபெற்ற வரிபிரமர்கள—தஙகடலையால் - தமது சி ரங்களால்—இறைஞ்சும் - பணிந்த—இறைவனையே - கருத் தனை—எ-று.

தங்கவென்பதை - இருதங்கவருங் கலைமாது தங்கவருஞ் சிறப்புதங்கவரும எனத் தனித்தனிகூட்டி இடைநிலைதீப மாககுக. இறைவனை இறைஞ்சில் - திருவரும கலைமாதுவ ரும சிறபபுவருமெனககொளக. (க)

இறைக்குவளையு மிளங்கிள்ளையுமழ கெனபவாசோ
துறைககுவளையு மெகினமும்வாவிககுத் தூயவிசழ்
நறைககுவளையு மழகாமுதுகிரி நாதாகனறிப
பிறைககுவளையு முடலவநதவாறெனகொல் பேசகவே.

இ-ள். இறைச்கழகு - கைக்கழகு—வளையும் - வளையு லும்—இளஙகிளளையும - இளமையாகிய கிளிடபிளளையும— என்பவா-என்றுசொல்லபபட்ட மகளிா—சோ - நீாவிளையா டாநின்ற வாயங்குலவிய—துறைககு - மணிமு ? ... தது றைகளுக்கு—அழகாம் - அழகாகும—வளையும- வளையாகிய சஙகும—எகினமும் - எகினமாகிய வன்னமும்—வாவிக்கழ

காம்-தடாகங்களுககழகாகும—தூயவிதழ் - தூய்மையாகிய மடலுடைய—நறை-தேன்பொருந்திய—குவளையும்- செங்க ழுநீருமாகச் சூழ்ந்த—முதுகிரிநாதர்க்கு - முதுகிரிநாதனுக கு—இன்று-இத்தெருவிற்பவனிவருமின்றையத்தினமும்— இபபிறைக்கு - இவர் முடிமீதணிந்த விந்த மூன்றாமபிறைக் கு—வளையுமுடல் - கூனியஉடலம்—வந்தவாறென்-வந்தகா ரணமென்னை—பேசுகநீ - சொல்கவெனப பவனிகாணவந்த மகளிரி லொருவளாயொருவர் வினவினார்—எ-று.

இறையென்பது - கைவிரலிற்கீற்று கீற்றையுடையவங் குலிசெறிந்த கையென ருகுபெயராகக்கொள்க. கொல்லென் ப தசைநிலையெனினுமையமெனினுமொகக்கும். அழகாமென் பது கடைநிலைத்தீபம். (உ)

பேசுகவீர வருநாளென்றொல்லைப பெருங்கடல்சே
ராசுகவீர பழமலைவாணவென் றன்பனாந்து
பூசுகவீர மதிவேணிநீறறைப் புலவிரபிறா
காசுகவீர வனையுகவீர்மெய்க கதிதருமே.

இ-ள. ஈர - வாளினுலரிய—வருநாள் - இயமன்வரு நாள்—ஒலலையென்று - ஒலலையாகிய சீககிரமென்றுவிசாரித் து—பேசுக - பேசுமின்கள்—பெருங்கடல் - பெரியதிருப்பா ற்கடலாகிய தாணியில்—சேர் - சேர்ந்திருந்த—ஆசுக-விண் டுவாகிய பாணத்தையுடைய—வீர-சேவகனே—பழமலைவா ண-முதுகுன்றில் வாழ்பவனே—என்று-இப்படிதோத்திரம்

பண்ணி—அன்பு - ஆசையை—அளைந்து - கலந்துநின்று—
ஈரம்-குளிர்ந்த—மதி-பிறைமதியை—வேணி - சடையிலணி
பவனது—நீறதை - திருநீற்றை—பூசுக - தரித்திடுமின்—
புலவிர் - நல்லறிவுடையவர்களே யிவ்விரண்டு செயலையுஞ்
செய்வீராகில்—பிறர் - இந்த முதுகிரியானுக் கன்பில்லாரை
வருத்தும்—காசு - குற்றமான தீவினை—கல்லீர்-கல்லித்தின்
னுமபடி யந்தத்தீவினைவாயி லகப்படீர்—அவனையுகவீர்-ஆ
சையாலந்தப் பழமலைநாதனையுகந்து பூசித்து மகிழ்ச்சியைய
டைவீராகில்—மெய்க்கதிதரும் - அவனுங்களுக்குண்மையா
கிய பேரின்பத்தைக்கொடுப்பன்—எ-று.

உடலை யீரவ்வருத்தலியமனுதலி னியமனையும் வாளினையும்வ
ருவிக்கப்பட்டது எனவே - புலவீருமதுடலையியமன் வாளி
னலரியவொல்லைவருநாளிது பொழுதேயென்றறிந் தவனைப்
பேசி யவனது சாதனமான பூதியைபூசி யவனைமகிழ்ந்துவி
னைபயீராகில் உலகத்தாரைவருத்துங் காசுகவ்வும்படி யகப்ப
டீ ரவன்றரும் மெய்க்கதியும் பெறுவீரென்றாராயிற்று. பி
றர்காசு பிறர்பொருளை உகவீர் விரும்பீராயவனைமாத்திர மு
கந்துதிரிவீராகி லெனினுமமையும். (௬)

கதியிலைவேலை மடவாரகியற்றக கருதுளமே
பொதியிலைவேலையுண் டேறேறன்றெழும்பழம்பூதரத்தை
நதியிலைவேலை மகிழ்வீரன்றன்னதலைய நோக்கிலைநீ
யொதியிலைவேலை வளர்பபாயதருவை யொடித்தெறிந்தே.

இ-ள். வேலை - ஏவற் பணிவிடையை—மடவார்க்கு- பேதையராகிய மாதர்களுக்கு—இயற்ற - செய்யவேண்டி—கருதும - நினைக்கும்—உளமே-எனது நெஞ்சமே—கதியிலே-உனக்கொருநாளுங் கதியில்லை—வேலை - சமுத்திரநீரை—உண்டு - ஆபோசனம்பண்ணி—பொதியிலையுற்றோன் - பொதியமலையை யிடமாகக்கொண்டு வாசமாயிருக்குங் குறுமுனிவன்—தொழும்பழம்பூதரத்தை - வணங்கித்துதிக்கும் விருத்தகிரிவடிவான சிவனை—நதி - நதியில்—இலை - தகட்டுவடிவான—வேலை - வேலாயுதத்தை—மகிழ் - மகிழ்ந்து கரத்திலேந்தும—வீரனை - முழுச் சேவகனாகிய முருகனைது—தந்தையை - பிதாவை—நோக்கிலை - நீ தரிசனஞ்செய்தாயில்லை யாகையா லுனதுசெய்கை யெத்தன்மையவா யிருந்ததென்னில்—தருவை - கேட்டதைக்கொடுக்குங் கற்பகத்தருவை—ஒடித்தெறிந்து - முறித்தெறிந்து—ஒதி - கோடைகாலத்தில் வெய்யிற்குத்தங்க நிழலில்லாத விலையுதிர்ந்த வொதியமரத்தையும்—இலைவேலை - சேர்ந்தாளாக சொல்லு முளையுடைய விலைசெறிந்த வேலமரத்தையும்—வளர்ப்பாய் - பயிராக்குகின்றனை போலுகின்றாய்—எ-று.

வேலையையுண்டு பொதியிலையுற்றோனெனக் கூட்டுக.
உ-தி - ஒதியெனமருவிற்று. (௪)

ஒடியமருங்குலைக் கொங்கைகள்வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டொடியமருங்குலைக் காந்தளங்கைம்மகள் சேரமதன்

கடியமருங்குலைத் தீபோன்மதியங் கனன்றெழுத
லடியமருங்குலைச் செய்ம்முதுகுன்றாக கறைகுவமே.

இ-ள். ஒடிய - ஒடிந்துபோக—மருங்குலை - இடை யை—கொங்கைகள் - தனபாரங்கள—வாட்டுறும்- பருந்து வருத்துதலைச் செய்யும்—ஓடு - நீளச்செலலுகின்ற—அரி - செவ்வரிபரநத—கண் - கண்களையும்—தொடியமரும்- வளை யல்பொருந்திய—குலைககாநதள் - கொத்தாகிய காந்தட்பூப போலும்—அம் - அழகிய—கை - கைவிரலகளையுடைய— மகள் - நமமுடையபுதல்வி—சோர - உயிர் சோரும்படி— மதன் - மனமதன்—கடிய - கோபிகக—மருஙகு - பககஙக ளில்—உலை - கொல்லனுலையிலெழுநத—தீபோல் - அக் கினிகொழுநதுபோல—மதியம் - சநதிரன—கனன்று-கொ தித்து—எழுதல் - எழுதலை—அடியம் - அடியேங்களா—அ ரும் - அருமையான—குலை- குலலையாகிய வெட்சிப்பூபோ ல—செய் - சிவநதநிறத்தைதக காட்டபபட்ட திருமேனியை யுடைய—முதுகுன்றாககு - பழமலைநாதாககு—அறைகுவ ம - சொல்லுவோம்—எ-று.

இது-நற்றாயிரஙகல். (௫)

மேருக்குவடு சிகாதோட்பழமலை மேவுதிருத்
தே●க்குவடு வசமாடுமாடத் தெருவினிறபோய்
நீருக்குவடு விழியெழினமாய்நதெதிா கின்றுநம
●ருககுவடு விளைத்தனளோயின் றெழிவறவே.

2

இ-ள். உவள் - நமதுபெண்ணாகிய விவள்—துவசமாடு - சிறுகொடிக ளசையாநின்ற—மாடம் - மாளிகைசெறிந்த—தெருவினிற்போய் - தெருவீதியிலேநடந்துபோய்—வடுவிழி - மாவடுவகிர்ந்தன்ன கண்களினின்றும்—நீருக்கு - நீர்பெருகவுதிரத்து—எழின்மாய்ந்து - அழகழிந்து—மேருக்கு வடுகிகா - மேருகிரிபோன்ற—தோள் - புயங்களையுடைய—பழமலை - பழமலைநாதர்—மேவும்-எழுந்தருளி வராநின்ற—திருத்தேருக்கு - அழகியரதத்துக்கு—எதிர்நின்று - எதிரேநின்று பழமலையார்மேல் மயக்கமடைந்து—இன்று - இற்றைப்பொழுது—நமதூருக்கு - நமமுடையநகரத்துள்ள மடநதையர்க்கு—ஒழிவற - எக்காலுந் தீராதபடிக்கு—வடு - குற்றமாகிய பழிச்சொல்லை—விளைத்தனள் - உண்டாக்கினாள்—எ-று.

உவள் - தெருவினிற்போய் வடுவிழிநீருக்கு எழின்மாய்ந்து பழமலையாாமேவுந் திருத்தேருக்கெதிர்நின்று நமதூருக்கு வடுவிளைத்தனளெனக்கூட்டுக. (சு)

ஒழியாக்கவலை யொழிவதென்றோசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக்கவலை யிடைப்படுமானின் மயங்கிநின்று
பழியாக்கவலை மனமேபணிந்து பரவிலைவேல்
விழியாக்கவலை மகளிறைதாழ்பழ வெற்பினையே.

இ-ள். மனமே - நெஞ்சே—வேல்விழி-வேல்போன்ற கண்களையுடைய—ஆக்கம - செல்வத்தையுடைய—அலைமக

ளிறை - மகாலட்சுமிக்கு நாயகனாகிய விஷ்ணு—தாழ் - சே விக்கப்பட்ட—பழவெற்பினை - முதுகுன்றினை—பணிந்து - வணங்கி—பரவிலை-தோத்திரஞ் செய்தாயில்லை—வலையிடைப்படுமானின் - வலையின்கண்ணகப்பட்ட மானைப்போல—மயங்குகின்று-மயக்கமடைந்து நின்று—உழல - சுழன்றுதிரியும்—புலத்தின்வழி - ஐம்புலவழியிலே—ஆக்க - என்னைக்கட்டிப்போட்ட—பழியாக்கவலை - பழியுண்டாக்க வல்லாய்—ஒழியாக்கவலை - ஒருக்காலுநீங்காத விசனத்தை—ஒழிவது-நாம் நீங்குவது—என்றோ - எந்தநாளோ—சொல் - நீ சொல்வாயாக. எ-று.

பழியாக்கவலையு மனமேயெனினும் வல்லமனமேயெனினும் பொருந்தும். மனமே-பழமலையைப்பணிந்து பரவிலை வலைபபடுமானின் மயஙகுகின்றுழல புலத்தின்வழியாகக பழியாக்கவலை யொழியாக்கவலை யொழிவதென்றோ சொலலெனக்கூட்டுக. (எ)

வெற்றிக்குமாரனை யீன்றபழமலை வேந்தனின்று
முற்றிக்குமாரனைநோககுஙகொலோவென்யாழலைவம்புசு
சொற்றிக்குமாரனைவாராமடவாரவனைறேணமுலையோ
டொற்றிககுமாரனை யோன்முனஞ்சேரவுழலுவரே.

இ-ள். மடவார் - பெணகள்—வெற்றி - ஜெயம்பொருந்திய—குமாரனை - முருகவேளை—ஈனும் - புதல்வனாகப்பெற்ற—பழமலைவேந்தனை - முதுகுன்றுககிறைவனாகிய - சுவா

மி — இன்னும் - இனிப்பொருக்கு னமது பொருட்டு — மூன்று -
மூதிரந்த — இசுகு - இசைந்த கரும்புவில்லை யுடைய — மார
னை - மன்மதனைவெந்துவிழும்படி — நோக்குங்கண்ணாலோ - பா
ர்ப்பாரோ — என்பர் - என்றுசொல்லுவர் — ஒலிவம்புச்சொ
ல் - அந்தரங்கத்திலே ரகசியமாபேசின புதுமையான கள
வொழுக்கவார்த்தை — திக்குமார - எட்டுத்திக்கிலும்பரவ —
தைவார - அதுகேட்டு வாடிப்போவார — அவன்றான் - அந
தப் பழமலைநாதனது புயங்கள் — மலையோடு-சந்தனபார
ங்களுடன் — ஒற்றிக்குமார - அவனையும்பொருட்டு — அவனையோ
ன்றுமே - அந்த விருத்தகிரியிலிட்ட திருமுன்னே — சேர-
செலுத்தற்கு — உழலுவனோ - உழன்றுதிரிவ — எ-று.

வம்புச்சொல் - நிசசொல், மூலைபெண்டலைந் தோணக்
திசையாக்கி திக்கெனப்பல்பய பெருந்திசையென்று கொண்டு
வம்புச்சொல் தோணத்திசையிலும் பெருந்திசையிலு நிறை
யமட்டவாரா னைவாரொனினு மமையும், மாரீறு எதிர்காலங்கா
ட்டும் பொருட்டெனனும் வினையெச்சமாய்நின்றது. இஃது
வீதிமட்டவார் விரசங்கூறியது (௮)

ப ழவணாச்சந்த விராவாளைபாய்வய லொங்குகுணைறக
கிழவணாச்சந்த தருங்கிளைவாய்நற கிளைவாரும்
பழவணாசசந்த நறுங்கழைவாங்கிப் பரவினடு
ளுழ்வணாச்சந்த மயிலியல்பூசவு மெண்ணினளே.

இ-ள் உழுவரை - பள்ளரை—சுந்தம - அழகிய—இள வாளை - இளம்பருவத்தையுடைய வாளைகள—பாய் - பாய்ந்து திரியப்பட்ட—வயல்-கழனிகள்—ஓங்கும்-வளர்ந்து விளையப்பட்ட மருதஞ்சூழ்ந்த—குன்றைக்கிழவனை - குன்றுகளுக்கெல்லா முரியவராகிய சிலம்பனை—சந்தமுன்னினைவாய்- எப்போது நினைக்கப்பட்ட மனமுடையவளாய—நறகிளைவளரும - நல்லமூங்கில் வளராநின்ற—பழுவனா-பழமலையினின்றும—சந்தநறுந்தழை - நீகொய்துவந்த வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தழையை—வாங்கி - என்கையினின்றுந் தன்கையிலேற்று—பரவினள - வணங்கித்துதித்தாள—அந்தமயிலியல்-அந்தமயில்போன்றசாயலையுடையாள்—தாளொடு-அதுதுகளொழுமபடி—அரைச்சு - அரைத்து—பூசவும-மெய்யெலா ம பூசிக்கொள்ளவும்—எண்ணினன-நினைந்தாள —எ-று.

இது தலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி தலைவற்குரைத்தல். (௯)

எண்ணிவருந்தினநொந்தோம்பழமலை யெய்திலர்கா
னண்ணிவருந்தின மின்றேபிணிக்கதிர் நறபுரவி
மண்ணிவருந்தின மாவாலெழுந்துகள வந்துடலின்
கண்ணிவருந்தின வானமதிரேயகருங் கடுங்கரோ.

இ-ள. (பெண்ணே) எண்ணி - மனதிலே [illegible]ொன்று வருவரோவென்று நினைத்து—வருந்தினம - வ[illegible]ப்பட்டோம்—நொந்தோம் - விரகநோய்கொண்டோம்—[illegible]மலை-

பழமலையிலே—எய்து - பொருந்தும்—இல் - இல்லமாகி ய வீடுடைய நம்மிறைவர்—கானம் - காட்டுவழியே பொருந்தி—வருநதினம் - வருகின்ற தினம்—இன்றே - இப்பொழுதே யென்று நீயறிவாயாக (விதற்கேது வெனா னென்று கேட்பாயாகில்) இனி - இப்பொழுதிதோபார— கதிர்நற்புரவி - சூரியனுடைய நல்லபுரவியானது—மண - மண்ணுலகில்—இவர் - இரதநாயகா—உந்தின - செலுத் தப்பட்ட—மாவால் - குதிரைக குளம்பால்—எழும் - எழு ந்த—துகள - தூளிகள்—வந்து - ஆகாயத்திற சென்று— உடலின்கண் - சரீரத்தினிடததிலே—இவரும் - எறிய—தி னவால் - கண்டூதியால்—கடிநகா-நமது காவலையுடைய நகரி டத்து—மதில் - வானளாவிய மதிறபுறத்திலே—தேய்க்கும்- உரஞ்சிகொளளுமா—எ-று.

இது பாஙகி தலைமகன்வரவு தலைவிக்குணர்த்தியது. தோ ன்றுவெழுவாயாதலிற பெண்ணேயென முதற்கண டலைம களை வருவிக்கபபட்டது. (கO)

கடிக்கஞ்சமனை யுவந்துலகாக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞசமனை தொறுமபலியேறற முதுகிரியான்
மிடிககஞசமனை வருந்தொழவாழ்வம் விரவுமெங
குடிக்கஞசமனை வெருவுதலையினறு கொல்வனென்றே.

இ[illegible] கடிககஞ்சமன் - வாசனைபொருந்திய தாமரைப் பூவின்[illegible]யுற்ற, ஐ - சுவாமியாகி, உவந்து - விருப்பத்தோ

டு, உலகாக்குறுங்காரணன் - உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கு மேதுவான படைப்புத்தொழிலை யுடையுவனது, ஓர்முடி - ஒர் தலையாகிய, கஞ்சம் - வெண்கலப்பாத்திரத்திலே, மனைதொறும் - (தாருகாவனத்து முனிவர்பத்தினிகள்) வீடுதோறுஞ் சென்று, பலியேற்ற - பிச்சையேறகும், முதுகிரியான் - பழமலையுருவானவ னருளால, மிடிககஞ்சம - (யாமென்றுந்) தரித்திரத்துக்குப் பயப்படோம், அனைவருந்தொழவாழ்வும் - எவ்வுலகததவரும் வணங்கவாழ்வோம், விரவுறும்-கலந்துறவாகிய, எங்குடிககு - எமது குலத்துளளாாக்கும், அம் - அழகிய, சமனை - இயமனுககு, கொல்வனென்றே-கொல்லவருவானென்று, வெருவுதலேயின்று - எபபோதும் பயமேயிலலை—எ-று.

முதுகிரியானெனவே-பழமலையாரருளாலென வருளைவருவித்துரைக்கபபட்டது. இயமன்கொல்வானென்னும்பயமெமதுகுடியிலுள்ளாாககு மிலலையெனக்கூட்டுக. சமனை-சமனுககு என்னும் குப்பொருளைவிளககி இரண்டாம்வேற்றுமையென மயங்கின்றது. அறிவுடையந் தணனவனைக் காட்டென்றாற் போலவென்க. முதுகிரியானருளைப்பெற்றோரியமனைவெல்வரென்பது திண்ணமாதலறிக. இதனுள் முடிககஞ்சந்தலையோடாகிய வெண்கலப்பாத்திரம் - [illegible] முசமென்னும் வடபதங் கஞ்சமெனத்திரிந் துண்கலம[illegible]பொருடந்துநின்றது. (கக)

கொல்லைக்குறவனை வாயனையார்கரிக் கோட்டைவிளை
நெல்லைகுறவனை யாதுகொள்காளத்தி நேயனைவான
றில்லைக்குறவனை நமமுதுகுன்றனைச் சேர்வலென்றா
ரெல்லைகுறவனை மாத்திரைககேநல மீகுவரோ.

இ-ள். கொல்லைக்குறவனை - கொல்லைகளையுடைய (முல்லையில் வேட்டமாடாநின்ற) குறவனை—வாய் - (தமது கணவராக) வாயந்த—அனையார - அந்தவேடமஙகையா—கரிககோட்டை - யானைகொம்புகளை—விளைநெல்லை - மலைச்சாரலிலே பயிரிட்ட ஐவனமுதலிய தானியததை—குற - குறறுதறகு—வரையாதுகொள் - தளளிபபோடாமல் திருககாளத்தி மலையிலேவநது வாஙகிககொணடு போகாநினற—காளத்திநேயனை - காளத்தியென்னுந தெனகைலையிலேநேசமாயிருபபவனை—வான்றில்லைககு - ஆகாயமாகிய சிதமபரமெனனுந தலத்துககு—உறவனை - உறவாயிருப்பவனை—நமமுதுகுன்றனை - நமதுபழமலைநாதனை—சோவலென்று - சென்று தரிசிபபேனெனறு—ஊரெல்லைககுற - அந்தவிருத்தாசலமென்னு மகாதலத்தினுடைய வெல்லைககுளளே யாவருகினுமொருவன் சென்றுபொருந்த வவனுககு—அரைமாத்திரைககே - அரைநொடி யளவுக்குள்ளேதானே—நலமீகுவரோ—பழமலைநாதர் நன்மையைக கொடுப்பா—எ-று.

குறவனை வாயனையார் என்பதற்கு - குறவனைத் தெய்வமாக[illegible]ம வாய்மையையுடைய அனையாரெனினு மொக

கும், அன்றிக் குறவர்குலத்திற்றோன்றிய ஐவாய்-அழகியவா யையுடைய வங்கல்லாரொனிலுமணமையும். வளையாது கொள ளுதல் காிகோடு அரியபொருளன்மையின் விலைகொடுத்து வாங்காது கொள்ளுவரென்பது மொருபொருள், ஐவாயனை யார் நெல்லைக்குற்ற காிகோட்டைக்குறவா வளையாதுகொ ள்ளுங் காளத்திமலையென்றுமாம். (௧௨)

ஈகையிலங்கை தவமுளமெங்ஙன மெய்துவமென்
ேறைகையிலங்கைவடிவேலொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகையிலங்கை யரசிறவூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகையிலங்கைம் முகமுதுகுன்றன் மலர்ப்பதமே.

இ-ள். ஈகையிலம்-யாமொருவர்க்கு மொருபொருளைக் கொடுத்தறியேம்—கைதவமுளம்- வஞ்சனையையுடையோம் மென்றேகையில் - மிருதுவானதூவியையுடையமயிலேறி— அங்கைவடிவேலொடு - குடங்கையேந்திய வடித்தவேலாயுத த்தோடு—வரும்-அடியாாினைகரும்பொழு தோடிவரும்— தோன்றறந்தை-முருகனுடைய பிதாவானவா—வாகை-திக் குவிசயம்பண்ணிவெற்றிமாலையையணிந்த—இலங்கையரசு- கைலாயமலையெடுத்த விலங்கை மன்னவனை ராவணன்— இற - முதுகுதண்டிற்றுவிழ—ஊன்றிய - காற்பெருவிரலா லிருத்திய—வள்ளல் - தியாகியானவர்—மழு - பரசு—மா - சாரங்கம்—கையிலங்கு - கரத்திற் பிரகாசிக்கும்—ஐம்முக முதுகுன்றன்-ஐந்துவதனத்தையுடையபழமலைநா[illegible]து—

மலர்ப்பதம் - பாதாரவிந்தத்தை—எங்ஙனமெய்துவம - நா மெப்படி யடையக்கடவோம்—எ-று.

முதுகுன்றா மலர்ப்பத மெங்ஙனமெய்துவமெனக் கூட்டுக. மாகை-பெருமைதங்கிய கையெனினுமமையும். ஊன்றியெனவே-பெருவிரல்வருவிக்கப்பட்டது. அந்தராவணன் சாமகீதத்துக்கிரங்கி மீட்டும் வேண்டியவரங்கொடுத்தலின் ஊன்றியவள்ளலென்றார். அகங்கை-அங்கையெனமருவிற்று.

பதம்பரவைக்கு வருந்துபிராற்குப பசுமயின்மேற்
கதம்பரவைக்கு வரச்சுற்றுகட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பரவைக்கு முதுகுனறவாணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்பரவைககு நிகாகரித்தோறலை மாலைகளே.

இ-ள். பரவைக்கு - பரவைநாச்சியாருக்குத் தூதுநடந்து—பதம்-திருவடிகள்—வருந்தும் - வருந்தின—பிராற்கு - எமது கருத்தனுக்கு—பசுமயின்மேற்கதம்பர் - பசியநிறம்படைத்த மயிலின்மேலேறிக்கொண்டு கதம்பப்பொடி பூசிய கந்தசுவாமியார்—அவைக்குவர-தனது சன்னிதானத்துக்கெழுந்தருளக்கண்டு நடுங்கிய சேடனும் வாசுகியும—சுற்று-தனது வரதாபயத்தைச் செயயுந் திருக்கரங்களிலேவளைந்துடலொடுங்கிச் சுற்றிக்கொண்டதுபோலும்விளங்காநின்ற—கட்செவிக்கங்கணற்கு - கண்ணே செவியாகிய வரவக்காப்பையணிந்தவனுக்கு—சிதமபரவைக்கு - சிதம்பரமென்னுந் தில்லை[illegible]ககு ஐயாகிய சுவாமிக்கு—முதுகுன்ற வாணற்

கு - பழமலையின்கண் வாழாநின்றவனுக்கு—செல்வமெல்லாம்-ஐசுவரியமெல்லாம (உறறுபயார்க்குமிடத்தில்)—மதமதானநீரானது—பரவைக்குநிகர் - கடனீரப்பெருக்கத்துக்குநிகராகிய—கரித்தோல்-யானைத்தோலும்—தலைமாலைகளே-சிரமாலைகளுமே வேறில்லை—எ-று.

பதம்வருநதும் பிராணெனககூட்டுக. முதுகுன்றர்மேலிச்சைகொண்ட புதல்வியைப்பார்த்து நற்றாய நீயிந்தசசெலவத்துககோ விசசித்தாயென்றுரைத்தது. (௧௬)

மாலைக்கலுழ னொய்யோனெனத்தாங்க வயங்குமரு
நூலைககலுழ வொழியெனுமேறறிவர் நோனமையனாழ
பாலைக்கலுழ வொருமகற்கீந்த பழமலையான
மூலைககலுழ நடம்புரிவானெம் முதற்றெயவமே.

இ-ள். மாலை - மாயவனை, கலுழன - புள்ளரசனானவன், நொய்யோனென - கனமில்லாதவனென்றுலகததாா சொல்ல, தாங்க - சுமககவும், வயங்கும - அறிவைபபிரகாசிக்கபபண்ணும, அருநூலை - அருநூலாகிய சிவாகமத்தை, கல் - கறறுககொள், உழவு - ஐமபுலனிலுமுழலு முன்னுடைய வுழைப்பபை, ஒழியெனும் - ஒழியெனறு தன சீடனுககுபதேசம்பண்ணும், ஏறறிவர் - இடபவாகனததின் மேலேறும, நோன்மையன் - மிகுந்தகனம்பொருந்தினவன், ஆழ்பாலை - ஆழும்பொருந்திய பாறகடலை, கலுழ - அழ, ஒருமகறகு - ஒருகுழவியாகிய வுபமனனியபகவானுக்கு, ஈந்த-கொ

டுத்தருளின, [illegible]ழமலையான்- விருத்தகிரி வடிவானவன், ஞால கு - எண்டிசைகளும்போய, அல் - சர்வசங்காரஞ்செய்த பின்னுண்டாகிய நள்ளிருளை, உழ - தமது திருமேனிபபிரகாச முழுதுகொண்டுபோக, நடம்புரிவான் - நடனஞ்செய்வன், எம் - எமது, முதற்றெய்வமே - முதன்மையான கடவுளவனே—எ-று.

கலுழன மாலை நொய்யோ னெனத்தாங்க வெனக்கூட்டுக. ஞாலககலுழ-திககுகளுக்கெல்லா மிருள்நீங்காடம்புரிவானெனககொளக. உழுகிறபோது துன்னூசியா லிருபக்கமு மண்போந்துதூங்கி வழியாககினதுபோல முதுகுன்றா நடித்துக்கொண டெட்டுத்திக்கிலும் போம்பொழுது திருமேனிபபிரகாசத்தா லிருபககமு மிருள்விலங்கிற றென்பது கருத்து. (கரு)

தெய்வசிகாமணி யேமணிகூடலிற சென்றுவிறற
மெய்வசிகாமணி கண்டாபழமலை வித்தகமீ
னெய்வசிகாமணி மாவெறுங்கண்ணியை நெஞ்சகத்து
ள்வசிகாமணி ரேவாதெனையின்ப வாழ்வளித்தே.

இ-ள. தெய்வசிகாமணியே - தெய்வங்களுக்கெல்லாஞ் சிரோரத்தினமானவனே, மணி - இரத்தினங்களைக்கொண்டுபோய், கூடலிற்சென்றுவிறற - மதுராபுபெருந் தெருவினடைந்து விக்கிரயம்பண்ணும், மெய்வசிகா - உண்மையான வசிகரமுள்ளவசியனே, மணிகண்டா - நீலகண்டனே,

பழமலேவித்தக - முதுகிரியில்வாழுஞ் சதுர்ப்பாடுடையவனே, மீன் - சேலும், கெய்வசி - நெய்தடவியவாளும், கா- பூங்காவினிற்கும், மணி - அழகிய, மா - மாவடுவும், எனும- கிகொன்றுனைக்கும, கணணியை - விழியையுடைய வெனது தலைவியை, நெஞ்சகத்துவை - உனதுதிருவுளத்தில் வைத்துக்கொள்; வசி - இவளுடனேசென் றுனதூரிலேபோய் வாசமாயிரு, மணில் - இந்தமண்ணுலகில், நோவாது- விதனப் படாமல், எனே - என்னையும், இன்பவாழ்வளித்து - சுகவாழ்வைத்தந்து, கா - இரடசிப்பாயாக—எ-று.

இது உடன்போக்கில் தலைமகளைக கையிடைகொடுத்துத் தலைவனுக்கோம் படைசாறறலென்னுந் துறையாதலினிதனுட் டலைவியைமறவாம னெஞசகத்துவைத்துப் பிரியாம லிவளோடுவசித்திருவென்றுசொன்னபின்பு இதுவரையுங் களவொழுக்கத்தி லுங்களிருவர்பொருட்டுமே வருந்திக்கிடக்கு மென்னையு மண்ணிலேவாமற்படிக்குச் சுகததைக் கொடுத்துப பாதுகாவென்றுளென்க. (கசு)

வாழமரிககு மடநெஞ்சமேமென் மலர்ப்பகழி
தாழமரிககு மதறகாய்ந்ததந்தையுந் தாயுமொரு
வேழமரிக்கு மிகவுறவாம்பழ வெற்பினயல்
சூழமரிக்கு மியல்பையெஞ்ஞான்றுந் துணிந்திலேயே.

இ-ள். வாழமா - வாழ்வைவிரும்பி—இ - இந்த—கு- புவியின்கண்ணுழலுமமடநெஞ்சமே - என்துபேதைமை

யான மனமே—மென்மலாப்பகழிதாழ் - மிருதுவானமலராம் புதங்கிய—அமர் - யுத்தஞ் செய்தற்குக காரணமான—இக்கு - கரும்புவில்லையுடைய—மதற்காய்ந்த - மன்மதனையெரித்த—தந்தையுந்தாயும் - பிதாவுமன்னையுமாய் விளங்காநின்ற அர்த்தனரீசனுன—ஒரு - வேறொருசாதியான—வேழம்-யானைகள்—அரிக்குமிகவுறவாம் - தமதுபகைமைநீங்கி தமதிடத்திற் சிவகாருண்ணியமாகிய சிங்கத்துக்கு மிகவுமுறவாய்க்கலந்துவாழும—பழவெற்பினயல்சூழ - முதுகிரியின் பககங்களிற்சூழுமெல்லையிலே—மரிகுமியல்பை - இறந்தசராசர மோட்சமடையுஞ் சுபாவவிலககணத்தை—என்ஞானறும் - எந்நாளினும்—துணிந்திலையே - நிச்சயித்தறிந்தாயில்லை—என்று.

இக்குவாழமர் மடநெஞ்சமேயெனப்புணர்த்து - இப்பூமியின் வாழும்படிவிரும்பும பேதைநெஞ்சமேயெனப பொருள்கொள்க. தந்தையுந்தாயுமான பழவெற்பெனககூட்டுக.

துந்துமியும்பரி யும்பும்பழமலை சூழ்ந்துளையீர்
நுந்துமியும்பரி யாவியைவெண்டியுண் ஞெம்புலவீர்
சிந்துமியும்பரி வாலுதவார்த்துதி செய்விரமல
முந்துமியும்பரி பாகமுணடோசொல்லு முங்களுக்கே.

இ-ள். துந்துமி - தேவதுந்துமியை—உம்பரியம்பும் - தேவர்கண் முழக்கஞ்செய்யும்—பழமலை - முதுகுன்றை—சூழ்ந்து - வலம்வந்து—உளையீர் -புகழ்ந்துளைக்கமாட்டீர்—

நும் - நுமது—நுமியும் - நும்மினகாலத்தும்—பரி - நீங்கு மென்றிரங்கி யுடலஞ்சுமந்த—ஆவியை - ஆன்மாவை—வே ண்டி - அவ்வுடலோடு வாழவேண்டி—உண்ணும்புலவீர்- இவ்வுடலைவிட்டுத் தும்முங்கால மூச்சோடுபுறப்பட்டிறந்து போமே யென்னசெய்வோமென் றுள்ளமிகவுமவருந்தும்புல வீர்காள நீங்கள்—சிந்துமியும-சிந்திப்போகிற வழிகளையும்— பரிவாலுதவார்த்துதிசெய்வீர-அன்போடு கொடுக்காத வுலு த்தரைத் தோத்திரஞ்செய்வீர்—மலமும் - மும்மலமும்— நுமியும் - கெடாநின்ற—பரிபாகம் - மலபரிபாகமுமிருவினை யொப்பும்—உண்டோ - உண்டாமோ—சொல்லும் - சொல் லுங்கள்—உங்களுக்கே - உந்தமக்கே—எ-று.

இது நாத்துதிபபுலவரைப் பார்த்திகழ்ந்துரைத்தது. தும் மியுமிறந்து பேரவரைக்கண்டு நும்மாவியை வேண்டியுண் ணும்புலவீரென்க. மலமுமென்னுமும்மையால் வினையுமெ னறு வருவிக்கப்பட்டது. இபபடிப்பட்டவுங்களுக்கு மலபரி பாகமுண்டோ சொல்லுங்கோளென் றிகழ்ந்துரைத்ததாம்.

கேட்டுப்புவனங்கொளவுமென்னுமெய்க்கிராதனின்மூன் றூட்டுப்புவனம் பயின்மான்றசையுண்ட நாதனரைப் பூட்டுப்புவனங் கொளுமெய்பபழமலைப் புண்ணியன்றாள் வட்டுப்புவனம் பதினென்குநல்கினும் வேண்டிலமே.

இ-ள். கேள்-(நெஞ்சமேநீ)கேட்பாயாக—துப்பு - பொ ப்பாகிய வறுசுவையுணவும்—வனம் - வனமாகிய பானிய

மும்—கொளவும்-உணவும்—எண்ணேம்-இந்தவுடம்பு பரு த்திருக்கும்படி பொசித்திருக்கவும் நினேயோம்—மெய்கஙிரா தனின் - உண்மைஞானம் விளங்கிய கிராதகுலத்துதித்த தி ண்ணைநாயினார் வாயினின்றும்—முன்னாள் - பூரலத்தில்—து ப்பு-மென்றுமிழாநின்ற—வனம்பயில் - காட்டிற் றிரியாநின் ற—மான்றசையுண்டநாதன்-மானினறைச்சியை விரும்பி யுண்ட நாயகன்— அராப்பூண்-சர்ப்பாபரணம்பூண்ட—துப பு-பவளம்போன்ற—வனங்கொளும-அழகைக் கொண்ட— மெய்-திருமேனியையுடைய—பழமலைப்புண்ணியன்-முதுகு ரியின்கண்வாழுந் தருமசொரூபனது—தாள்-பாதாரவிந்த தை—வேட்டு-விரும்பியழியாத வாழ்வுபெறவேண்டி யிருந தலின்—புவனம்பதினான்குநல்கினும - ஒருவர்பதினான்குலக த்தையாளும்படிதரினும்—வேண்டிலம்-வேண்டோம்-எ-று

இனிக் கேட்டென்பதை தனுகரண புவனபோகங்களை யல்லவென்பதைப் பெரியோராற்கேட்டும் இத்தேகத்துக்கு ப் பொசிப்பாகிய வுப்பென்னு மினியசுவையையும் வனமாகி ய வழகுடைய சிங்காரங்களையு முள்ளே கொள்ளும்படியாக வு நினேயோமெனினுங்குடியாதபோ துடம்பிற்குக்கேட்டை த்தரும். புவனமாகிய தண்ணீரையுங் குடிக்கவு நினையோ மெனினும் அன்றி கேட்டைத்தரு மினியசோற்றை யுண்ட வுமெனினும் உபபுவனம் உப்புப்போட்ட காடிநீரும் உ கொள்ளும்படி யெண்ணோமெனினும் உப்பு இன்பத்தை

கொடுக்கும். வனம் மேலான சாதியுருக்கொள்ளவுமினையோ மெனினும் உபபுபருக்கும்படி யன்னத்தை விரும்பித்தின்ன வுமெண்ணுமெனினும் பொருந்தும். பிறரானிலையல்லதேக மென்றுகேள்விப்பட்டு உப்புவனங்கொள்ளவும் பதினாலுலகு நல்கினும் வேண்டிலமெனவே தேகத்துக்கு இம்மைக்குவே ண்டிய உண்டி வெறுப்பு, மறுமைக்கு வேண்டிய சொற்கா திபோகத்தைத்தரும புலனவெறுப்பு மெமக்குண்டாயிற்று. உண்டாகவே யிவ்விரண்டாலு மவைகளைப் போசிப்பிக்கும் கரணவெறுப்பு மவைகளையருந்தும் பொறிகண முதலிய தே கவெறுப்பு மிவற்றுளடங்கியவாறு காண்க. முதுகுன்றரது திருவடியி லழுந்து மாதவமுடையே மாதலின் மிந்தகேட் டைத்தரு முணவையுண்ணுதற் கெண்ணே முலகினையாள வும வேண்டிலமென் றுலகத்தாரைப் பார்த்துக் கூறினரெ னவறிக. (கஅ)

வேண்டவடுக்க நினைவதுன்றண்மலர் வேட்கைமணி
ணடவடுக்க ணறுநுதலார்மயல் போக்குவது
வடுக்க னயமாதிளமுலை நோந்துதவ
மாண்டவடுக்க ணிகாதோட்பழமலை மன்னவனே.

இ-ள். வேண்ட - (பாவங்களையெல்லாம் போக்கவும் புண்ணியங்களையெல்லா மடையவும்) வேண்டி — அடுக்க- சரும்படி — நினைவது (மனதிலே) தியானிக்கத்தக்கது — உ ன்றண்மலர்வேட்கை - உனது பாதாரவிந்தத்திலன்பை — ம

ணிபூண்ட - கருமைநிறங்கொண்ட—வடுக்கண்-மாவடுவகிரனைய கண்ணையுடைய—நறுநுதலார் - வாசனைபொருந்திய நுதலையுடையாரிடத்தின்மயங்கும்—மயல் - மயக்கத்தை—போக்குவது - விட்டுவிடத்தக்கது—நீண்டவடுக்கல்- நெடியவிமயமீன்ற—நயம - இன்பம்பொருந்திய—மாது- உமையவளுடைய—இளமுலை-முற்றுமுலைகளானவை—நேர்ந்து- (கம்பாநதியிற்றழுவியவையும்போதிரண்டுபுயங்களிலுஞ்)சேர்ந்து—உதவு - கொடுக்க—மாண்ட - வயங்கிய—வடுக்கள்-முலைத்தழும்புகளும வளைத்தழும்புகளும்—நிகர்தோள - இரண்டுபுயங்களினு மொன்றுகொன் றுவமையாகத்தோன்றும்—பழமலைமன்னவனே-முதுகுன்றுக்கிறையவனே—௯-று

வேண்டவடுக்கவென்பதை - வேண்டிக்கொள்ளவு மடுத்து வாழவுமென் றும்மைத்தொகையாக்கினு மமையும். மாண்டவடுக்க ளெனப்பன்மையாற்கூறலின் முலைத்தழும்புடன் வளைத்தழும்பும் வருவிக்கப்பட்டது. அன்றிமுலை யெடுத்துக்கூறலினது பொருந்துதற்குரிய மார்பும் சே று தலின் அதிற்பதியும் வளைத்தழும்பையுங் கூறவேணமய னக. நிகாதோளென்பது-தனக்குத்தானே நிகரான தோளினுமமையும். இதன்கருத்தாவ தென்னையெனின்-பழமன்னவனே உலகத்தார்வேண்டவு மடுக்கவுந் தியானிக்கபடவ துன்பாதாரவிந்தமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை, போக்விடத்தக்கது நறுநுதலார் மயலையென்றுணர்த்தெனவறி

இதனுட்டியானிக்கத்தக்க ன்றுணைமலரொன்றாது வேண்டவடுக்க வெனவிருவகையாரினவென்றதென்னையெனின் வேண்டப்பட்டன காமாதிகள் அடிக்கத்தக்கது மோக்ஷமாதலின் புத்திகாமியமுமுத்திகாமியமுமடங்குகிறது.(உ௰)

மன்னவமாதவ னாடும்பழமலை வாணமணி
யன்னவமாதவ னன்மலைக்காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவமாதவ னல்லின்வந்தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவமாதவ நோமேயெனசெல்வத் திருந்திழையே.

இ-ள். மன்னவ - (எவ்வுலகினுக்கு) மிறைவ—மாதவனாடும் - மகாவிஷ்ணு வேனவுருவாய்த்தேடும் பாதாரவிந்தத்தையுடைய—பழமலைவாண - முதுகிரியில்வாழ்பவனே—மணியன்னவ - மாணிக்க மணிக்கொப்பானவனே—மா - பெருமைதங்கிய—தவன் - தவத்தையுடைய (வகத்தியன் வாசமாயிருக்கப்பட்ட)—நன்மலை - நல்லமலையாகிய(பொதியந்தினின்றுமவராகின்ற)—காற்கு - தென்றலுக்கு—அசைந்து - உடல்வருந்தி—அம்மதிகண்டு - அழகிய பூரணசந்திரனைப் பார்த்து—என்னவம் - இஃதென்னபுதுமை—ஆதவன்-(பகற்போதுவிளங்காநின்ற)சூரியன்—அல்லின்வந்தான - (சந்திவிளங்காநின்ற) விரவிலேவந்துவிட்டான—என்று-இப்படியுரைத்து—இரங்கி-யழுது—மதனின்ன-மன்மதனியேயிரவிற்பிரித்து தனித்து விரகப்படுமிவளுயிரைப) க—அழு - ஆச்சரியம்—தவ - மிகவும—நோமே - நொ

ந்திடலாமோ—என்-எனனுடைய—செல்வம்-நிக்ஷேபமாகி ய—திருந்திழை-திருந்தியவிழைகளைத் தரித்தபெண்—எ-று.

பரமசிவனுக்குநிகராகிய விருடியாதலிற் குறுமுனியை மாதவனென்றார். இஃது நூலிவருந்திய வண்ணமுரைத்தது ஆகுபெயராற் றிருந்திழையை யுடையாளெனக. (௨௧)

திருந்தியவேதம் புகல்பரிசேயறஞ் செயதுடலம்
வருந்தியவேதம் பொருளெனவாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்தியவேதந் தருநஞ்சுணெனிற பூமலர்கா
மருந்தியவேதம புயமனையாட்கணி மங்கலமே.

இ-ள். திருந்திய-(இராவணன்றற) றிருத்தமாகிய—வேதமபுகல்பரிசே-வேதங்கள்சொலலும் வசனப்படியே—அறஞ்செய்து - தருமங்களைபபண்ணி—உடலம்வருந்தியவே-தேகமவருத்தபபட்டுச்செய்தபுண்ணியமே—தமபொருளென-தமமுடையசெலவமென்று—வாழ்-(அந்தப்புண்ணியருளத்தில்)வாழும்—பழமாமலையான்-முதுகுன்றெனனுமபெரியமலையுருவானவன்—பொருந்திய - சமுத்திரங்கடையும்போது கடலிற்றோன்றிய—வேதந்தரும-குற்றத்தைக் கொடுக்கும—நஞ்சுணெனில் - ஆலகாலவிடத்தை யுண்ணுனேயாகில்—பூமலா - தாமரைப்பூமலாந்த—காமா - அழகிய—உந்திய-நாபித்தானத்தையுடையமாயவனே—அமபுயமனையாட்கு - மனாபபூவிலுறைபயுமுன் மனையாட்டிக்கு—அணிமங்கீரிதததாலிச்சரடு—எது - எபபடியிருக்கும்—எ-று.

இது மாயவனை முன்னிலையாக்கிக்கூறியது. (

மங்கலமாவி மலைசேர்பழமலை வாணமணிச்
செங்கலமாவி மலர்கைக்குருகொடு செல்கவெமர்க
கிங்கலமாவி வளைநீயணைந்த தினியுனைதிா
தங்கலமாவி தரிற்கொடுசேறுமெந் தண்மனைக்கே.

இ-ள். மங்கலமா - நிதநியகல்லியாணமாக—விமலைசோ - விருத்தாம்பிகைகூடி மகிழ்ந்திருக்கும்—பழமலைவாண-முதுகிரியில்வாழ்பவனே—மணிச்செங்கலம் - இரத்தினங்கள்செருகிய சிவந்த பொன்னாபரணங்கள் யாவும்—ஆவிமலர் - தடாகத்திற்பூதத தாமரைமலர்போன்ற—கைக்குருகொடு - கையிலணிந்த வளையலோடும்—செல்க - (கழன்றுபோய்விட்டாலும்)போகட்டும்—எமாக்கு-எம்முடைய சுற்றத்தாருககு—இங்கு - இந்தவிடத்தில்—அலமா - துன்பமாக—இவளை - இந்தநாயகியை—நீயணைந்தது - நீகளவிற்புணர்ந்து (பினமணஞ்செயயாது விட்டுப்பிரிநதது நன்ருயிருந்தது நனருயிருந்தது)—இனியுனைதிர் தங்கலம் - இனி யுன்முன்னேநினறுன்முகத்தைபபார்ககமாட டோம—ஆவி தரில் - இவளுயிரைமாத்திர நீ கொடுத்துவிட்டால்—கொடுசேறும் - கொண்டுசெல்லுதும்—எந்தண்மனைககே-எமது தண்மைபொருந்தியவீட்டிறகே—எ-று.

மயறுது களவுபபுணர்ச்சியிற்பிரிந்து நீட்டித்த தலைவன்வ(ரை)ப்பாங்கியிற் பழிகூறி வரைவுகடாவியது. இவளை நீகளவிற்புணர்ந்து எம்மினத்தாககுத் துன்பமாகப்பிரிநதது நன்

ருவிருந்த தினியுன்னெதிர் தங்கலம் மணிச்செங்கலமாவி ம லர்க்கைக குருகொடுசெல்க வாவிதரிலெமது தண்மனைக்கே சேறுமெனக்கூட்டுக. இவளை நீ களவிலணைந்ததெமர்க்கிங்க லம் ஆவிதுவென்னுவதிசயமினி யுன்னெதிர் தங்கலமெனினு மமையும். (உ௩)

தண்டங்கமண்டலங் கொண்டுபழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்கமண்டலங் கண்டுசென்றாலுமெய்ப்போதமுறா
பண்டங்கமண்டலங் காரமின்னாகினன் பாட்டியலைக
கொண்டங்கமண்டலம பாழாகியவுனைக கூறலரே.

இ-ள். தண்டங்கமண்டலங்கொண்டு - தண்டையுங்க மண்டலத்தையுங் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு (சன்னியாசிய ராய்)—பழமலைசசங்கர - முதுகிரியில்வாழுஞ் சங்கரா—தா ட்புண்டங்க - பாதங்கள் கொப்புளமெய்த—மண்டலங்க ண்டுசென்றாலும் - பூப்பிரதக்ஷணமாக வநேகதேசங்களைப பார்த்து வசித்துத்திரிந்தாலும—மெய்ப்போதமுறார் - உண மைஞானத்தை யடையமாட்டார—பண்டு - முன்னொருகா லத்தில்—அங்கம - எலும்பை—மண்டு- நெருங்கிய—அலங் காரமினனாகினனை - சிங்காரத்தையுடைய பெண்ணாகினை (திருஞான சம்பந்தனுரைத்த)—பாட்டியலைககொண்டு - ட்டினதிலக்கணத்தைக்கொண்டு—அங்கு - மதுரையில—அ மண்டலம் - சமணரிருந்தவூரெல்லாம்—பாழாகிய - ஞானி

யமர்க்குவித்த—உன்னைக்கூறலரோ - உன்னைத் தோத்திரஞ்செய்யாதவர்கள்—எ-று.

பழமலைச்சங்கர் வுனைக்கூறலர் தண்டங்கமண்டலங்கொண்டு நாட்புண்டங்க மண்டலங்கண்டு சென்றாலு மெய்ப்போதமுறாரெனக் கூட்டுக. (உச)

கூற்றைகொடியங் கடப்பானருளெனக் கூய்ப்பரவி
யேற்றைக்கொடியங் கரஞ்சேர்பழமலை யீசனணி
நீற்றைகொடியங் குளமேவெறுத்தி நிறைபெருகு
மூற்றைக்கொடியங் கினமோடருந்து முடம்பினையே.

இ-ள். இயங்குளமே - எங்கணுந்திரியாநின்ற வெனது மனமே—கொடியம்-பொல்லாதநாம்—கூற்றை-இயமனை—கடப்பான் - வெல்லும்பொருட்டு—அருளென - கிருபைசெய்யென்று—கூய் - முறையிட்டுக்கூவி—பரவி - தோத்திரஞ்செய்திறைஞ்சி—ஏற்றைக்கொடி - இடபக்கொடியானது—அங்கரஞ்சேர் - அழகியகரத்திற்சேர்ந்த—பழமலையீசனணி நீற்றைக்கொடு- முதுகிரிநாதரணிந்த விபூதியைப் பொருளாகக்கொண்டு—நிறைபெருகுமூற்றை - மலநிறைந்து நவத்துவாரத்தினு மொழுகாநின்ற வழுக்குமயமாய்—கொடி - காக்கை—அங்கு - சுடலையிற் கிடக்கும்போது—இனமோடு - தனதுசுற்றத்தோடு—அருந்தும் - தின்னப்பட்ட—உடம்பினை - இந்தத் தேகாபிமானத்தை—வெறுத்தி - வெறுத்து விடக்கடவாய்—எ-று.

உளமேகொடியேங் கூறறைக்கடப்பா னாருளெனப் பழமலைநாதனைக் கூய்ப்பரவியவ னணிநீற்றைக்கொடு வுடம்பினைவெறுத்தி யெனக்கூட்டுக. ஏற்றுக்கொடி—ஏற்றைககொடியெனத்திரிந்தது. ஐயீற்றுடைக்குற் றுகரமுமுளவேயெனனும் விதியாலெனவறிக. சலனப்படுதன் மனத்துககியல்பாதலின் இயங்குளமென்றார். இனமோடருந்துதல் காககைகுணமாதலி'னினமோடருந்துமென்றார். நிறைபெருகு மூற்றையுடம்பினை யெனக்கூட்டுக. (உரு)

உடற்குவலையந் தகன்கைககயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்குவலையம் புகழ்சீர்முதுகிரிக கணனுதற்கு
மடற்குவலையம் புரைகளத்தாற்குநம மனறமாந்த
நடற்குவலையம் பணியாமவற்கன்பு நண்ணுகவே.

இ-ள். உளமே - மனமே—உடற்கு - நமதுடம்பாகிய மீனுக்கு—வலை - வலையாவது—அந்தகன்கைக்கயிறென் றுணர்ந்து - இயமன் கைபபாசககயிறென்பதை நன்றாய்விசாரித்து—கடற்குவலையம்புகழ்சீர்முதுகிரிக்கண்ணுதறகு - கடலையாடையாகவணிந்த பூமியிலுள்ளார புகழாநின்ற செல்வம்பொருந்திய பழமலையுருவான நெற்றிககண்ணனுக்கு—மடல் - இதழையுடைய—குவலையம்புரை - நீலோறபலத்தைக்கொபபான விடம்பொருந்திய—களத்தாற்கு- கண்டத்தையுடையவனுக்கு—நம்மன்றமர்ந்தநடற்கு-நமமுடைய கனகசபையி லாடாநின்ற சபாபதிககு—வலையம்பணியாமவற்கு-

வாகுவலயத்தைப் பாம்பாகத் தரித்தவனுக்கு—அன்புநண்
ணுகவே - நீ யன்னைச்செய்தி—எ-று.

வாகுவலயம்-தலைக்குறைவிகாரம, உளமேயுடற் கந்தக
ன்கையபாசம் வலையென்றுணர்ந்து வாகுவலயம்பணியாம
வற்கன்பு நண்ணுகவெனக்கூட்டுக. (உ௬)

நட்டுவனா யறிகிலன்றண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவனா யிரைதேர்கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவனா யகலாதநான்முகன் றாளமுயர்
குட்டுவனா ரவனைவான்பரவுநின் கூத்தினுக்கே.

இ-ள். நாரையிரைதேர் - நாரைகண் மீனிரையைத்தே
ர்ந்து திரியாநின்ற—கயமுதுகுன்றுடையாய் - தடாகஞ்சூழ்ந்
த பழமலையுடையவனே—உயர்குட்டுவன் - உயர்ந்தகுட்டு
வனாகிய (சேரமானும்)—ஆரவனைவான்- ஆத்திமாலையைத்
தரித்தவனாகிய சோழனும்)—பரவும்-வணங்காநின்ற—நின
கூத்தினுக்கு-உனதுநாட்டியத்துக்கு—தண்ணுமைநந்திநின்
றுகொட்டுவன்-நந்திகேஸ்வரன்பின்னாகநின்று மத்தளங்கொ
ட்டுவன்—தட்டுவனாயகலாதநான்முகன்றாளம - நாரா
யணனைநீங்காத நான்முகன்றாளத்தைத்தட்டுவன்—நட்டு
வனாயறிகிலன் - நட்டுவன்யாரொருவனையும் யானகண்டு
ங்கேட்டு மறிந்திலேன்—எ-று.

முதுகுன்றுடையாய் நினதுகூத்துக்கு நந்திதண்ணுமை
கொட்டுவன், நான்முகன்றாளந்தட்டுவன், உனக்குக் கூத்து

கற்பித்தநட்டுவனை நாளுகும் வேதபுராணங்களிடத்துங் கேட்டறியேனென்பதுகருத்து. உலகத்தை யசைப்பிக்கத்திருவுளங்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியமே நாடகமாகவிளையாடுதலி னுலகத்தார்போல வொருவர்மே னின்றுகற்பித்த தன்மை யுணர்க. (உள)

கூத்துகந்தம்பல மேவுறுமோர்முது குன்றனைநம்
பாததுகந்தம்பல் மாரினுமெள்ளினும பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந்தம்பல மாமறையாற்புகழ் தாணுவைநா
மேத்துகந்தம்பல மார்பொதுமாதனை யெள்ளினமே.

இ-ள். கூத்துகந்து-ஆடுதற்குவிரும்பி—அம்பலம்-அம்பலமாகிய (கனகசபையிலே)—மேவுறுமோர்முதுகுன்றனை-வாசம்பண்ணுமொப்பற்ற முதுகிரியானை—நம்-நமது—பாட்டை—துகந்து - உகந்து—அம்பலம் - வித்துவசபையிலே—ஆர் - யாவராயினும்—இனும் - இனிமேலும்—எள்ளினும் - இகழ்ந்துரைப்பினும புகழ்ந்துரைப்பினு முனக்கென்னபயமென்று—தாளசாத்தும்பண்பனை-தனது திருவடிகளிற் பிரியமாகத்தரித்துக்கொண்ட வாசையுடையவனை—உகந்தம் - உகாந்தகாலங்களினும்—பலமாமறையாற்புகழ்தாணுவை - அனந்தமான வேதங்களாற்றுதிபெற்ற மூலஸ்தம்பமாவிருப்பவனை—நாமேத்துகம்-இன்னுநாங்க டுதிப்போம்—தம்பலமார் - (பலருமென்றுமிழாநின்ற) தம்பலச்சாற்றைப் புசியாநின்ற—பொதுமாதரை - ஒருவற்குவுரித்தில்லாத க

ணினையாது சிற்றின்பத்தை—எள்ளினம் - இகழ்ந்துவிட்டோம்—எ-று.

உகாந்தம்-உகரந்தமெனக் குறுகின்றது. எள்ளினுமென்னு மும்மையாற் புகழினுமெனவருவிக்கப்பட்டது. முதுகுன்றர் தாளையடையுஞானிகளை யொருவரிகழினும் புகழினு மவர்களுக்குப் பலியாமலது செய்தாரையடைதலி னுனக்கென்ன பயமென்றுரைக்கப்பட்டது. எள்ளினுமென்னு மும்மையாலெள்ளாரென்று தோன்றுகின்றது. நமதுபாவைத்தாளிறசாத்தும் பணபனையென மாறிக்கூட்டுக. அன்றித் தமக்கிழிந்த சிறுகவிஞர் சபையிலிகழினும் பெருங்கவிஞர்க்குக் குற்றமும்பெருமையும்வாராது. ஆகையாற்பெருங்கவிஞரது பாவையவரினுமேலான மகாகவிஞரான மதிக்கப்படுமாகலிற் சிறுகவிஞரெள்ளினும் புகழினும் பயனென்னென்றும இதற்குதாரணம் (நாலடியார்—அவமதிப்புமான்றமதிப்புமிரண்டு,மிகைமக்களான் மதிக்கற்பால-நயமுணராக், கையறியாமாக்களிழிப்புமெடுத்தேத்தும், வையாரவடித்தநூலார்) என்பதனானறிக. உலகத்துள்ள மற்றையகவிஞர் சிறுகவிஞரென்பதுமிதுபாடியருளிய சிவப்பிரகாசதேவர் பெருங்கவிஞரென்பது மவரவர்பாடலான்விளங்குமாதலி னவ்வக்கவிகளைக்கேட்டு அவற்றினுட்படு மலங்காரங்களினாலுணர்க. மதுரையிற் சங்கப்பலகையிற் சொக்கநாயகர் கவிஞராய்ச் சங்கத்தாருடன் வந்திருந்து திருவிளையாடற்புரிதலின் முதுகுன்றரை மகாக

வியென்று மவரங்கீகரிக்கப்பட்ட திவாகவியென்றுங் குறிப்பால்விளங்குமன்றியுமிவாமுதாகுன றனையன்றி நரத்துதிசெய்யாமையினிவனைபபெருங்கவியென்று நரத்துதிசெய்பவனைச் சிறுகவிகளென்றுங் கூறிறுமென்க. (உ௮)

எள்ளாதவனை யெழுமபாபழமலை யென்றிருந்த
கள்ளாதவனை மகவரிந்தாசெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளாதவனை மகிழ்பரமாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளாதவனை முடிசூடெம்மாது தருகுதற்கே.

இ-ள். எள்ளாதவனை - இகழ்ந்துரையாதவனை—எழுமபா - எழுமமை யளித்தவனே—பழமலையென்றிருந்த கள்ளா - அவயவங்களை மறைந்து பழமலைவடிவான திருடா—தவனை - தவமிருந்த (சிறுத்தொண்டனை)—மகவரிந்தாக்கெனக்கட்டுரைத்து - உனதுமைந்தனை யரிந்து கறிசமைத்திடுகவென்று கட்டளைபுரிந்து (அந்தப்படிசமைத்துப்படைக்கும்போ தனபணுவளவாகிலும)—விள்ளாதவனை - விடுநீங்காதவந்தவன்பனை—மகிழ்பரமா - அன்பாபலரினு மதிகமாகவவனிடத்தின்மகிழ்ந்திருக்கும்பரமனே—அழல்வெண்மதியைத்தள - (நீதிருமுடியிலணிந்த) சுடப்பட்டவெளளிய முளைருமபிறையை தளளிப்போடு—ஆதவனைமுடிசூடி - சூரியனைத்தரித்துக்கொள—எமமாது தருகுதற்கே - எங்களுடைய பெண்டருகனி வாழுமபொருட்டு—எ-று.

எள்ளாது-எள்ளாதவெனத்திரிந்தது. தவனை கணவனின் மகவிரந்தாக்கெனக்கட்டுரைத்து அந்தப்பிள்ளையினுடைய பிதாவினது பத்திக்கு மாறுபடுதலில்லாமற் ருஜூம் விள்ளாதவன்புகொண்டு சமைத்திட்ட வந்தபிள்ளைக்குத் தாயாகிய வவளையுஞ் சந்தோஷப்படும்படி சங்கமவேடமே பொருளாகக்காட்டிய பரமாவெனினும்பொருந்தும். இதுவன்றி விள்ளாதவனை விட்டு நீங்காத் பாபபதியைவிட்டு நீங்கித்தாந்தனித்துச் சங்கமராயவந்து தவனை மகவிரந்தாகக்கெனக்கட்டுரைத்தலின் பாபபதிமகிழும்படி தாமாத்திரங் கொலைபாதகத்துக் குடன்பட்டாரென்றுரைப்பாருமுளர். அதுசிறப்பன்றி எழுவாயப்பயனிலைகளும் பொருந்தாமையறிக. (௫௰)

தருவினிலையினி மன்னவற்கில்லை யித்தண்புனத்தின்
மருவினிலையினி மைக்கூறறெனக் கந்திவானநிக
ருருவினிலையினி யல்வேறருகனை யுதவியகோன.
கருவினிலையினி கநதோணபழமலைக காரிகையே.

இ-ள். தருவினிலையினி மன்னவாக்கில்லை - நமதுபுனத்தைச்சூழ்ந்த சோலையிலுள்ள விருக்ஷங்களில்லிறைவனுக்குப் பறிக்கும்படி யிலையையுடைய தழைகளுமில்லையாயின— இத்தண்புனத்தின்மருவின் - அவரிந்தக்குளிர்ந்த தினைப்புனத்தின்வந்தால்— இலையினிமைக்கூறற்றெனக்கு - அவர்க்குக் கூறவேண்டிய வின்சொல்லென்னிடத் தினிமேலொன்றுமில்லை— அந்திவானநிகருருவின் - செக்கர்வானம்போன்ற சி

வந்த திருமேனியைப் படைத்த—இலையினியல்வேற்குகனை யுதவியங்கான் - தகட்டுவடிவினியன்றவேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியனைத்தந்த விறைவன்—கருவினிலையி னிகந்தோன் - மற்றையதெய்வங்கள் பிறந்திறக்குங் கருப்பத்தினில்நின்று பத்துத்திங்களும வருந்துந் துன்பத்தை யில்லாதவன் வாழாநின்ற—பழமலைககாரிகையே - முதுகிரியிலு மழகுடைய பெணணே—எ-று.

இறைவிக கவனகுறையிருளை சாற்றினளென்னுந்துறை இதனுணமக்குக கொடுதத றபொருட்டு நெடுநாளா வனத்திலுள்ள தழையெல்லாமபறித்து வந்தபடியினாலே தருவினுமிலைகண்மாய்ந்த தென்றும் அவனமமைவேண்டிக் குறையிரபபுழியிதுகாறுநான் சதுர்வித வுபாயஙகளாலு மினியசொற்கூறிமறுத்தே னினிமே லவன்வந்தான் மறுககுமினிய சொல்லெனனிடத்திலலை யாதலிற் காரிகையே நாமவனுககினியுரைககும் வசனம யாது நீசொல்லெனத் தலைவிகுறிப்பறியப் பாஙகியுரைத்ததெனவறிக. (௩௧)

காரிகையார்க்கு வரும்பொதுவோவல்ல காண்விசும்பிற
பூரிகையாாககு முதுகுன்றநாயகன் பொஙகுமருள
வாரிகையாாககு மருந்தனையான்மலை மன்னனரு
ளாரிகையார்க்கு மெழுவுறழ்தோட்க ணாறுநுதலே.

இ-ள். காரிகையாாககுவரும்பொதுவோ-(இந்தநுதல்) மடந்தையர்ககு நினைத்தபடி யணையவருந்தறகுப் பொதுவாக

தன்மையானவோ—அல்லகாண்-அல்ல, விசும்பிற்பூரிகையா ரகரு முதுகுன்றநாயகன் - தேவதுந்துமியுந் திருச்சின்னமு ந்தாரைகளு மெப்போது முழங்காநின்ற பழமலைநாயகன்— பொங்குமருள்வாரி - பெருகாநின்ற கிருபாநோக்கிற பொலி ந்தகிருபையாகிய வெள்ளத்தை யுடையவரும்—கையார்கரு- வெறுக்காத வன்பர்களுக்கு—மருந்தனையான் - அமுதம்போ ன்றினியபயவன்—மலைமன்னன் - பருவதராஜன்—அருள்- உ தவிய—நாரி - பார்ப்பதி—கையார்கரும் - கைகளாற்கட்டிய ணைக்கும்—எழுவுறழ்தோள்-எழுக்கம்ப மனையவெண்டோ ளும்—கண் - கண்களையுடைய—நறுநுதலே- நறுவியநுதலை யுடையவரே—எ-று.

மலைமன்ன னருளுரிகையார்க்கு முதுகுன்றநாயகன்ம ருந்தனையா னெழுவுறழ் தோட்கணறுநுதலே காரிகையார் கரு வருமபோதுவோ வல்லகாண காரிகையேயெனக் கூட்டி புரைக்க அந்தநாரிகசே யுரித்தாகிய தோளாதலின் பூதலமங் கையர்க்குப பொதுவல்ல நீயேன்மயலாயினு யுனக்குக்கிடை ாது பெண்ணேயென்று நற்றாய் தலைவியை மூனிந்துரை தது. (௩௨)

நுதலரிகரும்பரு வங்குறையென்றவ ளேக்கடையா
மதலரிக்கும்பரு மேத்துந்தமிழர் முருகுபெரு
லரிக்கும்பரு கற்கருங்காமுது குன்றரிலார்
லரிக்கும்பரு மாமரம்போற்றுயர் தின்பவரே.

இ-ள். நுதல் - யாவரு மூவரி லொருவனென்று சொல்லும்—அரிக்கும பருவங்குறையென று - மாயனுக்கும பகுவக்குறைச்சலென்று—அவனேக்கடையா - அவன தூணகக ண்களுக்குத் தெரியவொண்ணமலிருந்த—முதலா - (தெய்வங்களுககெல்லா) முதன்மையானவர்—இ - இந்த—கும்பரும் - அகத்தியரும்—ஏ த்துந்தமிழர் - தோத்திரம் பண்ணுகின்ற தமிழி லினிமையை யுடையவர்—முருகுபெருகுதல் - தேன்பெருகுதலை—அரிகரும - வணடினங்களுக்கும—பருகற்கு - புசித்தற்கு—அரும் - அருமையாய் (மிகுநத மலர்பூத்த)—கா - பூங்காவனஞ் சூழ்ந்த—முதுகுன றா - பழமலை நாதரருளை—இலார் - இல்லாதவா—சிதலரிக்கும் - கறையானரிகரும்—பருமாமரம்போல் - பருத்த பெரிய வாலமரம் போல—துயா தின்பவரோ - துக்கங்களாலே தின்னபபட்டவாகளாவார்—எ-று.

கும்பருமேத்துந்தமிழர் என்பது தமிழ்ப்பாட்டியெனினு மொககும குமபருமேத்தபபட்டவ ரவாதமிழையு முகாதவனென்பதாயிற்று முருகுபெருகுதலெனவே மலனாவரு விககப்பட்டது. குன்றரிலாா குன்றர்தருளிலானென வருளையும் வருவிக்கபபட்டது. (கூகூ

திண்ணககனியை விழைகூனிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக்கனியை யிரவியிற்பாய்பொழி லீண்டுகுன்றை
நன்னக்கனியை மதிவேணியணிந்த நாமபயாநத
சின்னக்கனியையலத்தில்லைவு த்தால்வருந்திங்கென்?

இ-ள். இன்ன - புசிக்க—கனியைவிழைகூனிளமந்தி-பழத்தையிச்சித்த கூனியமுதுகையுடைய விளம்பருவத்தையுடைய பெட்டைக்குரங்கானது—இங்கனியீதென்ன - மதுரமான பழமீதுவென்று—கனி - முதிர்ந்த—ஐ - அழகிய—இரவியில் - சூரியனிடத்து—பாய் - தாவிககுதிக்கும்—பொழில் - சோலை—ஈண்டும் - நெருங்கும—குன்றை - முதுகிரியின்கணுள்ள—நன்னக்கன் - நல்லதிருவாணியானவன்—இமையமதிவேணியன் - பொருந்தினமூன்றாம்பிறையைத் தரித்தசடையான—இந்த-இப்படிப்பட்ட (விரதங்கொண்ட)—நாம்பயந்தசின்னக்கன்னியை - நாம தவம்பண்ணிப்பெற்ற சிறுகன்னியை—வலத்தில்வைத்தால்வருந்தீங்கென்னை - வலதுபுறத்தில் வைத்துக்கொண்டால் வரப்பட்டகுற்றம்யாது (நீ சொல்லென்று நற்றாய்செவிலியோ டுசாவினாள்—எ-று.

ஏகாரமீற்றசை, நாம்பயந்த விந்தசின்னக்கன்னியையெனக்கூட்டுக. கனியைத்தின்ன விழைமந்தி யிரவியைச் செங்கனியீதென்று பாய்பொழிலெனமாறுக. (௩௪)

தீங்குதிரைக்கட னோநரர்காடுயர் செய்மலத்திற்
காங்குதிரைக்கட னாய்க்கிளையென்றிந்த வாகமய
னீங்குதிரைக்கட நன்முதுகுன்றர்க்கந் நம்பனுக்கு
வாங்குதிரைக்கட னீயவல்லார்க்கு வணங்குமினே.

இ-ள். தீங்கு- குற்றங்களை—திரைக்கடனோர் நரர்காள்-அலைகடல்போலச் சம்பாதித்த மனிதரே—துயர்செய்மலத்தி

தலைபோல் முதலையைப்போல நழுவாமலுமை யந்தகன் பற்றுமென் முக்கினுமாமென்க. (௩௬)

அந்தரங்கங்கை தவறியாம லமுதருள்சம்
பந்தரங்கங்கை வலிபோனமின்னாக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தாங்கங்கை ரவமொண்கமலந் திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங்கங்கை விரும்புமுத்தாறுடைத் தொன்மலையே.

இ-ள். அந்தரங்கம்-இரகசியமாக—கைதவறியாமல்-வஞ்சனைசெய்யும் பாவிகளறியாமற்படிக்கு—அமுதருள்-(அடியேனுக்கு) ஞானப்பாலைக்கொடுத் திரட்சியுமையா—சம்பந்தா - சீர்காழிப்பிள்ளையார்—அங்கம - எலும்பை—கைவலிபோல் - கைவல்லமையைக் காண்பித்ததுபோல—மின்னாக்கினா - பெண்ணுருவாகச்செய்தார—பாடியுனை - உன்னைத்துதித்து—செந்தாங்கம் - சிவந்தபுதுவெள்ளத்திலெழுமலைகள—கைரவம் - அல்லிகளையும—ஒண்கமலம் - விளக்கமான தாமரையையும்—திரைத்துவருஞ்சுந்தரம் - பிடுங்கியலைத்துக்கொண்டு வருகிற வழகைப்பார்த்து—கங்கைவிரும்பும் - கங்காநதியு மிப்படிப்பட்ட வழகு நமக்குண்டா வேண்டுமென்றிசைபுரியும்—முத்தாறுடை-மணிமுத்தாநதியையுடைய—தொன்மலையே - பழமலைநாதனே—எ-று.

தொன்மலையே யுனைப்பாடிச் சம்பந்தா கைவலி காட்டியதுபோல வங்கமின்னாக்கினா அதுபோலவடியேனுக்குங்கை தவறியாம லந்தரங்கமாக வமுதையருளாக்கூட்டி யுசச

ரித்துப பொருளுணாக. அமுதமருளென்பதற்கு மோக்ஷத்தைகொடுத்தருளெனினு மமையும். (௧௭)

மலங்கலையங்கலை கற்றேன்றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலையங்கலை நல்லோர்பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலையங்கலை வேலோன்பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலையங்கலை யான்மூடிமீனைப புதைத்தவளே.

இ-ள். மலங்கலை - மலக்காய்ப்பிணங்காதே—அங்கலை- அழகிய தனதுவாக்கியபபொருளான மலிந்த தோத்திரங்களை—கற்றேன்றனக்கு - கற்ற வென்க்கு—அருள்வாழ்வளிப்போன் - அருளாகிய பெரியவாழ்வைத் தருபவன்—கலங்கல் - கலக்கமாகிய—ஐயம் - சந்தேகம்—கலை - கலைந்துநீங்கின—நல்லோர் - நன்மைபொருந்திய ஞானியர்—பரவுங்கழலடியான - வணங்காநின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதாரவிந்தத்தையுடையவன்—விலங்கலை - கிரவுஞ்சத்தை—அங்கு - அந்தவிடத்தில்—அலைவேலோன் - அலைத்துக்கெடுத்த வேலவனுடைய—பிதா - தந்தை—முதுவெற்பிடத்தில் - அவனது பழமலையிடத்தில்—பொலங்கலையம-பொற்குடத்தை—கலையான்மூடி - முன்றலையான் மறைத்துவிடு—மீனைப்புதைத்தவளே-புதைக்கததகாதமீனைபபுதைக்கும்பேதையோள-று.

இஃது நாணிக்கண்புதைத்தற்றுறை தனதுகலைகற்றவர்க்கு வாழ்வளித்தல் திண்ணமாதலி னெனக்கருள் வாழ்வளிப்போனென்றார். கலங்கலையம்ஐயத்தையுங்கலந்த நல்லா

ரெனினும்மையும். கல்லுங்கல்-சமயநூலாண்மையிருத்தல். ஐயந் துவிதமோ வத்துவிதமோ துவிதாதுவிதமோவென்னும் சமுசயம் வெற்பிடத்தின் மீனைப்புதைத்தவனே பொலங்கலையங் கலையான்மூடு-மலங்கலையென வொட்டுக. (கூஅ)

புதைத்துக்கரக்கும் பொருளாளர்வெஞ்சொற் பொருமறலி
கதைத்துக்கரக்குங் குமமுலைபாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக்கரக்குஞ் சிறிதாவுருகும் பழமலையான
வதைத்துக்கரக்குஞ் சரமீந்தவன்றரும் வாழ்விலரே.

இ-ள். புதைத்துக்கரக்கும்பொருளாளர் - தாந்தேடிய பொருளைப் புதைத் திரப்போர்க்கொளித்துச் சொல்லு முலுத்தர்—வெஞ்சொற்பொருமறலிகதைத்துக்கர் - கொடியசொல்லின லமர்செய்து பிடிக்கவருமறலி கைத்தண்டிலு லடிபடுந் துக்கமுடையவராவர்—அக்குங்குமமுலைப்பாகன் - அந்தக்குங்குமக குழம்பணிந்த தனத்தை யுடைய வுமைபாகரா ளா—மெய்- சரீரமெல்லாம—கண்டு - தரிசித்து—அடியார்-அடியார்கள்—பதைத்து - நடுங்கி—உருகு - மனதுகரைந்து—அரக்குஞ்சிறிதாவுருகும்பழமலையான் - நெருப்பிலிட்ட வரக்குஞ் சிறிதென்னும்படி யுருகப்பட்ட முதுகிரியான்—வதைத்துக்கரக்குஞ்சரமீந்தவன - கொன்று துதிக்கையை யுடைய யானையையுரித்தவன—தரும்வாழ்விலா - கொடுக்கப்பட்ட பேரின்பவாழ்வு மிலராவா—எ-று.

புதைத்துக்காக்கும் பொருளாளர், மறவிகளைத்துக்க ராய்ப் பழமலையாரானிய குஞ்சரமீர்ந்தவன் தரும் வாழ்விலராவரென்க. அடியார்கண்டு மெய்பதைத்துக காக்குஞ் சிறிதாவுருகும் பழமலையானெனமாறுக. சிறிதாகவென்பது-சிறிதாவெனக் கடைக்குறையாயிற்று. (நூக)

இலங்குமரியு மருள்கோன்முதுவெற் பிடத்துரற்கால்
விலங்குமரியு முழலவெல்லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்குமரியு மிருந்துயர்கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்குமரியு மொருவனும்போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே.

இ-ள். இலங்குமரியுமருள்கோன் - விளங்காநின்ற மாயவனுந்தேடி மயங்காநின்ற இறைவனது—முதுவெற்பிடத்து - முதுகிரிச் சாரலிடத்து—ஈரற்கால்விலங்கும் - உரல்போன்ற கால்களையுடைய யானையும்—அரியும்-சிங்கமும்—உழலவெல்லாம் - திரியுந்தன்மையெல்லாம்—உன்னி - மனதிலெண்ணி—வெய்துயிரா - பெருமூச்செறிந்து—கலங்கும்-கலங்கிடபோம்—அரியும் - செவ்வரிபரந்த கண்களும்—இருந்துயர்கூரும் - பெரியதுக்கத்தை யுடையயும்—கலுழ்ந்திடும்-அழுநீர்பெருகும்—தாய்க்குலம் - (ஐவகையான) தாயார்கூட்டங்கள்—குமரியுமொருவனும்போகுங்கொடுஞ்சுரத்தே - புதல்வியு நாயகனுங் களவினுடன்போன காட்டுவழியில்- எ-று.

குமரியுமொருவனும்போன கொடுஞ்சுரத்தி லுரற்கால் விலங்குமரியு முழல்வதெல்லாந் தாய்க்குலமுன்னி வெய்து

யிராக் கலங்குமரியுமிருந் துயாகூருங் கலுழ்ந்திடுமெனக் கூட்டுக. இஃது தலைவியுடன்போக்கிற் சுரத்தின துகொடுமையை நற்றாய்முதலிய செவிலித்தாய் நினைந்திரங்கல். (௪0)

கொடுவரியானை யடர்ந்துறுமாறெனக் கொண்டுயர்தூ
ணொடுவரியாகை யுறவடிப்போமென் றொருங்குவந்தே
யடுவரியானை நிகர்நமன் றூதராடிமுடிமன்
னடுவரியானை முதுகுன்றொடேசு நரர்தமையே.

இ-ள். கொடுவரி - புலியானது—ஆனை - பசுவை—அடர்ந்துறுமாறென - நெருங்கிவந்து பிடித்துக்கொண்டுபோமாறுபோல—கொண்டு - பிடித்துக்கொண்டு—உயர்தூணொடு - உயர்ந்தகம்பங்களிலே—வரியர் - வரிந்துகட்டி—யையுறநைந்துபோக—அடிப்போமென்று - தண்டிற் புடைப்போமென்று—ஒருங்குவந்தேயடுவர் - ஏகமாயனைவருங் கூடிவந்து கொல்வர்—யானைநிகர்நமன் றூதர் - குஞ்சரம்போன்ற கோபத்தையும் கரியநிறத்தையும் வலியையும்படைத்த யமதூதர்—அடிமுடிநடுவரியானை-ஆதிமத்தியாந்தரகிதனானவனை—முதுகுன்றொடேசுநரர்தமை - பழமலையென்னுந்தலத்தினொடிகழ்ந்தேசும் பாவிகளை—எ-று.

ஏகார மீற்றசை, மன் - அசைநிலை. இஃது சிவதூடணஞ் செய்வார்சகுறுந்தீங்கை யெடுத்துக்காட்டியது. (௪௧)

நரகாவலர்மட வார்க்குள்ளுருகிக் கைந்நாவிருப்ப
வரகாவலர் புனைந்துன்றனையேத்தி லராய்ந்தறிவா
லுரகாவலனொ னுயந்தாரினைமுளை முற்றகுன்றைப
புரகாவலரில ருட்கோயிலாகும புராந்தகனே.

இ-ள். நரகாவலர் - மானுடரிலுயர்ந்தவரசாகள்—மட வார்க்குள்ளுருகி - பேதையர்களுடைய சிற்றின்பத்துக்கு மனதுருகி—கைந்நாவிருப்ப - கரங்களுநாவுமிருக்கவும்—அரா-சிவந்த—தலர் புனைந்து - நந்தவனத்திலலர்ந்த பூக்களைப்பறித்துக் கரங்களாலருச்சித்து—உன்றனையேத்திலர் - நாவினாலுனதுகீர்த்தியைப்புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்தாரில்லை—ஆய்ந்தறிவால் - பலஞானநூல்களையு மாராய்ந்தநல்லறிவினாலே—உரகா - நாகாபரணா—அலர் - உனது சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கபபண்—என - இப்படி வேண்டிக்கொள்ள வந்ததன்மையுடைய—உய்ந்தாரினம் - பிறவியினின்றுந் தப்பிப்பிழைத்த மெய்ஞ்ஞானிகளின்—உளம்-மனத்தில்—உற்றகுன்றைப்புர-வாச-மாகிய விருத்தாசலனே—கா-(என்னைக்காத்தருள்)—வலரில் - வல்லகுலத்தாரில்லமே—அருட்கோயிலாகும் - அருண்மயமான சிவாலயமாக்கி யெழுந்தருளியிருக்கும்—புராந்தகனே - புராரியே—எ-று.

இதனுளாரவென்பதனையு, முன்னிலையாக்கி அரனேகுன்றைப்புரத்தனே புராந்தகனேயென்று புணரபபினுமமையும ஆணவமிருட்டாக வினைதுவருட பிரகாசியாவிடினிங்கா தாகவின் பிரகாசிக்க வேண்டியலரொன்றார். (௬௨)

புரந்தரனஞ்சு பழமலைவாணன் புலவர்தொழுந்
துரந்தரனஞ்சு தலைநாககங்கணன் றொண்டுறுமா
னிரந்தரனஞ்சு தொழுதேத்துதாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தரனஞ்சு களத்துவைத்தானென்பர் மாதவரே.

இ-ள். புரந்தரனஞ்சும்பழமலைவாணன் - இந்திரனும்ப யந்து வழிபடுமுதுகுன்றன்—புலவர்தொழுந்துரந்தரன்-தே வரெல்லாம் வணங்குஞ்சுத்தவீரன்—அஞ்சுதலைநாககங்கண ன் - வாசுகியைக்காப்பாயணிந்தவன்—தொண்டுறுமால் - அ டிமையானவிண்டுவுக்கும்—நிரந்தரம்- எக்காலமும்—நஞ்சு- நைந்து—தொழுதேத்துதாதர்க்கு - வணங்கித்துதிக்கும் ப த்தர்களுக்கும்—நேயமொடுவரந்தர- ஆசையோடு வரங்களை க்கொடுக்கவு மவர்களுயிர் பிழைத்திருக்கவும்—நஞ்சுகளத்து வைத்தானென்பர் - அவர்களைக்கொல்லவந்த ஆலகாலவிஷ த்தைக் கண்டத்திலே யடக்கிவைத்தருளினனென்று சொல் லுவர்—மாதவர் - பெரியதவத்தையுடையார்—எ-று.

தொண்டுறுமாலெனவே ஏனையுலகத்தாரனைவரு மடிய ராதலிற்றுதலொன்றா. (௬௪)

மாதனைக்கொன்று வரம்மேனிவைத்தவ மாசுணத்தை
யீதனைக்கொன்று சிறுநானென்றார்க்கு மெழிலுடையாய
நீதனைக்கொன்று நலஞ்செயல்வேண்டு நினையிகழும்
வாதனைக்கொன்று முதுகுன்றமாநகர் மாசொழித்தே.

இ-ள். மாதரை - மந்தாகினியுமையென்னு மிருமங்கையரை—கொண் - பெருமைதங்கிய—துவர் - பவளம்போலச் சிவந்த—அம - அழகிய—மேனிவைத்தவ- திருமேனியாகிய சடையிலு மிடப்பாகத்திலும வைத்தவனே—மாசுணத்தை- ஆதிசேஷனென்னும பெரும்பாம்பை—ஈது - இது—அரைக்கு - நமதுநடுவிற்கு—ஒன்று - பொருந்திய—சிறுநாணென்று - மெல்லியவரைஞாணென்று—ஆகுமெழிலுடையாய்- இடையிலீர்த்துக்கட்டிய வழகுள்ளவனே—நீதனக்கு- நீயிந்தப்பூமிக்கு—ஒன்றுநலஞ்செயவேண்டும் - ஒரு நல்லஉபகாரம்பண்ண வேண்டுமையனே—நினையிகழும - உன்னைநிந்திக்கும்—வாதரைக்கொன்று- வாதிகளையுங்கொன்று—முதுகுன்றமாநகர்மாசொழித்தே - அவர்கள் வசையாகிய பழமலைநகரத்திற்கு வருமழுக்கையுநீக்கி—எ-று.

மாசுமொழித்தென்னு மெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. மாசொழித்து வாதரைக்கொன்று நீதனக்கொன்று நலஞ்செய வேண்டுமெனக்கூட்டுக சிவதுட்டணஞ்செய்வாரைக் கோறலறமாதலின் வாதரைக்கொன்றென்றார். ௬௬

மாசியதிகந்துறந் தார்மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசியதிகங்கொலோ வெனபிராயினக் காசியெனப
பேசியதிகந்த கன்றிருந்தான்பரன் பேரடலை
பூசியதிகம்பர னீங்கிலானிப் புரியினையே.

இ-ள். மா - பெரிதாகிய, சி - ஐசுவரியம, அது - அந்தச்செல்வத்தை, இகம் - இம்மையிலே, துறந்தார் - முழுவ

தூர்த்துறந்தவிருடிகள், மகிழ்குன்றைமாநகரோ - விரும்பியுறையும் பழமலையென்னுந் திருப்பெயரையுடைய பெரியதலமோபெரியது (அதுவன்றி), காசியதிகங்கொலோ - பூமியிலுளளார் யாவருமுறையாகின்ற காசியென்னும் பெயர்பெற்ற வாரணாசியோ முக்கியமானதலம், என்பிராயின் - என்றுகேட்பிராயிற் (சொல்லுதுங்கேண்மின்), அக்காசியெனப்பேசியது - அந்தக் கங்கைசூழ்ந்த காசியென்று நீவிர்சொல்லிய வாரணாசியானதலத்தை, இகந்து - விட்டு, அகன்று - பிரிந்து, இருந்தான்பரன் - திவோதாதனென்னு மரசன்பொருட்டு நெடுங்காலம் பரமசிவன்மந்தரகிரியிற் குடிபோயிருந்தான், பேரடலையூர்திகம்பரன் - பெரிதாகியவெண்பொடியைத்தரித்த திகம்பரனாகிய வந்தப்பரமசிவன், நீங்கலானிபபுரியினையே - இந்தவிருத்தகாசியை நொடிநேரமும்பிரிந்ததில்லை (யாதலாலிதுவே யதிகமென்றறிவீராக — எ-று.

மகாஸ்ரீயென்னும் வடபதம் மாசியெனத்திரிந்தது அன்றிமாசியென்பது அஞ்ஞானமாகிய விருளெனினும்பொருந்தும் சொல் அசை அதிகமென்பதனைக குன்றைமாநகரொன பதனோடுங்கூட்டுக முதுகுன்றையென்பது குன்றையெனத் தலைக்குறை விகாரமாயிற்று. (௫௩)

புரிசடையாள பழமலைவாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடையாள திகந்திரத் தருளக கவெயின்ற

பரிசடையாள முடையாயொழித்தனள் பட்டினையத்
துரிசடையாள தழுக்காமென்றுநின் றுகிலினுக்கே.

இ-ள். புரிசடையாள - கட்டியசடையாளனே—பழமலைவாண-பழமலைவாணனென்னும்பெயருடையவனே—பொருபபெடுத்த - கோவர்த்தனமென்னுங் கிரியைக் குடையாயேந்திய—கரிச - கருநிறத்தை—அடை - அடைந்த—ஆள்-ஆண்டன்மையையுடைய (மாயோனது)—அதிகம-சிலர்பிரமமென்றுணாகருங் காத்தவியத்தை—தீாத்தருள - நீக்கும்பொருட்டு—கடுவயின்றபரிசடையாளமுடையாய் - விடத்தைதப்புசித்தின்னு முடையாளக்குறியாகக கண்டத்தில்வைததிருப்பவனே—ஒழித்தனள்பட்டினை - தரித்தவாடையை நீக்கினள்—அ - அந்த—துரிசு - குற்றத்தை—அடையாள்-பொருந்தாள்—அது - அது—அழுக்காமென - அழுககாகுமென்று (தளளிப்போட்டு)—நின்றுகிலினுக்கே - நீதரித்தபுலித்தோலாகிய வெழுத்துப்புடைவைக் கிச்சையாய்—எ-று.

எல்லாத்தேவர்க்கு முதலாய்விண்டு ஆண்மையுடையனைகையி லவனுடைய வதிகமுந் தீாந்துபோகவந்த விடயத்தை நீககலின் ஆளதிகந்தீாத்தருளவெனருர். நின்றுகிலினுக்குமால் கொண்டிபபடடழுக்கெனறு நீக்கினளென்க. அன்றி முதுகுன்றர் திருவாணியாதலி னிவளு திருவாணியாகபபடடழுக்காமென்று நீத்தாளெனினு மமையும். அவர்திருவா

ணியாயிருப்பதனைக் கவர்கூட்டத்துக்குத் தண்டசெய்தபடியி னாலே துகிலை நீத்தாளென்பதுமொன்றும். (சக)

துகிலங்குருகுந் துறந்தாளுயிருந் துறக்கின்று
ளகிலங்குருகு மணிமுடியாயெனு மத்தவளை
முகிலங்குருகு மடியாய்பரந்த முதுகிரியாஞ்
சகிலங்குருகுல மேத்திறைவாமைத் தடங்கண்ணியே.

இ-ள். துகில் - உடுத்தபுடைவையும், அம் - அழகிய, குருகும் - கையிலணிந்த சங்கவளையலும், துறந்தாள் - விரகத்தாறப்ரேகமெலிதலிற கழன்று) துறந்துவிட்டாள், உயிருந்துறககின்றுள் - (தனதுடலைவிட்டு நீங்காமலிருந்த) தனதுபிராணனையும் வெறுத்துத் தள்ளிவிட்டு விடும்படி விரகங்கொண்டு குற்றுயிரையப்போ லவைவற்றிருந்தாள், அகிலம்- உலகத்துள்ளாா, குருகும - குருகான தொக்கிறதும், அணி முடியாயெனுமத்த-அணிந்தசென்னியையுடையவனேயென்று துதிக்கு மததனே, வளைமுகில் - சங்கையுடைய முகில் வண்ணன், அங்கு - பூசிக்கும்பொழுது, உருகுமடியாய்- மனமுருகிக் கண்ணையருச்சிக்கும் பாதாரவிந்தனே, பரந்த முதுகிரியாஞ்சகிலம் - நீபரவிய பழமலைவடிவான வாத்தமா னத்தைக்கேட்டு, குருகுலமேத்திறைவா - குருகுலவம்சத் திற்ருேன்றிய வரசரொல்லாந் துதிககு மிறையவனே, மைத் தடங்கண்ணி - மைதீட்டிய விசாலம்பொருந்திய விழியையுடையவள் — எ-று.

குருகு - ஆகுபெயர், முகில்-உவமைப்பொருள். இஃது தலைவி வருந்தியவண்ணமுரைத்தல். (சஎ)

தடுக்கமலத்தி னொடுங்குதல்போலநின் றருளிலுறு
மொடுக்கமலத்தி னிகழ்வால்வளையின மூர்ந்திடச்சேன்
மடுக்கமலத்தி லுகளவயல்சூழ்குன்றை மாநகரோ
யடுக்கமலத்திபுனையலங்கார வருளுகவே.

இ-ள். தடுக்க-(கேவலத்திலே) தடைபண்ணப்பட்ட— மலத்தின் - ஆணவ மலத்திலே—ஒடுங்குதல்போல - நான் செயலற்றுக்கிடந்ததுபோல—நின்றருளிலுறுமொடுக்கம் - (சுத்தத்திலேயு) னது திருவடியி லென்போதமற் றொடுங்கியிருக்கு மானந்தமேல்வீட்டை—அலத்தின்- உழுகிற கலப்பைப்படையின்—நிகழ்வால்-செலவால்—வளையினம்- சங்குக்கூட்டங்கள்—ஊர்ந்திட-தவழ்ந்துசெல்ல—சேல் - கெண்டைமீன்கள்—மடு-(பக்கத்திலிருக்கு) மோடைகளிலுள்ள—கமலத்தில் - சலத்தில்—உகள்-எழும்பிக் குதித்துவிழாநின்ற— வயல்சூழ் - கழனிசூழ்ந்த—குன்றைமாநகரோய் - மூதுகுன்றென்னும் பெரியதலத்தை யுடையவனே—அடுக்கு - ஒன்றின்மேலொன் றடுகிக்கட்டிய—அமல்- நெருங்கிய—அத்திபுனையலங்கார - எலும்புமாலையையணிந்த சிங்காரனே—அருளுக-(எனக்குத்) தரவேண்டும் - எ-று.

கமலத்திலுகள்சேல் என்பதை - தாமரைப்பூவிற்குதிக்குஞ் சேலெனினுமொக்கும். (சஅ)

அருவரை வில்லையு மிழ்மணி நாகமு மத்திகளு
முருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பர்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறமுது குன்றரைப் போந்துமரு
ளொருவரை வில்லை வரிலொற்றி வையென வுற்றனமே.

இ-ள். அருவரை - அருபமானவரை, வில்லை - பிரகாசத்தை, உமிழ் - கக்கும, மணிநாகமும் - சிரோரத்தினத்தையுடைய பாம்பையும், அத்திகளும் - தேவரதெலும்புமாலைகளையும், உரு - திருமேனியில், வரைவில்லையென - நீக்குதலில்லையென்றுசொல்லும்படி, பூண்பவரை - தரிப்பவரை, அ- அந்த, உம்பர்தொழும் - தேவர்களும் வணங்காநின்ற, பொரு - பொருதற்குக்காரணமான, வரைவில்லை - மேருவில்லை, உறமுதுகுன்றரை - படைத்தபழமலையாரை, போந்து - நாமெதிரேயடைந்து, உமருள் - உமதன் கூட்டத்துள், ஒருவரை - ஒருவருக்கு, வில் - (எங்களை) விற்றுப்போடும், ஐவரில் - ஐம்புலனென்னுந் துட்டருலவப்பட்ட வீடாகிய வெமதுடம்பை, ஒற்றிவை - அவரிடத்தி லொற்றியாக வையும், என் - இப்படிச்சொல்லி, உற்றனம்- அவருக்கடைக்கலம்புக்கேம்-எ-று.

ஒருவரையென்னும்இரண்டனுருபு ஒருவருக்கென நான்காவதானகுப்பொருளை யுணர்த்தலின் வேற்றுமை மயக்கமாய் நின்றதென்க. (௬௧)

உற்கைக்குமாறு படுமணிநாக மொளித்துலவி
விற்கைக்குமாறு சுமந்தவசீர்முது வெற்பினின்ப
னிற்கைக்குமாறு வழுவாநடக்கைக்கு நேரிழையார்,
சொற்கைக்குமாறுந் தமியேனுக்கென்று துணைசெய்வையே.

இ-ள். உற்கைக்கு - நெருப்பையுடைய கொள்ளிக்கு—மாறுபடும் - வேறுபட்டுப் பிரகாசிக்கும்—மணி - இரத்தினங்களை மாத்திர மெடுத்துககொண்டு—நாகமொளித்து - நாகாபரணத்தை யொளித்துவைத்து—உலவி - மதுரைத் திருவீதியெல்லா முலாவித்திரிந்து—விற்கைக்கு - விற்கும்பொருட்டு—மாறு - மாறுவேடமாய் (வியாபாரிவடிவெடுத்து)—சுமந்தவ - (தோளகளிலேகட்டிச்) சுமந்தவனே—சீர் - கீர்த்திபெற்ற—முதுவெற்பின் - பழமலையெனனுந் தலத்திலேவந்து—இன்பாளிற்கைக்கும் - உனதருகிற் பிரியாமலிருத்தற்கும்—ஆறுவழுவாநடக்கைக்கும் - நீயுரைத்த வேதாகம வசனபடி பிசகாமலொழுகுதற்கும்—நேரிழையார்சொற்கைக்குமாறும் - நேர்ந்தவாபரணங்களைத்தரித்த மடந்தையர்சொல்லு மினியவசனங்களெல்லாங் கசந்துவிடவும்—தமியேனுக்கு - அடியேனுக்கு—என்று - எப்போது—துணைசெய்வையே - துணையாய்வந் தனுககிரகஞ்செய்குவை—, எ-று.

மணிநாக மொளித்துலவிவிற்கைக்கு மாறுசுமந்தவனென்பதற்கு நாகத்தையொளித்து விற்கைககுமாறு வேடங்கொ

ண்டுலவி மணியைச்சுமந்தவனே யெனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. (ருO)

செய்கருத்தனங்க மலமலர்சீர் தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத்தனங்க டரவடுவாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத்தனங்க வொழியினுந்தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத்தனங்களழித்திறையாதிந்த வையகமே.

இ-ள். செய்க்கு - கழனிகளுக்கு—தன்- தனதிடத்திற் றோன்றிய—அம் - அழகிய—கமலமலர்-தாமரைப்பூக்கள்—சீர் தரும்-அழகைச்செய்யும்—செய்யதிருமெய்க்கு - சிவந்ததிருமேனிக்கு—தனங்கடர - (உமாதேவியினது) தனபாரங்கள் கொடுக்க—வடுவாங்கி - தழும்பைவாங்கித் தரித்தவனே—தொல்வெற்பிடத்தில் - உனதுபழமலையிடத்திலே—கைக்குத்த - ஒருவரடியேனைக் கைகளினற் குத்தியடிக்கும்படியாயினும்—நங்க - யிகழும்படியாயினும்—ஒழியினும் - எனதுகாயம்விட்டு நீங்கிப்போனாலும்—தாடனை - உனதுதிருவடிகளை—காய்வதிலேன் - வெறுத்துவிட்டு விடமாட்டேன் (அஃதென்போலவென்னில்)—வைக்கு - தூற்றிப்போட்ட கூளமும் பதடியுமாகிய வைக்கோலின்பொருட்டு—தனங்கள் - திரவியங்களை—அழித்து - கொடுத்து—இறையாது- சிந்திபோடமாட்டார்கள்—இந்தவையகமே - இந்தப்பூமியிலுள்ளார்—எ-று.

செய்க்குக கமலமலர் சீர்தருந்தொல் வெற்பிடத்திலெனக்கூட்டுக. (ருக)

வைத்துமதிக்கு மருங்கிற்கைத்தாயென மந்தரமத்
துய்த்துமதிக்கு மனேயின்மையான் மறையோதிமமுன்
னெய்த்துமதிக்கு முடிமிசைக்கங்கையை யேறறினேயோ
மெய்த்துமதிக்கு மணுகவொண்ணுமுது வெற்பினனே.

இ-ள். மெய்த்துமதிக்கும் -] உண்மையை யுடையதா னமனத்துக்கும்—அணுகவொண்ணு - கிட்டுதற்கரிய—முதுவெற்பினனே - பழமலைநாதனே—மறையோதிமம்- மறையோதிமமானபிரமன்—முன் - பூர்வத்தில்—எய்த்து - தேடியிளைத்து—மதிக்கும் - மதித்துப்பார்க்கும்—முடிமிசைஉமது - திருமுடிமீது—மந்தரமத்து- மந்தரமென்னுமத்தை—உய்த்து - செலுத்தி—மதிக்கும் - கடையப்பட்ட—அனேபாற்கடலாகியதாய்—இன்மையால் - சமீபத்திலில்லாமையால்—கைத்தாயென- வளர்க்குந்தாயெனனும்படி—மதிக்கு மருங்கில்- மூன்றாம்பிறையினருகே—கங்கையையேறறிவைத்தனேயோ - கங்கையைக்குடியேற்றிவைத்தனேயோ—எ-று.

வெற்புக்குழைய வடிவேலெறிந்தசெவ் வேணமதவேள்
பொற்புக்குழையவ னேடரன்வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக்குழையவ ளொத்திருந்தாளகுறை வினறிவளா
கற்புக்குழையவள போலுநுங்காதற கருங்கணணியே.

இ-ள். வெற்பு- கிரவுஞ்சம்—குழைய-அளாகவழிய—வடிவேல் - வடித்தவேலாயுதத்தை—எறிந்த - பிரயோகித

த—வேள் - சுப்பிரமணியன்—மதவேள்போற்பு— மன்மத
னுடைய வழகை—உக்கும் - கெடுக்கும்—ஐ - அழகையுடை
ய—அவ்னோடு - அவனுடனே—ஆரன்வாழ் - இவன்வாழு
ம்—முதுபூதரத்தின் - பழமலையினிடத்து—இற்புக்கு - உ
மக்கில்லாளாகப்புகுந்து—உமை - உமகு—அவள் - அந்த
ப்பெண்—ஒத்திருந்தாள் - (உமதுதிருவுளக்குறிப்பின்படி)
யிசைந்திருந்தாள—குறைவின்றிவளா - குறைவிலாதுமிகு
ந்த—கற்புக்கு - பதிவிரதாதன்மத்துக்கு—உமையவள்போ
லும் - பார்வதிக்கு நிகராகவுங்கூறப்படும்—நும் - உம்முடை
ய—காதல - ஆசையையுடைய—கருங்கண்ணி - கறுத்தவி
ழியினையுடையாள்—எ-று.

இஃது - கற்புப்புணாச்சியிற் றலைவனேடில்லின் வாழு
ந்தலைமகளை வியந்துபாங்கி யிறைவனோடுகூறியது. (௬௩)

கருந்தடங்கட்கு முதவாய்மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங்கட்கு நலமெனப்போந்த விண்மீன்பொரியு
மருந்தடங்கட்கு வளையோடையாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங்கட்கு முகமாகுங்குன்றைப் பெருந்தகையே.

இ-ள். கருந்தடங்கண் - கரியவிசாலமாணவிழியும்—கு
முதவாய் - அரககாம்பலனைய வாயுமுடைய—மயில் - மயில்
போன்றசாயலையுடையவள்—எங்கள்கண்களுக்கு - எங்கள்
நேத்திரங்கட்கு—விருந்தள் - விருந்தா யதிசயம் விளைப்பவ
ள—தங்கட்குநலமெனப்போந்த - தங்கள்குலத்துக்கு வழு

வனென்று - தலைவரோடுகூடி - நடந்துபோன— விண்மீன் பொரியுமருஞ்சுரம் - வெப்பத்தாலாகாயத்து விளங்குமுடுக்குலமும் பொரிந்துபோகு மரியபாலை நிலத்துவழியானது— கட்குவளையோடையாருக்கு - கள்ளையுடைய நீலோற்பலமலர்ந்த மணற்கேணியைப்போலக் குளிர்ச்சியாகக்கடவது— அம்புயங்கள் - செந்தாமரைமலர்கள்— பெருந்தடங்கட்கு - பெரியவாவிகளுக்கு— முகமாகுங்குன்றைப்பெருந்தகையே - வதனம்போலத்தோன்றும் பழமலைநாதனே— எ-று.

இஃதுடன்போக்கி னற்றாய் தலைவிசென்ற பாலையைத் தணித்தல். (௫௪)

பெருமுதலைவனை யான்போற்றுங்குன்றைப் பெருந்தகையை
யிருமுதலைவனை மூப்படைந்தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமுதலைவனை வாயிற்றந்தானைமுன் கண்டமுது
பொருமுதலைவனை நீத்தனன்மேவினள் பூங்கொடியே.

இ-ள். பெருமுதலை - (யாவர்க்கும்) பெரியவனாகிய முதல்வனை— வளையான் - சங்கையுடைய திருமாலானவன்— போற்றுங்குன்றைப்பெருந்தகையை - போற்றிவணங்கு முதுகுன்றின்கண்வாழும் பெருந்தகையாகிய பேரழகுடையவனை— இருமு - இருமல்மேலிட்டு— தலைவலை - முதுகுதண்டொடு தலையும்வளைந்து— மூப்படைந்தாண்டவற்கு - விருத்தாப்பியத்தை யுடைந்தலைதயாரும் வேதியனுக்கு— இன்மகவை - இல்லாம லிறந்துபோன புதல்வனை— கருமுதலைவனை

வாயிற்றந்தானை - கரியமுதலையினது கெவிபோன்ற வாயினின்று மழைப்பித்துக் கொடுத்தவனை—முன்கண்டழுது - பவனியி லவனதழகை யெதிராகக்கண்டு மயங்கியழுது—பொருமுதலை - அரற்றுதலை—மேவினள் - பொருந்தினள்—வளைநீத்தனள் - வளையலையுந் துறந்துவிட்டாள்—பூங்கொடி - பூங்கொடிபோன்ற நமதுபெண—எ-று.

பூங்கொடிபெருமுதலை குன்றையபெருந்தகையை மகவைக்கருமுதலை வளைவாயிற்றந்தானை முன்கண்டழுது பொருமுதலை மேவினள் வளைநீத்தனளெனக் கூட்டுக. இஃது நற்றாயிரங்கல். (ருரு)

பூங்குமிழும்படி முள்ளும்பொருந்திய புளினர்பொருள்
வாங்குமிழும்படி மோதுமெனல்கொடு மால்விழுங்கி
யாங்குமிழும்படி வந்தவெம்பாலை யடைந்தவள்கால்
வேங்குமிழும்படி னென்னும்பழமலை வித்தகனே.

இ-ள். பூங்குமிழும் - பூவையுடையகுமிழஞ்செடியும்—படி - பொருந்திய—முள்ளும் - கண்டகங்களும்—பொருந்தி - சேர்ந்து—புளினர் - வேடர்கள்—பொருளவாங்கும் - வழிச்செல்வோரைப் பொருள்பறிப்பாகள்—இழும்படிமோதும் - சறுக்கிவிழும்படி யடிப்பர்களை—எனலகொடு - இப்படியபட்ட தீமையை யுடையதென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு—மால் - திருமாலானவர்—விழுங்கி - உலகத்தைவிழுங்கி—ஆங்குமிழும் - அப்பொழுதே யுமிழ்ந்துவிட்ட—படி - பூமி

யோடு—வந்த - கூடவந்த—வெம்பாலையடைந்தனள் - கொடியப்பாலை நிலத்திற்சென்றவளாகிய நம்புதல்வியினது—கால் - மெல்லியபாதமானது—வேம்- வெந்துபோமே—குமிழும்படியென்னும் - கொப்புளமும்—பொருந்தில்யாதாய்முடியும்—பழமலைவித்தகனே - முதுகுன்றில்வாழுஞ் சதுர்ப்பாடுடைய விறைவனே—எ-று.

டால்விழுங்கிப் பூங்குமிழும்படி முள்ளும் பொருந்திப் புளினர் பொருள்வாங்குமிழும்படி மோதுமெனல் கொடு ஆங்குமிழும்படி வந்தவெம்பாலையெனக்கூட்டுக. இஃது நற்றாய் தலைவிமேன்மைத் தன்மைக்கிரங்கல் இதுவுஞ் சுரம்போக்கென்றறிக. (ருசு)

வித்துருமத்தை நிகர்வானுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துருமத்தை யிடுதயிர்போலக் கலங்குமதன்
சத்துருமத்தை வனைமுதுகுன்றிறை தாள்கொடுவா
னத்துருமத்தை யிலவாகவெள்ளுவர் நற்றவரே.

இ-ள். வித்துருமத்தைநிகர்வான் - பவளம்போலுந் திருமேனியையுடையவன்—உயிர்செய்வினையருத்துங்கத்துரு- ஆன்மாக்களுக்கு முன்செய்யுமவினைக ளிரண்டையும் பொசிப்பிக்குங் கத்துருத்துவ முடையவன்—மத்தையிடு தயிர் போலககலங்குமதன் - மத்தையிடுந் தயிரைப்போலக்கலங்கிய மன்மதனுடைய—சத்துரு - சத்துருவானவன்—மத்தைவனை-உன்மத்தம் பூவைச்சூடிய—முதுகுன்றிறைதாள்கொ

'டு - முதுகுன்றில்வாழு மில்... ...னதுதாளைப் பொருளாகப் பிடித்துக்கொண்டு—வானத்... ...மத்தை - ஆகாயத்திலிருக் குங் கற்பகச்சோலையை—இல்லை...கவெள்ளுவர் - நிலைமையல் லவென் றிகழ்ந்திருப்பார்கள்—நற்றவரோ - நல்லதவத்தைப் பொருந்தின மெஞ்ஞானிகள்—எ-று.

நற்றவர் முதுகுன்றிறைதாள் கொடுவா னத்துருமத் தையிலவாக வெள்ளுவரெனககூட்டுக. (ருஎ)

நற்றவராக மறையவராகவிந் நானிலத்தி
லற்றவராக மனமுடையார்க்கன்றி யச்சமற
வுற்றவராக மறியாதொளித்தநின் னொண்பதங்கள்
பற்றுவராகம லாலயன்போற்றும் பழமலையே.

இ-ள். நற்றவராக - நல்ல தவத்தையுடையவ ராகுலு ம்—மறையவராக - வேதியராலும்—இந்நானிலத்தில் - இந் தநானிலமாகிய (குறிஞ்சி முல்லை மருத நெய்தலென்னு)நா ல்வகை நிலத்தின்கண்ணே—அற்றவராக - மூன்றுவித வே டணையுநீங்கினவராம்படி—மனமுடையார்க்கன்றி - (ஆசை யையறுத்த) மனத்தினையுடைய மெய்ஞ்ஞானிகளே யலலாம ல்—அச்சமற - (பாவங்களுக்குப்) பயமின்றி—உற்றவர் - இ ருக்கு மூடர்களுடைய—ஆகம் - உடம்பினின்றும்—அறியா தொளித்த - (அவர்களுக்குத்) தோன்றாமலொளித்திருந்த— நின்னொண்பதங்கள் - நினதொள்ளிய பாதங்களானவை— பற்றவரா - (மற்றையர்களுககுப) பிடித்துக்கொள்ள,வகப்ப

டமாட்டா—கமலாலயன்போற்றும் - தாமரைபபூவை யிட மாகவுடைய பிரமனாற்போற்றபபடுகின்ற—பழமலையே-பழ மலையுருவானவனே—எ-று.

ஆசையற்ற மனமுடையாாக்கன்றியெனவே - மறறை யா ஆசையை மனத்திலொழியாதவரொன வருவித்து அவர்க ளுக குனதுபாதம் பற்றவராதென் றுரைத்தாரொன்ப தாயி றறு. (ருஅ)

பழங்கவிகட மகமாந்திக்கிபொழிற பண்டைமறை
முழங்க்விகட வுளாககியுஙகுனறை முதலவனேவே
ளழங்கவிகட விழிதிறநதானை யடிபரவாா
• கிழங்கவிகட மறவாிதருேனறிக கெடுவாகளே.

இ-ள். பழம - கனிகளைபபறித்து—கவிகள் - ஆணகுர ஙகுகள்—தம - தங்களுடைய—மக - குட்டிகளுககும்—மங திக்கு - பெண்குரங்குககும்—ஈ - கொடுக்கும்—பொழில் - சோலையில்—பண்டைமறைமுழங்கவி - பூாவமான வேதமந திரங்களா லியற்றும் யாகத்திலே யவிற்பாகத்தை—கடவுள ாக்கீயும் - பூசுரர் சுராகளுககுக் கொடுக்கும்—குனறைமுதல வனே - பழமலையினகண் முதன்மையாய் நின்றவனை—வேள- மதனன்—அழங்க - துககப்பட—விகடவிழிதிறந்தானை-வே றுபட்டு மேனோகிய நுதல்விழியைத் திறநதெரிததவனை— அடிபரவாா - இருததாளினை வணங்காத பாவிகள—கிழங்க வி - கநதமூலங்களை ரொருபிறசுட்டுத்தின்று—கடம் - சாட்

டிலுறையும்—மறவரிற்றோன்றி - வேடர்குடியிற்பிறந்து—கெடுவர்கள் - (பாவங்களைப்புரிந்து) கெட்டுப்போய் நரகத்திலழுந்துவர்—எ-று.

அழுங்கவென்பது-எதுகைநோக்கி யழங்கவெனத்திரிந்து நின்றது. வேறுபொருடாராது துக்கப்பொருளையே காட்டி நிற்றலின். (ருக)

கெடுத்துப்பணியு முடையும்வெள்காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப்பணியு மரம்வேட்டுநின்றனள் வல்லியத
லுடுத்துப்பணியு மணைக்கசைத்தோய்தொண்ட ருள்ளமெல்
லாங், கொடுத்துப்பணியுமலர்த்தாட்டிருமுதுகுன்றத்தனே

இ-ள். பணியுமுடையும்-பணியாகிய வாபரணங்களையும், உடையாகிய வாடையையும்—கெடுத்து-போக்கிவிட்டு—வெள்காமல் - நாணமல்—கிழத்திமுலைவடு - நாயகியாகியஉமையவளது முலைத்தழும்பைக குறியாக—துப்பணியும் - அநுபவமாய்த்தரித்த—உரம்வேட்டுநின்றனள் - உனதுமார்பை விரும்பிவந்து நின்னெதிரே நின்றாள்—வல்லி - வஞ்சிக்கொடிபோன்றவிடையையுடையவளாகிய வெனதுபெண்—அதளுடுத்து - புலித்தோலை யிடையிலெழுத்துவஸ்திரமாகத்தரித்து—பணியுமனைக்கசைத்தோய் - பாம்பையு மிடையிற்கச்சையாகப் புனைந்தவனே—தொண்டர் - அடியார்கள்—உள்ளமெல்லாங்கொடுத்து - தமது நெஞ்சகமெல்லா மயிக்கியம்பண்ணி—பணியும் - வணங்காநின்ற—மலர்த்தாள்-பா

தகமலங்களை யுடைய—திருமுதுகுன றத்தனே - அழகிய ப
ழமலைவடிவாகிய வப்பனே—எ-று.

வடுத்துபபணியு முரமென்பதற்கு வடுவணியுந் துபபுர
மென்று மாறிக்கூட்டி வடுவைபபுனைநது பவளம்போனறவு
ரமெனினும் பொருந்தும. உள்ளமெல்லாங்கொடுத்து என்ப
தற்கு உள்ளத்திலிருந்த வவாவையெலலா முனதுதிருவடிக
குச் சமர்பபித்து எனினுமமையும. இதுவு நறருயிரஙகற
றுறை. (௬0)

குன்றுகளுங்களை யொவ்வாவெனுமுலைக குன்றதிாகக்குஞ்
சென்றுகளுங்களையுணவண்டுமோவில்செழுஙகொன்றைமா
கன்றுகளுஙகளை நனமதிவேணிக கடவுடனை [ன
யென்றுகளுங்களை யெமமானைககுனறை யிறைவனையே.

இ-ள். களையுண் - கள்ளையுண்ணும்—வணடும் - வண்
டினமுமு—ஓவில் - ஒழிவிலலாத—செழுங்கொனறை - செ
ழிய கொனறைமலரையுமணிநத—மாளகன்று - மான்கன்று
கள்—உகளுமு - தாவபபட்ட—களை - களையையுடைய—நன்
மதி - நல்லசநதிரனையுநதரித்த—வேணிக்கடவுடனை - வே
ணியையுடைய கடவுளை—என்றுகளும - எனது துகளாகிய
குறறங்களையுமு—களை - களைந்திட்ட—எம்மானை - சுவாமி
யை—குன்றையிறைவனை - குன்றைக கிறையாகிய பழமலை
நாதனை—சென்று - அணைந்து—உகளும் - பூரித்து (எங்கட
லைவியினது)—முலைககுன்று - முலைக்குன்றுகள்—குனறுக

ள் - பருப்பதங்களே—உங்களையொவ்வாவெனும் - உங்களைத்துக்கு நிகரின்றாயினவென்றுசொல்லும—அதிர்க்கும் - அழகிலே யுங்களைச்செயித்தோமென றாரவாரிக்கும—எ-று.

இஃது-பாங்கிமணந்த தலைவியினது தனபாரப்பூரிப்பைக்கணடு வியந்தந்தப் புனத்தயலிருக்குங் குன்றங்களை யிகழ்ந்துரைத்தது. குன்றுகளொணபது-அணமைவிளி. (௬௧)

இறவாதவாநந்த வெள்ளத்தழுத்தி யெனையருளாற்
றுறவாதவாநந்த வாளவதெனறோமெயத் துறவாதொழு
மறவாதவாநந்த னஞ்சூழமுதுகுன றடைந்தவாத
முறவாதவாநந்த கோபாலனெனறூட குடையவனே.

இ-ள். மெயத்துறவாதொழும் - உண்மையாகத்துறந்த துறவிகளவணங்கும—அறவா - தருமசொரூபியே—தவா - கெடாத—நந்தனஞ்சூழ - நந்தனவனந்தரசூழ—சூழப்பட்ட—முதுகுன்று - பழமலையென்னுந திருப்பதியை—அடைந்தவாதம - அடைந்தவாகளுடைய—உறவா - உறவானவனே—நந்தகோபாலன - நந்தகோபாலனாகிய விணடு—தவாவென்றறகு - கணவவென்னறகு—உடையவனே - அவனை மனையாளாகவுடையவனே—இறவாத - கெடாத—ஆநந்தவெள்ளத் தழுந்தி - உனது பேராநந்தவெள்ளத்தினை மூழ்கச்செய்து—எனை - அடியேனை—அருளால - கிருபையினால—துறவாது - என்னைவிட்டு நீஙகாதுநின்று—அவா - ஆசை—நந்த -

கெட்டுப்போம்படி—ஆள்வதென்றோ - அடிமையாகச்செய்வதெந்தநாளோ—எ-று.

இவற்றுள் தவாவென்பது - தவத்தையுடைய யோகியாயிருப்பவனே யென்றுமாம். உறவாவென்பதன்பின் வந்த தவாவென்னுஞ்சொல் தவனென்பது கணவனுக்குரிய பெயராதலின அதனை முன்னிலையாககவே தவாவெனறு திரிந்து விளியாயின்றது. (சு௨)

உடையமடங்க லுதைத்தபொறபாத வொளிசெய்மழுப
படையமடங்கன முகறகாய்ந்தவீர பழமலையாய்
கடையமடங்கல் லொடுபகலுந்தொழுக கற்றிலமெம்
விடையமடங்கல் வருவதெஞ்ஞான்று விளம்புகவே.

இ-ள். உடைய - மாறபுடைய—மடங்கல் - இயமனை—உதைத்தபொறபாத - உதைத்தபொறபாதனே—ஒளிசெய்-ஒளியைசசெய்யும—மழுபபடைய - மழுவாயுததததையுடையவனே—மடங்கனமுகற்காய்ந்தவீர - மடங்கனமுகனாகிய நரசிங்கத்தைதக்காய்ந்த வீரபத்திரனே—பழமலையாய் - பழமலைவடிவானவனே—கடையம் - கடையேமாகியயாம்—மடங்கு - மடஙகிவராநினற—அல்லோடு - அல்லாகிய விரவொடு—பகலும - பகலும—தொழ - தொழுதறகு—கறறிலம-கறறேமில்லை—எம- இபபடிபபட்ட (நீயெங்கட்கு)—விடையம - விடையங்களைந்தும்—அடஙகல்வருவது - ஒடுங்கி ம

ஞ்சலய மாகுங்காலம்—என்ஞான்று - எந்நாள்—விளம்பு க - நீவிளம்புக—எ-று.

மாறிமாறிவருதலின்-மடங்கல்லொடு பகலென்றார். (௬௩)

விளங்கவலம்புரி மால்போற்றுநன்முது வெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்கவலம்புரி யாய்மாய்பிறிதொரு டம்படையாய்
துளங்கவலம்புரி மென்குழன்மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்கவலம்புரி யிவ்வெறபையேநிலை கைவருமே.

இ-ள். உளம்-மனமே (யொன்றுசொல்வன் கேட்பாயாக)—விளங்க - விள்ங்கும்படி—வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கை யேந்தும்—மால் - திருமாலானவன்—போற்றும் - போற்று நின்ற—முதுவெற்பகம் - முதுவெற்பகத்தை—சோந்து- சேர்ந்து—இவ்வெற்பையே- இப்பழமலையையே—வலம்புரி- வலம்புரியாகிய பிரதக்ஷிணஞ்செய்— துளங்க - அசையும்படி—வலம்புரி - வலம்புரியாகிய நந்தியாவர்த்தப் பூமாலையைத்தரித்த—மென்குழல் - மிருதுவான கூந்தலையுடைய—மாதர்க்கு-மாதர்களுக்கு—சூழ்ந்துநின்று - பின்றொடாந்து நின்று—களங்கம - களங்கமாகிய—கவ் - நம்மைக்கவ்வி யுமிழ்ந்துவிடாத—அலம் - துன்பமானகாரியங்களை—புரியாய்- செய்யாய்—மாய் - மாயுந்தன்மைத்தான—பிறிதொருடம்பு- பிறிதொருடம்பை—அடையாய் - நீயடையாய்—நிலை - அழியாதமோககமும்—கைவரும்- உனதுகைவசமாம்—எ-று.

ஏகாரமீற்றசை, உளம் - என்றதண்மைவிளி துலங்க வென்னுஞ்சொல் துளங்கவென்று லளவுபேதமாயிலங்கவெனினும்பொருந்தும். துளங்கவலம்புரி மென்குழலென்பதை துளங்க-பிரகாசிக்க, அல்-இருளைப்போல, அம்-அழகை, புரி காட்டப்பட்ட, மென்குழல் - மிருதுவாகிய குழலெனினும மையும். வலம்புரியிவ்வெற்பென்பதனை - இவ்வெற்பை வலம்புரியென்றுமாறுக. (அச)

வருந்தாதவளா வளைத்திட்டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தாதவளா மருவும்பழமலை வாணவுனைப்
பொருந்தாதவளா யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுங்கத்
திருந்தாதவளா வரக்கூவுறுதெதென் சேவல்களே.

இ-ள். வருந்தாதவளா - ஒருவருத்தமுமில்லாதபொன் மலையை—வளைத்திட்டவ - வில்லாகவளைத்தவனே—பவவன்பிணிக்குமருந்தா-பிறப்பாகிய வலியநோய்க்கு அவுடதமானவனே—தவளா-தவஞ்செய்வாளா—மருவும - பொருந்திய—பழமலைவாண - முதுகிரியின் கண்வாழுகின்றவனே—உனைப்பொருந்தாதவளா - உன்னைக்கூடி யணையாத பெண்களை—உயிர்செகுத்துண் - உயிரைக்கொன்றருந்தும்—அம்புலிமழுங்க - சந்திரனொளிகெட—திருந்து - அழகுமிகுந்த—ஆதவளா - சூரியனை—வரக்கூவுறுதலென் - வரும்படி கூவாதிருப்பதென்னையோ—சேவல்கள்-விடியற்காலமாகியுங்கோழிசேவல்கள்—எ-று.

இஃது-இரவுநீட்டிப்பத் தலைவிவருந்திக்கூறியது. (அரு)

சேவாலங்காட்டு பொழுதகஞ்சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங்காட்டு முதுகிரிவாண வவ்வானமுய்ய
வேவாலங்காட்டு மிடற்றாய்கின்சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங்காட்டு விலங்காயினேனிந்த நானிலத்தே.

இ-ள். சேவு - இடபமானது—ஆலங்காட்டுபொழுது-தண்ணீர்குடிக்கும் வேளையில்—அகஞ்சாய- அதனதுமனது சோர—செலுத்தி - நீட்டி—வரி - கீற்றுகளையுடைய—மா - மாவாகிய (வேங்கைபபுலி)—வால் - வாலை—அங்கு - அவ்விடத்தில்—ஆட்டும் - அதன்மேற்பாய்தற் கசைக்கும்—முதுகிரிவாண - பழமலையில் வாழ்பவனே—அ - அந்த—வானமுய்ய - வானினுள்ளாரபிழைக்கும்படி—வேவு - (அவர்கள்) வேகும்படி துரத்திவந்த—ஆலம் - விடத்தையுண்டு—காட்டும் - இன்னுமடையாளமாகக்காட்டுகின்ற—மிடற்றாய்-நீலகண்டத்தை யுடையவனே—கின்சீர்த்தி - உனதுகீர்த்தியை விரித்து - யாவருமறிய விரித்து—உரையாநாவால்- உரையாத நாவைப்படைத்ததனால்—அங்காட்டு - அழகிய காட்டிற்றிரியும்—விலங்காயினேன் - நான மிருகமென்று பெரியோரிகழும்படியாயினேன்—இந்தநானிலத்து - இந்தநான்குவகை நிலமாகிய பூவுலகில்—எ-று.

நானென்பது - தோன்றாவெழுவாயாதலின் வருவித்துரைக்கபபட்டது. (௬௬)

நிலங்கடந்தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந்தானை முதுகுன்றவாணனை போற்றிலர் தந்
நலங்கடந்தானை முழுதுமிழந்தந் நகரினிற்போ
யிலங்கடந்தானை துணிசீரையாகக்கொண் டிரப்பர்களே.

இ-ள். நிலங்கடந்தானை - நிலத்தைத்தாவியளந்த முகுந்தனை — மகிழ்வானை - மகிழ்ந்திரக்ஷித்தவனை — தன்னடிநின்று - அடியேனுக்கு தன்பாதத்திற்சேர்ந்து — ஒடுங்கும்புலங்கடந்தானை - அசையாதுநின்று மனோலயமாக வைம்புலவடக்கத்தை யனுக்ரகஞ்செய்தவனை — முதுகுன்றவாணனை - பழமலையின்கண் வாழ்பவனை — போற்றிலர் - வணங்காதபாவிகள் — தந்நலங்கள் - தமதுசெல்வங்களும் — தந்தானை - தமதுபதாதிகளும — முழுதுமிழந்து - இவைமுழுமையுஞ் சத்துருக்களாற்கைவிட்டு — அந்நகரினிற்போய் - (தாமும்வெட்கமில்லாம) லந்தவூரிற்றனே சென்று — இலங்கள் - வீடுகடோறும் — தந்தால - நூற்சாடடிறைறைத்திருக்கும் — கந்துணி - கந்தைத்துணிகளை — சீரையாகக்கொண்டு - முனிவர் புனைந்த மரவுரிபோற்சுமந்துகொண்டு — இரப்பர்கள் - கூழ் காடிக்கு மிரந்துதிரிவர் — எ-று. (சுஎ)

இரப்பாரிலாரை யிலரெனினவைவ ரிரந்திடற்றங்
கரப்பாரிலாரை முகநோக்குறாமுழுக் கைக்குன்றையா
வுரப்பாரிலாரை யுறவாகக்கொள்வர் தம முள்ளன்போ
டிரப்பாரிலாரைய விப்பார் தமமக்களை நீத்திருந்தே.

இ-ள். இரப்பார் - யாசகர்கள்—இலாரை - இல்லறத்திருப்பவரை—இலரெனில் - தாங்கேட்டவை யில்லையென்றுல்—வவா - அவர்களை வசவுவார்த்தைசொல்லுவா—இரந்திடில் - தம்மிடத்துள்ள பொருளைபிற ரிரந்துவேண்டிறுல்—தாங்கரப்பார் - தாமொளிப்பார்கள்—இலாரைமுகநோக்குரர் - தரித்திரரைமுகமெடுத்துப்பாரார்—மழுக்கைக்குன்றையா - மழுவைககரத்தேந்திய பழமலையானே—உரப்பாரில - வலியையுடையபூமியில்—ஆரையுறவாகக்கொள்வா- எவர்களைசசினேகமாகவிரும்பிக்கொள்வா—தம்முள்ளனபோய் - தமககுண்டான செல்வமெல்லாங் கெட்டுப்போய்—இரப்பாரில் - தரித்திரமேலிட்ட காலத்தில்—ஆரை - ஆரையென்னும பூண்டையிலைக்கறியாக—அவிபபார்- அவித்துத்தின்பார்கள்—தம்மககளைநீத்திருந்து - தமதுவயிற்றிற்பிறநத மக்களாசையுநதுறநது—எ-று.

மககளைத்துறககவே யாரையுறவாக்கி கொள்ளமாட்டுவார் அவருக்கொருவருந துணையிலலையென்பதாயிற்று.. இஃது ரிரபபினது கொடுமையை வலியுறுத்திககூறியது. (சுஅ)

இருபபுவலியை யகன்றுபொன்வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருபபுவலியை மூலையாரணங்கினா விண்ணுறுதல்
பொருப்புவலியையிடத்தில்வைத்தாய்மலர்ப்பூங்கணைசோ
கருப்புவலியை யொழித்தாய்பழமலைக் கண்ணுதலே.

இ-ள். இருபபுவலியையகன்று - இருமபிறும்பண்ணிப் பூட்டியவிலங்கினைக் கழலவெறுத்து, பொனவல்லியையெ ணணுதலாம் - பொன்றைசெய்த விலங்கினையிசசித்துக கா லிறபூண்டவர்களொபபாகும, விருபபு - விருபபத்தைககொ டுக்கும், வல் - சூதாடுகருவிபோல, இயை - இயைந்தொரு ஙகிய, முலையார - தனத்தினையுடைய (விமமண்ணுலகமடந தைய ரினபத்தைவெறுத்து), அணங்கினா - தேவகனனிய ரின்பத்தைவிருமபி, விணணுறுதல- (தேவருலகத்தில்) வி ண்ணவாகளாக வேணடுமெனறுநினைத்தல், பொருபபுவலி யை - பாவதராசகன்னிகையை, இடததிலவைததாய - வா மபாகத்தி லிருத்தினவனே, மலாப்பூஙகணைசேர் - மலாநத பூவாகிய பாணஙகளைச்சேர்நத, கருபபுவலியை - கருபபுவி ல்லினால வெல்லுதறகுவந்த (மனமதனதுவலியை), ஒழித் தாய - கெடுத்தவனே, பழமலைககணணுதலே - முதுகிரிவ டிவான நெறறிககண்ணனே — எ-று.

இருபபுவலலி-பொருபபுவல்லியெனபன லகரவொறறு கெட்டு வலியெனநினறது. செய்யுளினது சநதவினபந் தை நோககியெனக. இருபபுவல்லி பொனவலலியெனனு மிர ண்டிவமத்துககு மேறபமுலையாரைப் பூவுலகமாதராகவும அ ணங்கினாரையுர்மகளிராகவுஙகூறி நாமமுலையாரைவிணடு அ ணங்கினாரை விண்ணுறுதலெனறு இரணடுசொலலினும ஐ காரநதொக்குநினறது. மலாபபூங்கணைசோகருபபு வலியை

யொழித்தா யெனபதற்குபபொருள இபபனுவலையுரைதத மகாகவியாகிய சிவபபிரகாசரேவா தனககு மன்மதவிகாரத்தை நீககினுயென்று பழமலைநாதனை முனனிலையாககிக கூறினுரெனினுமமையும். (சுகூ)

கண்டந்தரிககும் விடத்தாபழமலைக் கண்ணுதலார
பணடந்தரிககு மருங்களித்தாரதம பழவடியா
ரெணடநதரிககு மரிதாருமபாத ரிருங்கருமா
வெணடநதரிககு மதறகாய்நதவரொனு மெல்லியலே.

இ-ள கண்டநதரிககுமவிடத்தாபழமலைக கண்ணுதலார - கழுததிலே விடத்தைததரித்தவா பழமலையினகண்வாழு நெறறிககணணினா, பணடு - முனபு, அநதரிககு - உமையவளுககு, மருஙகு - இடபபாகத்தை, அளித்தா - கொடுத்தவா, தமபழவடியாா - தமது பழமையான வடியார்கள, எண - எணணிததியானிககு (மேனமையாகிய), தநது - சாத்திரங்களுககும், அரி - விணடுவுககும, அரிதாரும் - அறிதறகரிதாகும், பாதர் - திருவடிகளையுடையவா, இரும் - பெரிய, கருமா - சேழலினது, வெண - வெளுத்த, தநதா - கொமபையணிநதவா, இககுமதறகாயநதவா - கருபபுவில்லையுடைய மதனையெரித்தவா, எனும் - இபபிரகாரமுசசரிததுச் சிநதிபபாள், மெல்லியலே - எமது மிருதுவான மயிலபோன்ற சாயலையுடையாள் — எ-று.

இஃது - தோழி தலைவிவருந்தியவண்ண முரைத்தது. அடியவர்வினைக்கும் பாதமெனக்கூட்டுக. (எ0)

மெல்லவணங்கு வினைவாலெதிர்ந்திட வேனெடுங்க
ணெல்லவணங்கு வளையுடையோடு நடந்திலைநீ
சொல்லவணங்கு மதிசுமந்தேதின்ற கொள்கையென்னோ
வெல்லவணங்கு மலையாய்முதுகிரி வேதியனே

இ-ள் வெல்லவணங்குமலையாய - திரிபுரத்தை வெல்லுதற்கு மலையைமெல்லவளைத்தவனே, முதுகிரிவேதியனே- முதுகிரியில்வாழும வேதியனாகிய வந்தணனே, மெல்ல-மெதுவாக, வணங்குவினைவால் - விருபபதத்தாற்செறுழும், எதிர்ந்திட - எதிரவர் தன்னுடைய தோளழகைப்பார்த்திட, வேனெடுங்கணெல்லவணங்கு - வேல்போலுமநீண்ட கண்களையுடைய நல்ல தெய்வமகளிரபோன்ற வெமதுபெண், வளையுடையோடுநடந்திலை - நழுவிப் பறிகொடுத்த வளையலோடுமவஸ்திரத்தோடு நடந்தாயிலலை, நீ - நீ, சொல்லவணங்கும் - இவளைக் கொல்லும்படியாக வளைந்த, மதி - (மூன்றாமபிறையாகிய) மதியை, சுமந்தேதின்றகொள்கையென்னோ - சுமந்திருக்குங்கொள்கை யென்னகாரணம—எ-று.

இதுவு நற்றாயிரங்கல் (எக)

வேதியவாவி தனக்காவியாகிய வித்தகபெண
பாதியவாவி மலாதரேசன்பெருகும் பழமலைவாழ்

சோதியவாவி வருவிடைப்பாகநின் றொண்டருறு
நீதியவாவி யவரையென்றோசென்று நேர்குவனே.

இ-ள். வேதிய - வேதியனென்று (வேதங்களைச்சொல்பவ னே), ஆவிதனக்காவியாகியவித்தக - ஆவியாகிய வுயிருக்கு யிராயிருக்கின்ற ஞானசொரூபியே, பெண்பாதிய - உமையை த்திருமேனியி லொருபாதியிலுடையவனே, வாவிமலர்த்தே ன்பெருகும்பழமலைவாழ்சோதிய - தடாகத்திற்பூத்த தாம ரைமலராக டேனைபபெருக்கும் பழமலையில்வாழுஞ் சோதிரு பனே, வாவிவரும் - தாவிவராநின்ற, விடைபபாக - இடப வாகனனே, நின்றொண்டருறுநீதி - உனதடியார்பொருந்திய நீதிமார்க்கத்தை, அவாவி - வாஞ்சித்து, அவரை - அவர்கள் கூட்டத்தை, என்றோசென்றுநேர்குவன் - அடியேனெந்த நாளடைந் துய்குவேன்—எ-று. (எஉ)

நேருமடியா தமக்குறவாமவர் நேசமறச்
சோருமடியா தமையணுகாதவர் தூமபியினைற்
சாருமடியர் மணிநிறவண்ணனன் றனையிடந்து
தேருமடியா முதுகுன்றவாணுதற நீக்கண்ணரே.

இ-ள். நேருமடியா தமக்கு - தனதருளையடைந்த வன் பர்க்கு, உறவாமவா - நேயமானவா, நேசமறசசோருமடிய ர் - அன்பறும்படி சோர்ந்துவிட்டுத் திரியாநின்ற சோமபலை யுடைய மூடா, தமையணுகாதவா - அவாதமமைச சேராத

வர், துய்பியினுற்சாருமடியர் - யானையினுற்சார்ந்த வஸ்திரம்புனைந்தவர், மணிநிறவண்ணன் - நீலரத்தினம்போலு நிறத்தினையுடையவனுகிய விஷ்ணு, தளையிடந்துதேரும் - வராகமாய்ப் பூமியைப்பிளந்துபோய்த் தேடப்பட்ட, அடியர்-பாதபங்கயத்தையுடையவர், முதுகுன்ற - பழமலையுருவான, வாணுதற்றீக்கண்ணா - ஒளிபொருந்திய லலாடத்தி லக்கினிக்கண்ணையுடையவர்—எ-று. (எரு)

கண்டீரவந்தனை நேர்ந்தாங்கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டீரவந்தனை வானோர்செயுமுது குன்றனொடு
வண்டீரவந்தனை நோவாளைகோலம் மதனனெய்யும்
புண்டீரவந்தனை சேர்தியென்றோதுமின் போமின்களே.

இ-ள். கண்டீரவந்தனைநேர்ந்தாங்கு - சிங்கத்தையெதிர்ந்த தன்மைபோல, அருக - இறக்க, களிற்றினை - (தாருகாவனத் திருடிகளேவிய) கரியை, முன்கொண்டு - முன்னாலே கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஈர - தோலையுரிக்க, வந்தனைவானோர்செயுமுதுகுன்றனொடு - (அதுகண்டு) வானவர் பூசை செய்த பழமலைநாதனோடு, வண்டீர - வண்டினங்காள், அவந்தனைநோவாளை - அவமாகிய காமநோயைப பொருந்தின வெமதுபுதல்வியை, கோல் - பாணங்களை, அம்மதனன்-அழகிய மன்மதன, எய்யுமபுண்டீர - எய்தபுண்களாற, வந்தனை - வந்து, சேர்தியென்று - கூடி யணைதியென்று, ஓதுமின்-சொல்லுங்கள், போமின்கள்-விரைந்துசெல்லுமின்-எ-று

வுந்து என்னும் வினையெச்சம் - வந்தனையென முற்றுச்சொற்போல நின்றது. இஃது வண்டுவிடுதூதாக வணடினை முன்னிலையாக்கிக் கூறியது. (எச)

போதுமின்மாலை வகைவகையாகவம் பொற்றொடியீ
ரோதுமின்மாலை தரின்வம்மினில்லையென் றோட்டினரேல்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ்சாமென்று வண்கைமலர
மோதுமின்மாலை மகிழ்குனறைவாணர்தம் முன்னடைந்தே

இ-ள். போதுமின்-செல்லுங்கோள், மாலைவகைவகையாக - ஒழுங்கோடு வரிசைவரிசையாக வொருவர்பின்னொருவர் நடந்துபோய், அம்பொற்றொடியீர் - அழகிய(வெனதுயிர்க்குயிரா யிராநின்ற) பொன்வளையையணிந்த தோழிமார்களே, ஓதுமின்-(எனது காமநோயாற்பெருகிய வருத்தத்தைச்) சொல்லுங்கோள், மாலைதரில் - அவர் தோளிற்புனைந்த கொன்றைமாலையைத்தந்தால, வம்மின் - வாங்கிக்கொண்டு திரும்பிவாருங்கள், இல்லையென்றோட்டினரேல் - கொடுப்பதில்லையென் றுங்களைத் துரத்துவாராயின், மாதுமின்-மின்னற்கொடிபோன்ற வெமது தலைவியானவள், மாலைவருமுனஞ்சாமென்று - மாலைப்போது வருமுன்ன மிறந்துபோவாளென்று சொல்லி, வண்கைமலர்மோதுமின் -(நாமென்செய்வோம் கெட்டோமே யினியெப்படியென்று) வண்மையானவுங்கள் கரங்களாலே முகத்தி லறைந்துகொள்ளுங்கோள், மாலைமகிழ்-தன்னை வணங்கித் துதித்த மாயவனான மகிழ்ந

துறையும், குன்றைவாணர் தம்முன்னடைந்தே - பழமலை நாதர்க்கெதிரோதினறு—எ-று.

இஃது பாங்கியைத் தலைவி தூதேவியது. மாலைவகை வகையாக வோதுமினெனபதை - நான்கொண்ட காமநோயை வகைவகையாக வோதுமினெனினு மமையும. இல்லையென் றொட்டினரோலெனப பாடமாயின் - இல்லையென்று சபதம்ப ண்ணுவாராயினெனப பொருள்கொளக. (எரு)

முன்னஞ்சிலம்பு சிலையாகவியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ்சிலம்பு சிலம்புதலோடையிற பூஞ்சிறக
ரன்னஞ்சிலமபு நடையிளமானை யனஙகனெய்து
தனனஞ்சிலமபு குவளையல்லாது தணநதனனே.

இ-ள. முன்னம - பூருவத்தில, சிலம்பு- மேருவை, சிலையாகவிய - விலலாகவளைதத—நன்முதுகிரியாய் - நல்லபழமலைநாதனே—பொன்னஞ்சிலமபு - பொனனாற்செய்த வழகிய நூபுரங்கள்—சிலமபுதல் - ஒலிசெய்வது—ஓடையிற் பூஞ்சிறகரன்னம் - வாவியிற்பூத்த தாமரையிலிருக்கு மழகிய சிறகுகளையுடைய வெகினத்தினது—சிலம்பு - வாய்த்தொனியாகச் சத்திக்கும்படி—நடை - நடககபபட்ட—இளமானை - இளம்பருவதனதயுடைய நமதுபுதல்வியை—அனஙகன்-அங்கவீனனாகிய மனமதன—எய்து - பிரயோகித்து—தன்னஞ்சில் - தனதுபாணங்களை தென்னுந்தொகையில—அயபுகுவளையலாது - நீலோறபலபாணமொன்று மாத்திரக்

தவிர—தணந்தனனே - (மற்றைநான்குபாணங்களையு மொழித்துவிட்டு) வறியனாய் நீங்கிபோனான்—எ-று.

எனவே கொல்லுதலொன்றுதவிர மற்றையவுபத்திரவமெல்லாஞ் செயதுவிட்டானென்பதறிக. இஃது நற்றாயிரங்கல். (எசு)

தணந்தவளக்கரி மேனியளாங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்தவளக்கரி னின்றழுமோவல வாவுயிர்க
ளுணநதவளககரி தாமுதுகுன்றா னோங்கமா
கணந்தவளக்கரியா னேத்திறையன்றிக் காப்பிலையே.

இ-ள். தணந்தவள் - என்னைப்பிரிந்ததலைவி—அக்கரி மேனியளாங்கொல் - அந்தக்கரிபோலக் காமநோயால்வெந்த மேனியளாயிருந்தனளோ—வெண் - வெளுத்த—சங்கினங்கன்மணந்த - பணிலங்களைப்பொருந்தின—அளக்கரின் - கடனீரைப்போல—நின்று- தனித்துநின்று—அழுமோ - கண்ணீரைப்பெருக்கித் துயர்கூருமோ—வலவா - தேர்ப்பாகனே—உயிர்கள் - சராசரமாகிய வான்மாக்களுக்கு—உள் - மனதிலே—நந்த - பேரொளியாய்வளர்ந்து பிரகாசித்திருந்தும்—அளககரிதாம் - அளவிட்டறிதற் கருமையாகிய—முதுகுன்றான் - பழமலைநாதன்—ஓங்கு - உயர்ச்சிபெற்ற—அமரகணம் - தேவசாதியான பதினெண்கணமும்—தவளக்கரியான் - வெள்ளையானையையுடைய புரந்தரனும்—ஏத்து -

புகழும்—இறையன்றி - கருத்தாவையன்றி—காப்பிலை - அவனே வேறேகாககுமவரில்லை—எ-று.

அளக்கவென்னு நிலமொழியீற்றினகரம் வருமொழிமுதலகரத்தின்புணர்ச்சியாற கெட்டுநின்றது. (எஎ)

காப்புக்கரியுந் திருமகணாயகன் காபபவற்றின்
பூப்புக்கரியுந தலையுடையானும் பொருந்தவைத்தான்
மாபபுக்கரியுங் குயிலும்பயில்பொழில் வண்டில்லையான
மூபபுக்கரியும் புலியுங்கொன்றீாந்த முதுகுன்றனே.

இ-ள். காப்பு - காக்குந்தொழிலை—உககு - உதிர்த்துவிட்டு—அரியும் - விண்டுவும—திருமகணாயகன் - அந்தத் திருமகளுக்கு நாயகனானவன்—காபபவற்றின் - காககாநின்ற வுலகத்தினது—பூ - உணடாககுந்தொழிலில்—புககு - புகுந்துபடைத்த—அரியும்-அரிந்த—தலையையுடையானும்-(முற்காலத்தில் வயிரவமூர்த்தி கைநகநுதியாறகிள்ளியெறிந்த)நடுத்தலைககுறையையுடையபிரமனும் - (ஒருவருக்கொருவர்தாங்களே பிரமமென்று)—பொருந்தவைததான - போாபொருந்தும்படி யுபாயஞ்செய்தவன—மா - மாமரத்திலே—அரியும் - கிளியும்—குயிலும் - கோகிலமும்—புககு - புகுந்து—பயில் - கூவிககொண்டுவாசம்பண்ணுகின்ற—பொழில்-சோலைகள் சூழ்ந்த—வண் வளபபத்தையுடைய—தில்லையான்-சிதம்பரமென்னுந்தலத்தையுடையவன்—மூபபு - முதிர்ந்த—கரியும் - குஞ்சரத்தையும்—புலியும்-வேஙகைபபுலியையும்—

கொன்று - வதைசெய்து — நாகத் - தோலையுரித்துத்தரித்து கொண்ட — முதுகுன்றனை - பழமலைவடிவானவனை — எ-று.

பொருந்த வைத்தானெனவே அவரது மதமடங்கச்செய்வித்தானென்பதாம். காப்புக்கு காக்குந்தொழிலை விட்டெனவும் பூப்புக்கு பூத்தலென்னும் படைப்புத்தொழிலினுழைந்த நான்முகனு மெனக்கொள்க. மாய்ப்புக்கு மாவிறகுடியிருந்தெனவுங்கொள்க. குடிபுகுதலைப்புகவென்றார். (எஅ)

முதுமறையந்த முறுபொருளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறையந்த முடியாய்புராணம் விளங்கிரண்டொன்
பதுமறையந்த முதுகுன்றவாணநின் பாதமவணங்
குதுமறையந்த கணமாயிலெம்மைக் குறுகிடினே.

இ-ள். முதுமறையந்தமுறுபொருளே - பழமையான வேதமுடிவிலே பொருந்திய நிக்ஷேபமானவனே — நல்-நன்மையான — முழுப்பணிக்கு - முழுமையும் வல்லமைபெற்றுத் திசைகளைச்சுமக்கப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்புக்குப் பயந்து — விது - மூன்றாம்பிறை — மறை - ஒளித்துக்கொள்ளும் — அந்த - அத்தன்மைத்தான — முடியாய் - சடாமகுடத்தையுடையவனே — புராணம் - புராணங்கள் — விளங்கு - விளங்காநின்ற — இரண்டொன்பதும் - பதினெட்டும் — அறை - இறைவனென்றுசொல்லும் — அந்த - அழகையுடையவனே — முதுகுன்றவாண - பழமலையில்வாழ்பவனே — நின்பாதம் வணங்குதும் - உனது பாதாரவிந்தத்தைத் தொழுவாம் —

அறை - காலினாலுதைத்திடுதி—அந்தகனை - இயமனை—மார்பில் - மார்பினிடத்திலே—எம்மைக்குறுகிடினே - எங்களைப் பிடிக்கவந்தால்—எ-று.

குன்றவாணனின பாதமவணங்குதும் எம்மை யநதகன குறுகிடின அவனை மார்பிலறைறயெனககூட்டுக. (எக)

குறுகுமுனிவனை யன்றாண்டவிம்முதுகுன றனுக்கு
மறுகுமுனிவனை செய்தாலுய்வாரொவா வநதருளொன்
றறுகுமுனிவனை போதுமிடாாநம ரோர்முனிவு
முறுகுமுனிவனை யெய்தாரறிவறு மூடரினே.

இ-ள். குறுகுமுனிவனை - அகத்தியனை—அன்று - அக்காலத்திற்றானே—ஆண்ட - அடிமைகொண் டிரக்ஷித்த—இ - இந்த—முதுகுன றனுக்கு - பழமலைநாதனுககு (மால் கொணடவெனனை)—மறுகு - தூககபபடும்படி—முனிவு - கோபத்தை—அனை - எனனன்னையே—செய்தால் - செயவாளாயின—உய்வாரொவா - எவாதாம் பிழைததுய்யுந தன்மையுடையவராவர்—வந்து - எமதெதிரொழுந்தருளி வநது—அருளொன்று - கேட்டவரங்களைத் தாருமென்று—அறுகும்-அறுகமபுல்லையும்—உனி - உன்னித்தியானித்து—வனை - வனையபபட்ட—போதும - பூமாலையையும்—இடாா - அவன்றாளிலிட்டுப்பூசியாா—நமனா - இயமனார்—முனிவு - கோபததை—முறுகுமுன் - முதிாநதுகாட்டிப பிடிககவருமுன்னே—இவனையெய்தாா - இநதபபழமலைநாதனைச் சரணடையா

தாராகிய—அறிவறுமூடரின் - அறிவில்லாத மூடர்களைப் போல்—எ-று.

இஃது - நற்றாய் முனிவுகண்டு தலைவிவருந்தியது. இதனுள் முதுகிரியானையெய்தாத மூடரைப்போலன்னையே மறுகுமுனிவுசெய்தா லியாவர்தா முலகத்திற்பிழைக்குந தன்மையொன் றுலகத்தின்மேலேற்றித் தலைமகள் கூறியவாறாயிற்று. முதுகுன்றனுக்கு - நான்மயல்கொண்ட முதுகிரியான்பொருட் டென தன்னையே யென்மீது மறுகுமுனிவுசெய்தா லென மையலையுந் தலைவியையும் வருவித் துரைத்துக் கொள்க. (அ0)

மூடாநமாதி மிரையடைந்தாயலென் முன்னணுகன்
மீடாநமாதி பெருமானுதைதகினு மெய்ப்புகழைப்
பாடாநமாதி யெழுத்தைந்துமோதிப் பழமலைவாழ்
வீடாநமாதி யடியாரடியருண் மேவினமே.

இ-ள். மூடா - மூடனே—நமா - நமனே—திமிரையடைந்து - ஆங்காரத்தைப்பொருந்தி—ஆயல் - எனது குற்றங்களை நீவிசாரித்துப் பாராதே—என்முன் - எனக்கெதிரே—அணுகல் - கிட்டிவாராதே—மீள் - மீண்டுபோய்விடு(என்வார்த்தையைக் கேளாமல வந்தால்)—இனும் - இனியொருதரமும்—பெருமானுதைதகு - எமது பெருமானாகிய பழமலைநாத ருதைதகு—தாநமாதி - இடமாகுவை (ஏனெனில்)—மெய்ப்புகழை - உண்மையான பழமலைநாதனது கீர்த்தி

கனை—பாடா - பாடி—நமாதியெழுத்தைந்துமோதி - (வேதங்களிற்சொல்லாநின்ற) நகாரமுதலிய வெழுத்தைந்து முச்சரித்து—பழமலை - முதுகிரியே—வீடாம்- வீடாக—வாழ்-வாழுகின்ற—நமாதி - நமது பரமசிவனது—அடியார் - அடியாராகவும்—அடியருள் - தொண்டுசெய்யு மனமரினத்துள்ளே—மேவினம் - போய்ச்சேர்ந்தோம்—எ-று.

பெருமானுடைக்கு இன்னுந்தானமாதிமீளுதி யென்மு ரணனுகல் திமினாய்டைந்தாயல் நமாஅடா - எனச் சிங்க ாக்குப் பொருள்கோளாக்கிக்கொள்க. ஆதியென்பது - சி னுகவொருபெயர். உதைகசின்னுந்தானமாதியெனவே - எ ர்னிடத்தி னீவந்தாலென வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இது நியமனைப்பழித்தல். (அக)

மேவத்தகனா யிவர்மகவீன்றதொல் வெற்பரசனே
சேவத்தகனா வொடுபூசித்துன்னைவிண் செல்வமுறும்
பூவத்தகனா நகுவேமெமக்குநின் பொங்கருளா
லோவத்தகனா வகைப்பாசமுந்தம் முரங்குலைத்தே.

இ-ள். மேவ - பொருந்த—தகனா - (நாரதர்புரிந்த யாகத்திற்றோன்றி யுலகத்தை யழிக்கத்தொடங்கின) வாட்டுக்கடாவை—இவர் - ஏறிய—மகவு - சுப்பிரமணியனா—ஈன்ற - பெற்ற—தொல்வெற்பரச - பழமலைக்கிறைவனே—சேவு - இடபத்தையுடைய—அத்த - அப்பனே—கனாவொடு - மனக்கனிவோடு—பூசித்துன்னை - உன்னையருச்சனைசெய்து

—வின்செல்வமுறும் - சொர்க்காதிபோகத்தை யுடையும்—பூ - பூமியிலுள்ள—வத்தகளை - கருமகாண்டிகளை—நகுவேம் - நாமிகழ்ந்து பரியாசஞ்செய்து சிரிப்பேம்—எமக்கு - எங்களுக்கு—நின - உன்னுடைய—பொங்கருளால - மிகுந்த இருபாநோக்க வீக்ஷண்ணியத்திஞலே—தகர் - சின்ஞபின்னபபட்டு—ஐவகைபபாசமும - பஞ்சமலங்களும்—தமமுராங்குலத்தே - தமது வலியழிந்து—ஒவ - ஒழிந்துபோமாயின்—எ-று.

வீட்டையடைதறகுத் தடையான பஞ்சமலங்களும் தமதுவலிகெட்டுத் தகாநதுநின் பொங்கருளா லொழியுமபடி நீசெய்யில் பூவத்தகளையாம் நகுவேமெனககூட்டுக. விண்செல்வமுறறும பூவத்தகளை நகுவேமென்பதற்கு விணணிற்பொலியுந தேவபோகத்துககுரிகரான மிகுநதசெல்வத்தைப பூமியிலேயனுபவித்துத் தமதான்மாாத்த பூசையைவிட்டுக் கூலிக்குப பராாத்தங்களிற் பூசித்துததிரியுந் தேவருலகளைபபாாத்து இகழநது சிரிபபோமெனினுமமையும். (அஉ)

குலையாநிலமும் விசும்புந்தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையாநிலமும் மடியழல்காயவக காய்கனலின்
மலையாநிலமு முடன்கூடவேமெனே வாங்குகழைச்
சிலையாநிலமு மெமதில்லமாய்நின்று சீறுவனே

இ-ள். குலையா - குலைநதுபோகாத—நிலமும - நிலத்திலுள்ளாரும்—விசும்பும - விண்ணிலுள்ளாரும்—தொழுமு

துகுன்ற - வணங்கும் பழமலைநாத—மதிககலையாகிலவு - சந்திரகலையாலாகிய பிரகாசம்—மும்மடியழல்காய - அழலினுமூன்றுபங் கதிகமாககாய்ந்துசுட—அககாய்கனலின் - அப்படிக்காய்ந்து வருத்தஞ்செய்யுஞ் (சந்திரபிரகாசத்தினுக்கிணைம்போய்)—மலையாநிலமும்-தென்றலும்—உடன்கூட - அதற்குத்துணையாககூடி யெனனுடலைசசுட—வேம்-(உடலம்) வேகாநின்ற—என்னை - என்னை—வாங்குகழைச்சிலையான்-(அச்சமயத்திற றனதுகருப்புவில்லைவளைத்துப பூவம்பைத்தொடுத் துடலெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்போலாகப் பிரயோகித்துத் தனது சாமாத்தியத்தைககாட்டிய) மனமதன்—இலமும்-தன்வீடும்—எமதில்லமாய் - எமதுவீடாககைககொண்டு—நின்று - எதிர்நின்று—சீறுவன் - கோபித்தலைச்செய்கின்ற (னிதற்கென்னசெய்வேன)—எ-று.

குறியதன்கீழாக குறுகலுமென்னும் விதியால நிலாவென்னுஞ் சொல்நிலவெனத் திரிந்தது ஏகாரநதேற்றம். (அரு)

சீறினையாக மதியுறும்பாம்பணி செல்வமறை
மாறினையாக மலிமுதுகுன்ற மருவுதறகுச்
சேறினையாக யிலாசவிலாசசுதேவ வெண்மின்
றேறினையாக நிலையென்றுவாழன்மினை றெண்டர்களே.

இ-ள். சீறினையாக - சிறியவுணவாக, மதியுறும்பாம்பணிசெல்வ-மதியைக்கவர்ந்துதின்னும் பாம்பை யாபரணமாகத்தரித்தசெல்வத்தை யுடைய, மறை - வேதங்களானது,

மாறிரையாக - பெரிய கடற்றிரைபோல, மலி - நிறைந்த, முதுகுன்றம் - இறைகளுருவமான பழமலையினை, மருவுதற்குச்சேறீர் - அடைந்து வசிக்கும்பொருட்டுச் செல்லுவீர (சேர்ந்தவவ்விடத்திலிருக்கும் பிறைதவனை), ஐயா - ஐயனே, கைலாசவிலாச - கைலாயமெனனும் வெள்ளியங்கிரியில் விலாசமாக வெழுந்தருளி யிருப்பவனே, சுதேவ - ஒருகாலுமழிவில்லாத நல்லதேவனே, என்பின - என்றுசோத்திரஞ்செய்பவர்கள், தொலைதிரையாக்கம - தோலுதனாருக்கு திரைவுங்கிழவுருவையுமுடைய சரீரம், நிலையென்றுவாழ்ன்பின் - நிலையையுடையதென்றிந்தவுடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்க்கையைச் செய்யனமின், தொண்டாகளே - அவனதடிமையான வனைபாகளே.—எ-று.

முதுகுன்றன் வாக்காதலிற செல்லுமறையென்றார். ஐயா கயிலாசவிலாச சுதேவவென்று தனித்தனி யுரைபயினும கைலையில விலாசமாயிருக்கு நல்ல தேவனே யென்றொரு தொடராக்கி யுரைபயினுமமையும. யாக்கைநிலையன்மையின தனோடுகூடிவாழுநு சிற்றின்பமு நிலையல்லவென்பது தோனறவாழனமினென்று கூறினா. சிறிலா-சீறிக்கோபித்து யினாநாதவெனினு மமையும. (அ௪)

தொண்டனைக்கூடல விழையாரபொழின்மலாக் கணுடைத்த
லை, விணடனைக்கூட லறயுறலபோலுகதொல வெறுப்புறுமைக
சண்டனைக்கூட ஒடையானைபபோறறிலா கறறறியா
பிணடனைக்கூடல வழிபயொடதநுபு வீழ்க்குடமோ.

யாது பொல்லாங்காகிய வைம்பொறியென்னும் வழிநடத்தி விடையகக்குழியிலே தள்ளுவனொன்பது மொன்று. (௮௫)

வீழிவலஞ்சுழி தில்லைசிராப்பளி வேதவனங்
காழிவலஞ்சுழி யின்மேவுகுன்றைக கடவுள்விடி
னாழிவலஞ்சுழி வெள்வளையானணை யனையகல்விப
பாழிவலஞ்சுழி யுந்தியுள்வாங்குவா பாவையரே.

இ-ள். வீழி - திருவீழி, வலஞ்சுழி - திருவலஞ்சுழி, தில்லை - சிதம்பரம், சிராப்பளி - திரிசிரபுரம், வேதவனம்-வேதாரணியம், காழி - சீகாழி, வலம் - திருவலம் (இத்தலங்களிலே), சுழியில் - வளைந்தவீடான கர்ப்பக்கிரகம், மேவும - அவற்றுள் வீற்றிருக்கும், குன்றைக்கடவுள் - பழமலைநாதர், விடின் - விட்டுப்பிரிந்தால், ஆழி - சக்கராயுதமும், வலஞ்சுழி - வலம்புரியாகிய, வெள் - வெள்ளிய, வளையான்- (பாஞ்சசன்னியமென்னும்) சங்கையுமுடைய விஷ்ணுவுக்கு, அணையனைய - மெத்தையாகிய சேடனுக்கு நிகரான, கல்விப்பாழி - கலைக்கியானங்களுடையவலி, வல் - விரைவில், அஞ்சுழி - விரகநோய்க்குப் பயந்தவிடத்தில, உந்தியுள்வாங்குவா - நாபியிலேநடுங்கி மறந்துபோவார்கள், பாவையா - பிரிந்தமடவார்—எ-று.

நாபியிலிருந்து பரா பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்று நாலுவாக்கும ஒன்றிலொன்று சகளீகரித்துத் தோன்றி வெளியே புறப்பட்ட நாதகாரியப் பட்டெழுத்தாய சொ

இ-ள். தொண்டரைக்கூடல் - அடியாரைக்கூடி வாழ்தலை, விழையார் - இச்சியாதவர்கள், பொழில் - வானளாவிய பூங்காவுகளை, மலர்த்தாதுறுத்தல்-மகரந்தப்பொடிகூரையுறுத்துதல் (என்பொன்றிருக்கமென்னெல்), விண் - ஆகாயமென்னுநாயகன், தரைக்கு - பூமியென்னு நாயகிக்குமுடனே, ஊடலற - பிணக்கைத்தீர்க்க, உதல்போலும் - அவன்மேல வீசிய கதம்பப்பொடிபோலும் (அழுகைசெய்யாநின்ற சோலைக்குமத), சொலமைநப்பும் - பழமலையினகண் வாசமாயிருக்கும், மைதந்தண்டான்-நீலகண்டன், கூடலுடையார்-கூட்டில்லென்னும் மதுரைபுரியைப் படைசத்தவர், போற்றிலர்-புகழ்ந்தாரில்லை, கற்றறியார் - அவனைத்துப்புகழ்கிய தேவாரம திருவாசகமுதலிய தோத்திரங்களை [illegible] கற்றதிலே வருமிலாபத்தை [illegible] முறியாமறிரியம், மண்டர் - ஆங்காரிகள், நூக்கும் - [illegible] வுடம்பை, உலைப்போட பன்றிகளிலே, நடத்தும் - நடத்துவிக்கும், வீழ்த்துவர் - பிறவியென்னும் படுகுழியிலே தள்ளுவார் - எ-று

இத்துணை [illegible] தொண்டரைக்கூடலறவென [illegible] பிணக்கற உதல்போலும் [illegible] தல [illegible] - [illegible] - [illegible] அன்றி [illegible] பொருந்தும் [illegible]

ல்லாய்க் கவியாய்ப் பிரபந்தங்களாய் சமஸ்தகலைகளு மாதலி ன் அதுவச்சம்வந்த விடத்தி லறிவுகெடுதலின் மூன்னந்தா னுற்பத்தியான நாபித்தானத்திற்றனே லயமாமென்பார் உ ந்தியுள்வாங்குவதென்றார். அனறி வலஞ்சுழி யுந்தியென்பத னை பிரிந்த தலைவன் வருநாளையெண்ணி மடந்தையாகிலத்தி ற் றமது கைவிரலால வலமாகக்கீறிச் சுழித்தலைநடத்தி யெ னபபொருள்செய்து உள்வாங்குவா உள்ளமுங கோணுவ தொன்னினு மமையும. இன்னும் வலஞ்சுழி யுந்தியென்பதனை வலப்பிரதக்ஷிணமாகச் சுழிபொருந்திய நாபித்தானத்தி லொ டுங்கிபபோவதொனினும் பொருநதும் இன்னும் வலஞ்சுழியெ ன்பதறகு நீர்ச்சுழியை வெற்றிகொண்ட வுநதியெனமாறினு மமையும் வலம் வெற்றி சுழி நீர்ச்சுழி எனய பதச்சேதம்ப ண்ணிச் சகலபொருளையுமுட்கொண்ட நீசசுழிபோன றவுந தியெனினுமொககும இன்னும்பாழி வலமென்னு மிரணடை யு மீமிசைசசொல்லாககிக கல்வியினது மிகுந்தவலியையசசுழி த்துககோபித்து உந்தி தள்ளி உள மனத்தில் வாஙகுவர் வை யாமன் மறந்துபோவாரெனினும் பொருந்தும் அன்றிக்கல்வி ப்பாழி கல்வியாகிய மலையை வல் விரைவிலே அம தண்ணீர் சுழி நீர்ச்சுழி உந்தி என்றுகபிபரிவென்னு நீர்ச்சுழிகொண ட வாற்றுவெளளத்தினுளளே விட்டுதாங்குவா விரகமாகிய சுழியிலே சுழலும்படி வளைந்து சுழலப்பணணுவ தொன்பது மொன்று மனஞ்சுழலுதற்கு நீசசுழி யுவமங்கூறியவா றுயி னுமாம். (அகூ)

...ரதி — பதவுரை.

...கொள் பாட்டுடையார்க்கு
...தன்மேது வெற்பினுக்குக்
...று கலங்குகின்ற
...வினை யாயினமையே.

...வலராகிய சுந்தரமூர்த்திக்கு —
...ரவியங்களை பிச்சைப்படிக்கொடு
...ாகக்கொண்ட — பாட்டுடையார்க்கு —
...மலர் - சத்துருக்களை — உட்குப்
...பமான — மழுவார்க்கு — மழுவர்
...ல் - நல்ல — பூ...வெற்பினுக்கு -
...காவலராகிய பர்வதனினுக்கு —
...டாணதியாறு — கலங்குகின்றது —
...னவாச்சரியம் — அலருக்கு — பி
...சொல்லுக்கு — வினைவிலையாயினை -
...வினை — ஆயினமையே - ஆய்ந்தவாட
...கொள் - என - று.

இதனுள் பர்வதவொன்புனைதப ட
அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசக(
...ம் சம்பந்தரப்பரிருவருக்கும் ட
...மாணிக்கவாசகர்க்கும் பரிணயட
...த்து எரியைச் செருதிரையார்க்கில்
வேண்டியவாறெங்கு மாடையி
த்தநிறையும் சுகை. (அ...

ஆயக்கலைய கலுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக்கலைய னிமிர்த்தசெம்மேனிய தப்பலில்லா
நேயக்கலைய புழுக்கூடெனு முடனேயமெல்லா
மாயக்கலைய மலமாயைகன்மங்கள வந்தருளே.

இ-ள். ஆய - ஆராய்ந்துபார்க்க—கலை - கலைக்கியானங் களைக்கும்—அகலும் - தோன்றுமலப்புறப்படும்—சீர் - புகழினையுடைய—முதுகுன்றரச - பழமலையின்கண்வாழுமரசனே—முனம் - முன்னொருகாலத்தில்—சாய - (திருப்பனந்தாளிற் சிவலிங்கஞ்) சாய்ந்தபோது (சோழராஜன் யானையைக்கட்டியீர்த்து நிமிராததுகண்டு)—கலையனிமிர்த்த - கலையனாயனார் (கழுத்திற்கண்ட கத்திரியைமாட்டி லிங்கத்திற்குங் கண்டகத்திரிக்குங் கயிறுபூட்டியீர்த்து) நிமிர்த்த—செம்மேனிய - செவ்வையாகநின்ற மகாலிங்கவுருவனே—தப்பலில்லா - பொய்படுதலில்லாத—நேய - ஆசையையுடைய—கலைய - கல்லென்னுங் கைலைமலையி லுறையுமையனே—புழுக்கூடெனும் - எமது புழுமலிந்தகூடாகிய—உடனேயமெல்லாம் - தேகாபிமானமெல்லாம்—மாய - கெடவும்—கலைய மலமாயைகன்மங்கள் - ஆணவமாயை கன்மமென்னு மும்மலங்களுங் கலைந்துநீங்கவும்—வந்தருள் - (எம்முள்ளத்து) ளெழுந்தருளவேண்டும்—எ-று.

கலைகளையாய்ந்துபார்க்கினு மவற்றினும் புகலுதற் கருமையான சீராதலின் கலையகலுஞ்சீரென்றார். (அஅ)

வந்திக்கநாவி னினையேவழுத்த மலர்விழியா
முந்திக்கணவி தொலைத்தோய்நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்கநாவி மதநாறுமாதனைச் சேருமின்ப
நந்திக்கனவி னொழிவாமென்றுன்னுற நல்குதியே.

இ-ள். வந்திக்க - உன்னைப்பூசனைபுரியவும், நாவின்-நாவினாலே, நினையேவழுத்த - உன்னையே துதிக்கவும், மலர்விழியால் - செந்தாமரைப்பூப்போன்ற மேனோக்கிச்சிவந்த அக்கினிகண்ணினால், முந்து - முன்னாளிலே, இக்கணவிதொலைத்தோய் - கருப்புவில்லினையுடைய மன்மதனுயிரை யுடலைவிட்டுநீங்கும்படி போக்கினவனே, நினதுமுதுவெற்பையே - உனதுபழமலையையே, சிந்திக்க - நினைக்கவும், நாவிமதநாறும் - மிருகமதங்கமழும், மாதனை - பெண்களை, சேருமின்பம் - கூடியணையுஞ்சிற்றின்பம், நந்தி - குன்றி, கனவின் - கனவைப்போல, ஒழிவாமென்று - பொய்யாயழிந்துபோமென்று, உன்னுற - நினைக்கவும், நல்குதி - (எனக்) கருளுதி—எ-று.

ஏகாரமீற்றசை. (அகூ)

நல்குரவேநல் லுனைதான்முதுகுன்றர்நாட்டினக்குச்
சொல்குரவேநல் குரவுறுவேல தொண்டகள்பல
மல்குரவேனவி தன்விட்டகம்புக்க மானையிந்த
வொல்குரவேனல் விடைக்கொடுபோகவென் றேதிலையே.

இ-ள். குரவே - குரவென்னும் பெயரையுடைய மர மே—முதுகுன்றர்நாட்டு - பழமலைநாதருதேயத்தில்—நல் லுரைதான் - நல்லவசனமும்—நல்குரவே - உனக்குத்தரித் திரமோ—சொல் - நீசொல்லுவாயாக—நல் - நல்ல—குரவு று - குராமாலையைப்புனைந்த—வேல - தலைவனை—தொடை கள் - தொடுத்துக்கட்டப்பட்ட கட்டுகள்—பலமல்கு- பலவ ற்றைப்பொருந்திய—உர - வலிபெற்ற—ஏனலிதண்விட்டு- தினைப்புனத்திவிட்டுவைத்த பரண்விட்டு—அகம்புக்க - எம துவீட்டில் வந்திருந்த—மானே - மான்போன்ற கண்களையு டைய வெமது புதல்வியை—இந்தவொல்குரவேன் - இப்படி ப்பட்ட விழிதொழிலேன் (மகராசனாகிய வுனக்கு)—அல்லி டைக்கொடுபோகலென்று - இவ்விராத்திரிகாலத்திற் றிருட் டுத்தனமாகக் கொண்டுபோகாதேயென்று—ஒதிலை - சொல் லினுயில்லை—எ-று.

இதுநற்றாய் குரவொடு புலம்பல் வேலவிதண் விட்டக ம்புக்க மானையிந்தவொல்குரவேனல் லிடைகொடுபோகலெ ன்றோதிலை முதுகுன்றர் நாட்டுனக்கு நல்லுரைதானல்குர வேயெனக்கூட்டுக. (கூ0)

ஒதித்திருக்கு மொழிவதல்லாமலுன் னுண்மையிலை
சாதித்திருக்கு மியல்புதந்தாயிலை தன்மையெலாம்
போதித்திருக்கு மொழிகுன்றைவாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித்திருக்கு மரிபாகசுந்தரன் றாதுவனே.

இ-ள். ஒதித்திருக்கு — சகலநூலையும் வாசித்திருக்கு (மனற்றல்விளங்கிய வறிவுமறியும் பொருளாககாணூர திருசியமும்)—ஒழிவதல்லாமல் - லயத்தாலன்றி யுண்டாகாத— உன - உனது—உண்மைநிலை- மெய்மையாயழியாது நிலையாய்நிற்கு (மத்துவித மோக்ஷமான விரண்டறு கலபபை)—சாதித்து - சாதனைபண்ணி நிட்டைகூடி—இருக்குமியல்பு - சமர்தியிலிருக்கும் சுபாவத்தை—தந்தாயிலை - அடியேனுக் கருளினாயில்லை—தன்மையெல்லாம் - உனது மகத்துவங்களையெல்லாம—போதித்து - (அரிபிரமர் முன்னொருகாலத்தொருவாக்கொருவா கலாபமுறறுத் தாங்களே பிரமமென்று சண்டையிட வப்போதே யவரெதிரேநின்று நாம் பிரமமல்லமுதுகுன்றரோ யழியாத பிரமமென்றவர்கண் மயக்கந்தீர) போதித்து—இருக்கு - வேதமானது—மொழி வணங்கித் துதிக்கும்—குழைவானை - பழமலைநாதனே—பொருப்புதவும் - இமயகிரியளித்த—சோதித்திருக்குமரிபாக - பிரகாசிக்கு மெழிலையுடைய வுமையவள் பங்கனே—சுந்தரன்றூதுவனே - சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்குத் தூதாகச் சென்றவனே—எ-று.

திருக்குமென்னு மெச்சவும்மையாற் றிருசியமு மொழிவதல்லாமலென்று கூறப்பட்டது. இவையிரண்டு மொழிந்தவிடங்காண்பானுங் காட்சியுமற்றவிட மென்பதாயிற்று. இஃது முத்திமுடிவினிலை கூறியது. (கூக)

தாதுகண் டாலு மதியணிவேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின்பெய்த நல்காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப்படுமொழி வந்தனள்கார்ப
போதுகண் டாலு மயிலவாழ்பொழிற் பழம்பூதரனே.

இ-ள். தாதுகண்டாலும் - (நானுப்பிய) தூதுவனைக்கண்டனராயினும்—மதியணிவேணியர் - மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடையினையுடையவர்—துன்னிவந்து - என்னிடத்துநெருங்கிவந்து—காதுகண்டாலுமுடனமூக்கு - காதுங்கண்ணும் நாவுமுடலும் மூக்குமாகியவைம்பொறிகளும்—இன்பெய்த - கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலென்னும் ஐவகையின்பமுமடைய—நல்கார் - போகமாகிய கிரீடையைக் கொடுக்கமாட்டார்—என - இப்படியென்றறிந்து—எமமாது - எமது பெண்ணானவள்—கண்டாலும் - கறகண்டினும்—உவக்கப்படுமொழி - விரும்பப்படுமதுரமான வசனத்தையுடையவள்—வந்தனள் - (இராவிற்குறியிடை யீடுபட்டு விடியற்காலையில்வீடுவந்து) சோர்ந்தனள்—கார்பபோதுகண்டு - கார்காலத்தைக்கண்டு—ஆலும் - மகிழ்ந்துகூத்தாடும்—மயில்வாழ்பொழில் - மஞ்ஞைகள்வாழ்ந்திருக்கும் பூஞ்சோலைசூழ்ந்த—பழம்பூதரனே - முதுகிரிநாதனே—எ-று.

தூதுகண்டாலுமென்னு மிறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையாலென்னதுகுறைகளையெல்லா முரைத்தாலுமென வருவித்துக் கண்டாலுமுரைத்தாலு மின்பமெய்தநல்காவேணி

யொன்று எம்மாதுநீசொன்ன விரவுக்குறியி னிவருவாயெ ன்று விடியற்காலையளவும் விழித்திருக்கெமது வீட்டில்வந் தாளெனக்கூட்டுக. இஃதிரவுக்குறி பிழைத்தமையிறைவற் கிறுளையுரைத்தல். (கூஉ)

பூதரநன்று சிலைகளென்றுகொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதரனன்று பொழிலெனுங்குன்றைத் திருநகரார்
காதரனன்றும விழிபெறுமாறுடைக கண்ணுதலார்
மாதரனன்று வருமதிககோய்தலை மாற்றிலரோ.

இ-ள். பூதரம் - மேருகிரி—சிலைக்குநன்றென்று - நம து வில்லாதற்கு நன்மையை யுடையதென்று நினைத்து— கொள்ளும் - வளைதறுக கையிற்பிடித்துககொள்ளும்—புரா ந்தகனா - திரிபுரதகனர்—சீதரன் - மாயவன்—அன்று - அ லல—பொழிலெனும் - (ஆகாயமுட்டவளர்ந்த பூஞ்சோலை யென்னுக) சோலைசூழ்ந்த—குன்றைத்திருநகரார் - பழம லையென்னுந் திருநாமம்பெற்ற தலத்தையுடையவர்—காதர ன் - தீவினைததொடர்பை யுடையனான—அன்றும் - கேவல த்திற்கிடந்து வந்தநாளினும்—விழிபெறுமாறுடை - தன்ன ருளேக்கம பெறுய்யவேணடுமெனனுங் காருண்ணியத் தைவைத்து மாயையுங் கனமமுங்கொடுத்துச சகலத்தில்த னுகரணபுவனபோகங்களில் விடுத்துநாயேனை யடிமையாக வுடைய—கண்ணுதலார் - பாலநேத்திரத்தையுடையவர்— மாதர் - (தன்மேன்மோகித்த விதமெருவிலுள்ள) பெண்க

ள்—அன்று - அழலாய்க்கொதித்து—வருமதிக்கு - உதய மாகிவந்து சுடாநின்றசந்திரனுக்கு—ஓய்தலை - உணர்வழிந்து வாடுந்துன்பத்தை—மாறறிலர் நீக்காதிருந்தனர்—எ-று.

இஃது பவனிகண்டமடந்தையர் மால்கொண்டு சந்திரகிரணத்துக்கு வருந்தியுரைத்தது. (௯௩)

மாற்குச்சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
நூற்குச்சிவந்த விராப்பொருளென்பவர் நோகருளன்வேள்
கோற்குச்சிவந்த விறலாளனின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச்சிவந்த தறியேனிவட்கு விளைவதுவே.

இ-ள். மாறகு - மாலானவனுக்கு—உச்சிவந்த - முடியிற்றரிக்கும்படி கிடைத்த—மலர்த்தாள் - மலர்போன்றபாதங்களையுடைய—முதுகிரிவாணன் - பழமலையின்கணவாழுகின்றவன—மறைநூற்கு - வேதநூலுக்கு—சிவம் - சிவமே—தவிராபபொருளென்பவர் - நீங்காத பொருளென்றுசொல்லும் (ஞானிகளது)—நோகருளன்-காட்சிகெளியனாயிருக்கின்றவன்—வேள் - மன்மதனெய்த—கோற்கு - மலரம்புக்கு—சிவந்த - கோபித்த—விறலாளன் - செயத்தையுடையவன்—இன்னுங்குறுகிலன் - இதுகாறும்வநதானில்லை—இ - இந்த—மேறகு - குடதிசை—சிவந்தது - (மாலையிற்) செவ்வானமாயிற்று—இவட்கு, - இந்தப் பெண்ணுக்கு—விளைவது - உண்டாகுந்துன்பங்களை—அறியேன் - யானறிந்தேனில்லை—எ-று.

இஃது மாலையம்பொழுதுகண்டு நற்றாயிரங்கல். ஏகார மீற்றசை. (௯௪)

விளையவளையு மணிநெல்வயன்முது வெற்பிறைவ
னளையவளையு முறவுடையானவ் வனங்கசிலை
வளையவளையு முடையுந்துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளையவளையு மொருபுடைசார விருத்திலனே.

இ-ள். மணி - மணிபிடித்து—நெல்விளைய - நெல்விளையும்படி—வயல் - வயல்கள்—வளையும் - சூழும—முதுவெற்பிறைவன் - பழமலைகாசன்—அளையவளையுமுறவுடையான் - கலந்துறவாடத் தானுங் கலந்துறவாடு மனபுடையவன—அ - அந்த— அனங்கசிலைவளைய - மன்மதன்கையில் வளையுந்தோறும்—வளையும் - கைவளையும்—உடையும்- ஆடையுமாகிய விவைகளை—துறந்து - நீங்கி—வருந்துறும்-வருத்தபபடும்—இவ்விளையவளையும் - இந்தச் சிறியபேதைப் பருவப்பெண்ணையும்—ஒருபுடைசாரவிருத்திலன் - தனதொருபக்கத்திலிருக்கவைத்தானில்லை.—எ-று.

இதுவு நற்றாய் புலம்பல். (௯௫)

இருந்தவிருப்ப திடத்திலல்லாம லிருப்பலெனு
நிருத்தவிருபப முதுகுன்றவாணனை நீவலியுஞ
செருத்தவிருபப வுததியையாருணச சிந்தைசெய்வா
திருத்தவிருபய வலையாவாமெல்லுவர் தேமொழியே.

இ-ள். இருத்த - நீயிருத்திவைக்க—இருப்பது.- நானி ருந்துவாழ்வது—இடத்திலல்லாமல் - இடபபாகத்தி லல்லா மல் (மற்றொருதானங்களில்)—இருப்பலெனும் - இருந்து வாழ்வனோ வென்றுநீகூறும்—நிருத்தவிருபபமுதுகுன்றவா ணனை - நடனத்திலாசையை யுடைய பழமலைநாதனை—நீவ லியுஞ்செருக்கவிர் - நீபலாத்காரஞ்செய்து வாதாடுஞ சண் டையை விட்டுவிடு—உப்பவுததியை - உவர்மயமான சமுத் திர நீரையெல்லாம்—யாருணச்சிந்தைசெயவா - குடிபபோ மென்றி யார் நினைபபார—திருத்த - திருத்தமாகச்செய்த— இருப்பவலை-இரும்பினுறையவலெ்லனுஞ் சிற்றுணடியை— யாவர்மெல்லுவர் - எவர்தாமென்று தின்னும் வலலமையு டையார்—தேமொழியே - தேன்போன்ற சொல்லினையுடை யாய்—எ-று.

குறுமுனியன்றி மற்றொருவருக்குங் கடலைக்குடிக்க வ ருமோ வதுபோல வுமையவளுக்கன்றி மற்றொருவருக்கு மி டப்புறங்கிட்டுமோ பேதையே நீபழமலைநாதரோடு வாதாடு தல் விருதாவாயிற்று இந்தவாதைவிட்டு விடென்பதாம்இது வுநற்றாயிரங்குதலிற்பேதம். (௯௬)

தேவியுமானும் விளையாடிடமுடைச் செங்கணுத
லாவியுமானும் வருஞ்சீர்முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியுமானும் விழியாய்கண்டெய்தெனக் கண்மறுவி
னேவியுமானும் மகட்கிடர்நீர்செய்தி ரேழையரே.

உமையிடப்பாக னலங்கூர்முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப்பாக வரிதேடடியுறத் தூமலர்க
டமையிடப்பாக மருவுவரோலவர் தங்களைப்பா
ரமையிடப்பாக னணுகானுதைதநினைந் தஞ்சுவனே.

இ-ள். உமையிடப்பாகனலங்கூர்முதுகுன றுடையன் - பார்வதியிடப்பாகத்தி னலமாகவாழ்தலையடைந்து மகிழ்சிறந்தபழமலையை யிடமாகவுடையவன்—அராச்சுமை - ஆதிசேஷனுகிய வரவிற்குச்சுமையாகிய பூவுலகத்தை—இடப்பாக - இடந்துமூக்கினு லுழுதுபிளந்து—அரிதேடு - (வராகவுருவாகித்) திருமாறேடிய—அடியுற - பாதாரவிந்தத்திற் பொருந்த— தூமலர்கடமையிட-பரிசுத்தமான பூககளையருச்சிக்கும்படி—பாகமருவுவரோல் - பரிபக்குவத்தை யடைவாகளேயாகில்—அவர் தங்களை - அந்த மலபரிபாகரை—பாரமையிடபபாகன் - சுமக்கப்பட்ட வெருமைக்கடாவேறும் ராவுத்தனுகிய சமன்—அணுகான் - பிடிக்கும்படி கிட்டவரமாட்டான்—உதைதநினைந்தஞ்சுவனே - முன்னுதைத்த உதையை நினைத்துக்கொண்டு பயந்தோடிப்போவன்—எ-று. (கூ௮)

அஞ்சுவண்ணத்தை வரன்முறையோத வரக்கெறிந்த
பஞ்சுவணத்தை மருவுமென்றூளுமை பாகமொடு
செஞ்சுவணத்தை யனையகின்கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்சுவணத்தை மகிழ்குன்றைவாண விரும்புவனே.

இ-ள். அஞ்சுவணத்தை - ஐந்தென்று வேதாகமங்களி லெடுத்தோதாநின்ற வன்னமாகியவெழுத்தை—வான்மு றையோத - வரிசைக்கிரமமாகக் குருவினருளா லுபதேசம் பெற்று நாவினாலுச்சரிக்க—அரக்கெறிந்த - சிவந்தநிறத்தை வீசாநின்ற—பஞ்சு - செம்பஞ்சினுடைய—வணத்தைமருவு ம் - நிறத்தைப்பொருந்திய—மென் - மிருதுவான—தாள- பாதத்தையுடைய—உம்பரகமொடு - உமாதேவியை யிடப் பாகத்தில்வைத்தகோலத்துடனே—செம் - சிவந்த—சுவண த்தையனைய - பொன்னையொப்பாகிய—நின்கோலம் - நின் னுடையவழகு—என்சிந்தையுற - எனதுமனதிலே யிடைவி டாதுதியானிக்க—விஞ்சு - பறவைகளுக்கெல்லா மதிகவலி மையையுடைய—உவணத்து - புள்ளரசனுக்கு—ஐ - சுவா மியான திருமாலானவன—மகிழ் - மகிழ்ந்துபூசித்த—முன றைவாண - பழமலையின்கண் வாழ்கின்றவனே—விரும்பு ன - ஆசைப்படுவேன்—எ-று.

சுவர்ணமென்னும் வடபதம் - சுவணமெனத் திரிந் தது. (௯௯)

விருத்தாசலாசங் கராமலைமாது விழிகளிக்கு
நிருத்தாசலசுந் திரன்போலுடம்பிலடை நினறவர்தங்
கருத்தாசலசம் பவமிலாக்காண்டறங் காட்டியசொற
றிருத்தாசலசந் தமியேன்றலைக்குன் றிருவடியே.

இ-ள். விருத்தாசலாசங்கரா - பழமலைவடிவானவனே சங்கரனே—மலைமாதுவிழிகளிகருநிருத்தா - மலைமகளாகிய வுமையினது விழிகளிகரும்படி நிர்த்தனஞ்செய்தவனே—ச லசந்திரன்போல் - சலத்திற்றோன்றுஞ் சந்திரன்போல—உ டம்பிடைநின்று - சகலதேகங்களிலு மான்மரூபமாகப் பிரதி பலித்துநின்று—அவர் தங்கருத்தா- அவரதிறைவனே—சல- பொய்யான மாயையினது—சம்பவந் - தொடர்ச்சியை—இ லர்க்கு - விட்டுநீங்கின ஞானிகளுக்கு—ஆணெ - அந்த மல பரிபாக சமயததில்—அறங்காட்டிய - தருமரூபமாகிய தெ க்ஷிணாமூர்த்தி சொரூபமா யெழுந்தருளிவந்து காண்பிக்கப் பட்டநீயே—சொல் - நானெனனுஞ்சொல்லை—திருத்தா - திருத்தி (யழியாபபதவியாகிய சாயுச்சியத்தில் வைத்தவ னே)—சலசம் - தாமரைமலர்—தமியேன்றலைக்கு - அடியே ன்சென்னிக்குத் தரிகருந்தன்மையது—உன்றிருவடி - உன தழகிய பாதாரவிந்தங்கள்—எ-று.

தமியேன்றலைக்குச் சலசமுன்றிருவடியே யெனக்கூட் டுக. ஏகாரந்தேற்றம் கடசலத்திற்றோன்றுஞ் சந்திரவிம்பத் துக்கு உடம்பிலான்மரூபமாப் பிரதிவிம்பித் திருந்ததென்று வேதாந்தநூல்களிலு வமைகூறுதலால், சலசந்திரன்போ லு டம்பிடைநின்றெனறும். அவர் தங்கருத்தாவென்றது. அந் த சீவான்மாககளுக்குச் சாக்ஷியெனபபொருள்பட்டு அந்த கடசலபிரதி விம்பத்துக்குச் சாக்ஷியாகிய காயத்திவிளங்

குஞ் சந்திரனைப்போல வென்பதுவும். அறிவித்தற் கெனக்கொள்க. (௱)

பழமலையந்தாதியுரை

முற்றிற்று.

சிற்றறிவானுயினேன் செய்யும்பொழிப்புரையு
முற்றறிவினுர்புலவர் முன்னணுகுஞ்—சற்றறிவு
மில்லாமகவினிருங்கு தலைச்சொல்லையுவந்
தெல்லாருங்கொள்வா ரினிது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைச் சிதம்பராலய

கற்பகவிநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீராருஞ் சென்னைச் சிதம்பரமெ னுந்தளிவாழ்
காராருங் கற்பகவி நாயகனே-யோரார்நின்
ஸ்தோத்திரப்பாச் சொல்லத் துணையா யிருந்தென் [றுங்
காத்தருள னிற்கே கடன்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சந்த்ரசேகரஜடில விமலகுடிலாகார
சத்வகஜவத்திரசதுர்த்
தசபுவனகாருண்ய நேத்ரத்ரியாம்புஜா
தவஜொலிதகுண்டலக
தந்தசததளபங்க ஜாக்ஷபீதாம்பரமா
தவகாம்யசித்ரசக்ர
தானசங்க்ராமபா சாங்குசதராஸ்தபஞ்
சகயுகளசரணகமல
மந்த்ரநாயகமூல பீஜவர்த்துலாகார
மாதந்த்ரயந்த்ரபீட
மத்யத்ரிகோணதள பங்கஜைகாட்சர
மத்வஜாநித்ய விபவ

கந்தசோதரவெனக் கருதுமெய்யன்பருள்வை
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே. (1)

பூமாதுகந்தநெடு மால்சக்கரப்படைப்
புநிதநீயுமிழெச்சிலம்
போருகன்வயப்படைத் திறனவனைநின்னிளவல்
பூட்டுசிறைகாட்டுமமரர்
கோமான்கைவச்சிரப் படையொருவனென்பதைக்
கொஞ்சமுநினைத்தல்சைவக்
கொள்கையலவாதலா லெனதாணவப்பெருங்
கொடுங்குன்றைநூறவேறு
சாமானியப்படைகளாலுமுடியாதிதே
சமையநீகைவிடாம
தயைகூர்ந்துகயமுகத் தவுணனைக்கொன்றுகைத்
தலமேவுகூர்ங்கோட்டினாற்
காமாதியாத்துணைவ ருடன்மடியவீட்டியருள்
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே. (2)

பொருளிலாவறிஞரொரு காற்பூப்பருளிலார்
பூத்தலரிதென்றெடுத்துப்
பொதுமறைமுழக்குபறை கேட்டுமறிவின்றியே
பொன்னென்றுமணிகளென்றும்

மருளுற்றழுங்குமட நெஞ்சமேபொன்னையும்
மணியையும்பேருளையும்
வழங்குசிந்தாமணிய தொன்றுள்ளதைநாடில்
வறுமையோடிருமைவினையும்
உருவிலாதோடுமோ தவினதனைநாடுவா
யோதுமம்மணியாதெனில்
ஓங்காரமானமணி யுபநிடத்துச்சிதனி
லோங்[illegible]க்கண்ணுடைமணி
கருவிகாண[illegible]ளாற் றெளபடாமணியெழிற்
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே (3)

அஞ்சாதகம்பிரம மென்றுட்செருக்கியுன
தன்பரையிகழ்ந்தஜனகன்
அகந்தையறவலிதினவ னிடமந்தணப்படிவ
மாயணைந்தருள்சுரந்து
பஞ்சாக்கரத்தடைவின் முப்பொருட்டிறனும்
பகர்ந்தடிமைகொண்டதென்கொல்
பதியுண்டுபசுவுண்டு பாசமுண்டருளுண்டு
பத்திவழிபாடுமுண்டு
நெஞ்சாரவிதிவிலக் குண்டாகமச்சுருதி
நெறியுண்டுநீயுண்டெடு
நினைந்துதொழுவேற்கருள் சுரந்திடாதென்கொனடு
நிலையெனக்கருள்புரிகுவாய்

கஞ்சாதனத்துமடமாதரிருவருமேவு
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே (4)

சோமகாந்தன்கிருத வீர்யன்கிருச்சமதன்
சூரசேனன்கர்த்தமன்
சுரரிராவணனிந்த்ர னங்காரகன்புரு
சுண்டிஜனகன்வியாதன்
பூமன்பிரத்தியும னன்கார்த்தவீரியன்
புருகூதன்பரசிராமன்
புரவலனுருக்குமாங் கதனறுமுகன்றிரி
புரனகத்தியனொடுபாங்
தாமனுதியர்பூண்ட வுள்ளன்பெனக்குநீ
தந்தருள்வையலதுநினது
சரணமறவாதமுற் கலமுநிகடாட்சவீட்
சணமேனுமெய்தவருள்வாய்
காமருவிணுடரிரு கையேற்பவவிநல்கு
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர் மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே (5)

சரியைகிரியாயோக ஞானத்தினுன்முத்தி
சாதனமுறுதகொடியேன்
சந்ததமுநினதன்பர் திருவடித்தொண்டினிற்
சார்ந்துநில்லாதகொடியேன்

பிரியமொடுவேதாக மக்களைகளோதுநெறி
பிறழ்வுற்றலைந்தகொடியேன்
பெரியோர்களைக்கண் டெழாதகொடியேனறப்
பெற்றிமைமறந்தகொடியேன்
திரிபதார்த்தப்பெருமை தேர்ந்திடாக்கொடியன்வெந்
திவினையுளுற்றுகொடியேன்
திகழுநின்னுபயபத மேதொழாக்கொடியன்மேற்
றிருவருள்சுரப்பதென்றோ
கரியமாமுகி லுலவுமணி மாடமோங்குறுங்
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே. (6)

தண்டகவனத்தில்வளர் விப்பிரதனுனவன
சாருறலைத்தெவனையுந்
தனதுகைவாளாற் றுணித்துவருநாணினது
சாணகமலத்தைநெஞ்சிற்
கொண்டமுற்கலமுநிவ னருளினூற்றுன்செய்த
கொடுவினையைமாய்த்துசாந்த
குணமேருவன்று னுறைப்படியுலர்ந்தவொரு
கோட்டைத்தளிர்க்கவைத்திம்
மண்டலத்திம்மையே நினதுசாரூபநிலை
மருவிபருகண்டியெனவே
வாழ்ந்தமையுணர்ந்துநின் மலரடிவணங்காத
மடமையேற்கருள் புரிவையோ

கண்டகண்ணிமையா தாம்பையர்களுக்குறுங்
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பககணேசமணியே. (7)

மன்னுயிர்கள்யாவையுந் தன்னுயிரெனக்கருது
மாதவம்பெறவும்வந்து
வாய்திறந்தேற்பவர்க் கிலையெனாதுதவவும்
வனசமலர்மாதருளவும்
பன்னுகூழேனுஞ்சி வார்ப்பிதஞ்செய்திவண்
பலரோடிருந்துண்ணவும்
பஞ்சாக்கரத்யான மறவாதுசெய்யவும்
பலகலைகள்முற்றுணரவும்
என்னுடற்கிடரொய்தி னேடணையுண்மூழ்காது
னினையடிதியானிக்கவும்
எதிர்த்தவர்க்குந்தீங்கியற்றுதிருந்திடவு
மீடிலாவரமீகுவாய்
கன்னல்கமுகென்னசெந் நெல்கன்னலெனவோங்கு
'கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பக கணேசமணியே. (8)

பொன்னாசையென்கின்ற பேய்பிடித்தாட்டவும்
புவியாசையென்னும்வேங்கைப்
புலிவந்தடிக்கவும் பூவையர்களாசையாம்
புகர்முகமதக்களிறுடன்

றென்னுகமேசிதற வொருபாற்கிழிக்கவு
மிலக்காகிநின்றதல்லால்
என்னையான்கண்டபல னென்றுமிலையையனே
யினியாவதருள்சுரந்து
பன்னுளுமிப்படிப் பண்ணுமலேமுகம்
பார்க்கினின்னுக்கமெல்லாம்
பாழாகுமோவொருக் காலுமாகாதென்மேற்
பட்சமுற்றருள்புரிகுவாய்
கன்னுகமுண்ணக் கரும்பருள்பான்புதல்வ
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பககணேசமணியே (9)

சீர்கொண்டவேதாக மங்களோங்கப்பெரியர்
செப்புமுப்பொருளுமோங்கத்
தெய்வநீறக்கமணியு டனேந்தெழுத்தோங்க
சிவபிரானைந்தொழில்கள்செய்
ஏர்கொண்டகனகசபை யோங்கவச்சபையினி
லிருந்துநடனங்காணுமாறுடம்
எம்மன்னைசிவகாம வல்லியிணையடியோங்க
வெழிற்புலியுமரவுமோங்க
பேர்கொண்டிலங்குமச் சபைசென்னைவயிரோங்க
பெரிதுமுயல்கங்காகுலன்
பேசரியகாஞ்சிநகர் வாழ்வெங்கடேசமால்
பெட்புநிறைவேறியோங்க

கார்கொண்டகூந்தல்வல் லபையோடும்வந்தருள்செய்
கனமருவுசென்னைநகர்வாழ்
கற்பமலர்மாலையணி யற்பின்முகிலூர்திபணி
கற்பககணேசமணியே.

கற்பகவிநாயகர் தோத்திரம் (10)

முற்றிற்று.

குஞ் சந்திரனைப்போல .வென்பதுவும். அறிவித்தற் கெனக் கொள்க. (௩)

பழமலையந்தாதியுரை

முற்றிற்று.

சிற்றறிவாளுயினேன் செய்யும்பொழிபபுரையு
முற்றறிவினார்புலவர் முன்னணுகுஞ்—சற்றறிவு
மில்லாமகவினிருங்கு தலைச்சொல்லையுவந்
தெல்லாருங்கொள்வா ரினிது.